

Titelblad

”Tour-bussen”

Antal enheder inkl. mellemrum: 99.486

Antal sider á 2500 anslag: 39,7

Fælles: Introduktion, konklusion, litteraturliste, bilag

Rasmus Hylleberg tegner sig for 13,8 sider á 2500 anslag

Del 1: 1.3 - 4,3

Del 2: 2.1, 2.2.1, 2.2.2 - 3,6

Del 3: 3.2.2, 3.2.3, 3.2.4, 3.3 - 5,9

Phillippa Mangalika Maigaard tegner sig for 13,3 á 2500 anslag

Del 1: 1.1, 1.2 - 4,3,

Del 2: 2.2.3, 2.2.4, 2.2.5, 2.2.6 – 4,2

Del 3: 3.1, 3.2.1, 3.2.5, 4,8

Abstract

“Tour-bussen”

– A tour through the pulsating life of rhythmical music in the region of TV2 East.

“Tour-bussen” is a new concept for regional TV, which strives to fulfill an insufficient coverage of rhythmical music due to the public service commitments that TV2 East is assigned to comply with. The eight regional TV-stations in Denmark are bound by the same commitment to cover the area of rhythmical music until 2015. Only four of them fulfill the requirement to a greater or lesser extent. In total 37 cultural productions were broadcasted during 2012-2013 on all eight regional TV-stations, only six of these productions revolve around music, one of them appears on TV2 East.

In association with TV2 East we decided to develop a concept that enhances rhythmical music from a regional perspective. Regional TV however differs from national, which is why we used qualitative methods to find inspiration. We interviewed Head of Programs at TV2 East, and we gathered a focus group for group interview. The Tour-Bus also originates from genres about cultural journalism and regional television combined with our own ideas and the interviews.

This master thesis is divided into three parts. Part one elaborates theory, part two explicate concept while part three is an analysis and discussion of recipients reaction to the concept. The production of the concept is prepared, framed, hosted, recorded and edited by us in order to provide as much latitude as possible.

Indholdsfortegnelse

0.0	Indledning	5
0.1	Specialedesign	5
0.1.1	Et produktionsspeciale på tegnebrættet	5
0.2	Indledning	6
0.2.1	Musikken har det svært på TV2 ØST	6
0.3	Problemfelt	7
0.3.1	"Tour-bussen" skal udfylde et tomrum	7
0.4	Problemformulering	9
0.5	Afgræsning	9
0.6	Metode	11
0.6.1	Kvalitativ metode	11
0.6.2	Fokusgruppeinterview	12
0.6.3	Individuelle interviews	14
0.6.4	Skriftlige kilder	15
0.6.5	Verificering af kulturprogram	16
DEL 1	Kulturjournalistik og det regionale skjold	17
1.1	Regionalt TV	17
1.1.1	Indledning	17
1.1.2	Den grimme ælling	17
1.1.3	Bonderøvsfjernsyn bliver en regional succes	18
1.2	Statens krav til TV-regionerne	21
1.3	Kulturbegrebet	22
1.3.1	Historisk overblik – fra oplysning til brugerinddragelse	22
1.3.2	Kulturens mangfoldigheder	23
1.3.3	Dette speciales brug af kulturbegrebet i regionalt øjemed	26
DEL 2	Konceptet	28
2.1	Kvalificering af konceptet	28
2.2	Beskrivelse af konceptet	29
2.2.1	Geografi og tempo	29
2.2.2	Medvirkende	31
2.2.3	Formidlingen	32
2.2.4	Seerne	34
2.2.5	Det ekstra kritiske lag	35
2.2.6	Opsamling	35
DEL 3	Analyse	37
3.1	Valg og fravalg	37
3.2	Programmets styrker og udfordringer	38
3.2.1	Programmets fortælling og visuelle stil	38
3.2.2	Den hyggelige vært	40
3.2.3	Konkurrenceelementet	42
3.2.4	Regionernes kulturforståelse i praksis	44
3.2.5	Det kritiske lag	45
3.3	Perspektivering	46
Konklusion		48
Litteraturliste		50
Primær litteratur		50
Sekundær litteratur		51

Artikler	52
Links	52
BILAG 1.....	54
Koncept.....	54
Rundown til det første program.....	55
Produktion.....	56
Case 1.....	56
Case 2.....	56
Ekspert.....	56
BILAG 2.....	58
Oversigt over kulturprogrammer.....	58
TV2 ØSTJYLLAND:.....	58
TV2 MIDTVEST:.....	60
TV2 LORRY:	60
TV2 ØST:	60
TV2 Bornholm:.....	64
TV2 FYN	64
TV2 NORD	65
TV2 SYD	65
BILAG 3.....	66
Interview med Johannes Nørgaard Frandsen.....	66
BILAG 4.....	78
Fokusgruppeinterview	78
BILAG 5.....	123
Første interview med programchef for TV2, Ditte Okholm Naut.....	123
BILAG 6.....	133
Fokusgruppe evaluering.....	133
BILAG 7.....	154
Interview med programchef Ditte Okholm Naut - evaluering	154
Bilag 8.....	164
Programpolitik for TV2 ØST	164
Bilag 9.....	165
Formidlende Artikel.....	165

0.0 Introduktion

0.1 Specialedesign

0.1.1 Et produktionsspeciale på tegnebrættet

Dette speciale er udarbejdet som et produktionsspeciale. Ifølge studieordningen på Roskilde Universitet lyder beskrivelsen af denne form således:

”Produktionsspecialet består dels af en produktion og dels af en tilhørende akademisk rapport. Det overordnede krav til produktionsspecialet er at der skal indgå et eller flere elementer af noget eksperimenterende og fornyende, f.eks. ved at eksperimentere med nye genrer, nye udtryksformer m.m. (...)” (Retningslinjer for specialeskrivning, Journalistik, CBIT, RUC)

Dette speciale forsøger således at skabe et nyt program til TV2 ØST, som skal tilbyde seerne noget andet, end det de allerede har til rådighed.

Modsat et 'klassisk' akademisk speciale vil dette speciale bære præg af, at alle afsnit skrives med konceptet for øje. Dvs. at den benyttede teori og litteratur, samt den indsamlede empiri konstant vil blive sat i forbindelse med konceptet.

”Tour-bussen” er skabt med henblik på at tilbyde TV2 ØST et kulturprogram, som favner målgruppen¹, men som samtidig forsøger at tilbyde seerne en anden oplevelse, end dem de allerede kan få på kanalen. Derfor er specialet delt op i tre blokke.

Del et bygger på eksisterende teori inden for kulturjournalistik, tv generelt og regionalt tv. I dette afsnit skal det fremgå, hvilke dele af teoriens pointer og konklusioner, som vil være særlig nyttige for konceptets udformning. Vi vil undervejs diskutere, hvorfor lige netop de pointer kan have relevans for os eller redegøre for, hvorfor de ikke har. Denne blok skal fungere som en bred indføring i specialets undersøgelsesramme, som så snævres ind, jo længere man læser.

Del to er en sammenfatning af den indsamlede empiri med henblik på at klarlægge konceptets udformning. Her vil pointer fra fokusgruppe – og ekspertinterview skrives

¹ Målgruppen bliver nærmere beskrevet i del 2 under afsnittet: **Seerne**.

sammen med det foregående afsnits pointer, mens der ligeledes vil blive tilføjet yderligere teori om bl.a. værtsroller og koncept-tv.

Del tre er den diskuterende analyse. Her vil programchefens og fokusgruppens modtagelse af produktet danne fundamentet for en metodisk diskussion af styrker og svagheder ved det færdige produkt.

Denne opdeling har til formål at skabe en form for 'tragt', der først og fremmest skal give læseren en forståelse af det problemfelt, vi arbejder inden for.

0.2 Indledning

0.2.1 Musikken har det svært på TV2 ØST

TV2 ØST er én af otte regionale tv-stationer, som er underlagt moderselskabet TV2. TV2 ØST's område dækker det vestlige og sydlige Sjælland, Lolland, Falster og Møn. I alt 12 kommuner og (ifølge kanalen selv) 500.000 potentielle seere.

De danske regionale tv-kanaler får tilføjet licensmidler fra staten, hvorfor de ligesom f.eks. DR er underlagt nogle public service-forpligtelser i forhold til at modtage denne støtte. I kontrakten mellem staten og TV2 ØST for 2013-2014 står der, at *"TV2 ØST skal styrke formidlingen af kunst og kultur i det regionale område. TV2 ØST skal i den forbindelse sikre dækningen af den rytmiske musik i regionen."*

(http://www.tv2east.dk/sites/www.tv2east.dk/files/TV2_OEST_PS-kontrakt_2013-2014.pdf)

Der er altså et krav fra Kulturministeriets side om, at TV2 ØST aktivt skal dække den regionale kultur med ekstra fokus på den rytmiske musik. Ved at gennemgå TV2 ØST's aktuelle programtilbud står det dog klart, at der imidlertid kun er et enkelt aktuelt program, "Med på Noderne", som fokuserer på den rytmiske musik, primært med cases, der allerede er kendte musikere eller unge talenter.²

Som det fremgår i problemfeltet, er der kun ét eneste program på TV2 ØST, som handler om musik, men når aftalen mellem Kulturministeriet og tv-stationen lægger vægt på en øget

² I Med på Noderne tager vært Mads Gudiksen ud til en koncert i regionen, hvor nogle kendte musikere, som tidligere har boet i regionen, optræder. Musikerne hvis koncert han deltager i, er fra lokalområdet, og koncerten bliver brugt som breakers, mens man ser kunstnerne og værten gå rundt i deres tidligere lokalområde, og fortælle historier fra skoletiden.

dækning, er det vores opfattelse, at der er et hul. Det er det hul, vi vil forsøge at fylde ud med vores bud på et koncept; "Tour-Bussen". Programchef på TV2 ØST Ditte Okholm Naut bekræfter under et interview, at hun også mener, at den rytmiske musik er nedprioriteret. Derfor betegner hun dækningen af den rytmiske musik som mangelfuld. I interviewet kommer hun ind på, hvad årsagen kan være:

"Det (kulturjournalistik, red.) står meget stille desværre. (...) Hos os har vi jo virkelig et stort ønske om at (...) lave noget fjernsyn som folk synes er sjovt og interessant at se på, og som ikke nødvendigvis er højpanedet, og det bliver det bare lynhurtigt når man kalder noget kunst og kultur." (bilag 5, 03:46)

0.3 Problemfelt

0.3.1 "Tour-bussen" skal udfylde et tomrum

"Tour-bussen" er navnet på det koncept, som dette speciale arbejder med. Programmet er tænkt som et kritisk, oplysende koncept, hvor vi 12 uger i træk vil besøge de 12 kommuner i regionen og undersøge, hvilke vilkår den rytmiske musik har i de forskellige kommuner. Kulturjournalistik bliver prioriteret forskelligt fra region til region. Via en rundspørge hos de otte regioner selv, samt en skimming af regionernes respektive hjemmesider, står det klart, at regionerne, ifølge dem selv, prioriterer kulturjournalistik højt i deres nyhedsudsendelser. Kulturen kommer altså her til udtryk via f.eks. omtale af aktuelle arrangementer eller personligheder i form af nyhedsindslag eller reportager. Ved gennemgang af de programmer og formater, der helt konkret handler om kultur på TV2-regionerne, finder man 37 programmer, som enten har kørt eller som stadig kører i 2013. Kigger man dernæst på, hvor mange af disse programmer, som handler om rytmisk musik, er tallet seks (se bilag 2 for uddybning). På TV2 ØST, som er dette speciales undersøgelsesfelt, eksisterer der alene syv kulturprogrammer, der har været sendt fra 2012-2013, hvoraf ét af dem handler om musik. De øvrige kulturprogrammer på TV2 ØST handler primært om kunst og kulturelle arrangementer, og fælles for det samlede kulturudbud på alle otte regioner er et stort fokus på historiske kulturprogrammer, hvor områdernes kulturarv diskuteres og lægges frem.

Fælles for mange af regionernes kulturprogrammer er formen, hvor en vært tager ud i det pågældende lokalområde og taler med folk. Stærke værter er vigtige for regionerne, og hos TV2 ØST har man en filosofi om, at værten skal stille de spørgsmål, som seerne selv ville have stillet.

”Vi har næsten altid en stærk vært i billedet, som personificerer seeren, og som stiller de spørgsmål, som seeren egentlig gerne ville have stillet, (...) og som er med til at skabe en stemning. (...) De fleste, der ser fjernsyn, ser det alene. Det kan godt være, der sidder andre i stuen, men det er jo en én-til-én oplevelse, og derfor betyder det bare noget, at man føler man er i godt selskab.” (bilag 5, 09:18)

Værten er altså essentiel, og der er da heller ingen af musikprogrammerne på tværs af regionerne, som ikke har en vært. Som det fremgår af bilag 2, er der flere andre elementer som går igen som eksempelvis tempoet i programmerne, hvilket ofte er relativt langsomt, f.eks. med interviewsekvenser af 5-7 minutter. Karakteristisk for særligt TV2 ØST's programmer er optagelser live on tape, dvs. programmer, der bliver sendt mere eller mindre, som de er blevet optaget. Der har altså ikke været en større klippeproces i gang i postproduktionen, og det er da også en pointe, som programchefen på TV2 ØST selv påpeger som en gennemgående arbejdsgang (bilag 5, 12:24). Fælles for stort set alle programmerne er, at de er optaget on location, og der er således sjældent brugt penge eller energi på et studie. Og disse elementer er vigtige for TV2 ØST's måde at lave fjernsyn på, da følelsen af at være tilstede i virkeligheden skal være i centrum (bilag 5, 19:46). Der er sjældent krydsklip, breaker e.lign., og kameraføringen er ofte båret af en enkelt kameramand.

Kigger man dernæst på TV2 ØST's eget musikprogram, ”Med på Noderne”, så er der lidt mere fart på. Det er igen en vært, der styrer slagets gang, men der er her langt mere taletid uden om værten til interviewpersonerne, som i dette program interviewes i ”talking head”-form, mens reportagen med værten kører. Som det fremgår af bilag 2, så er det svært at lave en decideret opdeling i programmets run down lig de andre programmer, da formen er meget flydende. I forhold til indhold er de diagnosticerede programmer i bilag 2 bygget op omkring omtale og oplysning. Det primære fokus er ofte at fortælle kunstnernes historie, hører dem spille musik e. lign., og der er således ingen af de aktuelle programmer, måske bortset fra ”Musik uden afbrydelser” på TV2 FYN, som forholder sig kritisk til musikkens verden. Programmet er et

værtsbåret studieprogram, hvor værten Signe Ryge har tre panelgæster inde og diskutere forskellige musiknumre men også forskellige emner inden for musik. De tre panelgæster består af to fagpersoner og en kunstner. I det seneste program fra juni i år, taler de tre panelgæster om sange på dansk og diskuterer danske teksters vilkår hos lytterne.

De eksisterende musikprogrammer omhandler primært veletablerede kunstnere. Kendte mennesker er tit brugt, og redaktionen sætter en ære i at inddrage kendte ansigter, som har en tilknytning til et område i regionen.

Denne øjeblikkelige diagnose af kulturprogrammernes form og indhold åbner op for nogle muligheder i forhold til dette speciales koncept. "Tour-bussen" skal være et kritisk, oplysende program, der skal gå lidt mere i dybden med den rytmiske musiks vilkår og muligheder i regionens kommuner. Det leder os frem til problemformuleringen.

0.4 Problemformulering

Vi vil arbejde efter følgende problemformulering:

Hvordan kan et nyt tv-koncept udformes til TV2 ØST, så det både lever op til public service-forpligtelserne, imødekommer målgruppens interesser og er kritisk?

0.5 Afgræsning

Vi vil udvikle et koncept. Ifølge Peter Harms Larsen kan et koncept teoretiseres således:

"en instruktiv tekst der så præcist og sammenhængende som muligt fortæller hvad der kendetegner den overordnede og gennemgående ide i programmet, dets specielle indhold af historietyper (herunder faste plots) og den samlede form og det gennemgående udtryk som skal give programmet identitet og gennemslagskraft over for seerne" (Harms Larsen, 2007; 334)

Der er altså tale om en udspecificeret ramme for den programserie, som vi i dette speciale forsøger at udvikle. Harms Larsen opstiller således en lang tjekliste i forhold til, hvilke elementer man skal behandle for at lave et gennearbejdet koncept, som vi dog ikke vil beskrive her. Tjeklisten beskriver han selv som værende "universel" (Harms Larsen, 2007; 337), men det er vores opfattelse, at vægten på og inddragelsen af de forskellige elementer

divergerer både i forhold til konceptets natur men også fra medie til medie. I del to vil det fremgå, hvilke elementer vi har særligt fokus på.

Dog er det vigtigt i denne sammenhæng at klarlægge, hvad "Tour-bussen" er for et program. "Tour-bussen" er et faktaprogram, som med nogle dele underholdning skal oplyse seeren om en given virkelighed. Harms Larsen deler de forskellige typer af programmer op i *demonstrerende, illustrerende, afslørende, afdækkende og afprøvende* (Harms Larsen, 2007; 208-329). Vi finder det ufuldkomment at placere "Tour-bussen" i en af disse rammer, men vi vil i stedet betegne programmet som et *faktaprogram i serieproduktion*. Her er der en overordnet konceptide, som binder de 12 programmer sammen om et givent emne med en fælles skabelon for form og en gennemgående fortællerrolle med "*fælles audiovisuel stil i udtrykket*" (Harms Larsen, 2007; 330).

Den eksisterende teori tilbyder en del praktiske greb, der kunne være interessante, når man skal skabe et nyt produkt. Undervejs har vi også fået forslag fra fokusgruppen om andre kulturelle programmer, de gerne ville se på TV2 ØST. Vi afgrænser os dog til at tage udgangspunkt i public service-kravet om at dække rytmisk musik og for at sikre en realistisk produktion³, har vi valgt nogle journalistiske greb ud, som vi arbejder koncentreret med.

Som det fremgår af ovenstående, er "Tour-bussen" et forsøg på at forholde sig kritisk til den musikalske virkelighed i regionen. Når vi i dette speciale benytter os af termen *kritisk* i forhold til produktet, skal det ikke nødvendigvis sættes i forbindelse med noget negativt. Det skal derimod betegnes som en tone, der er:

"(...) både kærlig og kritisk – sådan at forstå at man i journalistikken viser forståelse og sympati for overordnede lokale interesser, men også er klar til at udfordre lokale dogmer og automatsynspunkter" (Jacobsen, 2010; 7)

Det er vores intention at præsentere et program, der kan diskutere den virkelighed, som eksisterer i kommunerne på det rytmiske musikområde, men som også får plads til at forholde sig til om virkeligheden er hensigtsmæssig.

³ Realistisk i forhold til hvad der økonomisk ville kunne lade sig gøre på en regional tv-station.

Rytmsk musik adskiller sig fra klassisk musik ved, ifølge Kulturministeriet selv, at være udtryk for musik, som spilles på rytmiske musiksteder. Dette er en vag definition, men vores brug af begrebet i dette speciale er en forståelse af rytmisk musik som populære, folkelige musikgenrer som f.eks. pop, rock, jazz, hiphop osv. Musik i almindelighed må betegnes som værende et kulturelt produkt, hvorfor vi i dette speciale arbejder med kulturjournalistik som ramme for den rytmiske musik.

0.6 Metode

Teori om kulturjournalistik er sparsom, og teori om musikprogrammer på regionalt tv er ikke-eksisterende, hvorfor vi i denne afhandling gør brug af kvalitative metoder for på den måde at indsamle empiri, der kan kvalificere vores valg og fravalg. Følgende afsnit vil skitsere, hvordan vi anvender de valgte redskaber til at udvikle dette koncept.

0.6.1 Kvalitativ metode

"Tour-bussen" er et koncept, der behandler kulturjournalistik på regionalt tv ud fra teoretiske overvejelser, samt modtagers og afsenders ønsker. For at kunne undersøge dette vil vi i dette speciale anvende fokusgruppe og individuelle interviews. Den kvalitative metode kan indfange menneskers fortællinger, forståelser og fortolkninger (Jacobsen og Jensen, 2012; 12-14), hvilket er essentielt i forsøget på at skabe et nyt format, der passer til de mennesker, der er målgruppen for produktionen. Den kvalitative metode får sin berettigelse, når der er tale om kulturel kompleksitet eller menneskelig subjektivitet og forholdet mellem disse to virkelighedsdomæner (Jacobsen og Jensen, 2012: 14), hvilket gør sig gældende i denne specialeafhandling. Rent empirisk giver den kvalitative metode nogle udfordringer, da den gennem tiden er blevet betragtet som upræcis og underlegen i forhold til den kvantitative metode, fordi resultaterne ikke kunne efterprøves, som man ellers ville kunne med en statistisk sandsynlighedsberegning (Jacobsen og Jensen, 2012;13). Målbare er dog de resultater vi har fundet i vores screening af det eksisterende programudbud, men i forhold til specialets færdige produkt er konklusionerne sammenfattet af subjektive, enkeltstående udtalelser fra modtagere og afsendere, teori og afslutningsvis også vores egne ideer, tanker og forventninger.

0.6.2 Fokusgruppeinterview

Fokusgrupper er en forskningsmetode, hvor der produceres data om et givent emne gennem gruppeinteraktion. Emnet er fastsat af forskeren, og fokusgrupper er derfor kendetegnet ved en kombination af et forskerbestemt emnefokus og gruppeinteraktion (Halkier, 2003; 11)

Fokusgrupper er særegnet ved, at de giver direkte adgang til handling og ikke blot er beretninger om handlinger.

(...) Fokusgrupper (...) producerer accounts in action, hvilket betyder at fokusgruppeinterview får deltagerne til at udveksle beretninger om forståelser og handlinger som et led i en interaktion i en hverdagslig genkendelig og social kontekst rundt om forskeren (Halkier, 2003; 11)

Vi har valgt at lave fokusgruppeinterviews for at give stemmer til de mennesker, der i sidste ende skal afgøre, om produktet lever op til forventningerne om at bidrage med noget nyt og i første omgang for at høre, hvad disse modtagere ønsker sig af kulturprogrammer på deres kanal. På den måde modtagerorienteres produktet samtidig med, at der skabes et indblik i, hvad kulturprogrammer ifølge seerne skal kunne. Selvom fokuset for programmet er rytmisk musik, startede vi lidt bredere i fokusgruppeinterviewet, fordi vi ønskede at høre seernes umiddelbare reaktioner på, hvad kultur er for dem, og hvad de savner i programfladen. Flere af dem nævnte musik uden at spørgsmålet direkte omhandlede musik. De tanker og pointer kommer vi tilbage til i del to, og i del tre vil fokusgruppen igen spille en rolle, da vi her analyserer på deres reaktioner på dummyen⁴.

Spørgerækken for fokusgruppen følger en helt traditionel 'tragtmodel'. Vi har således startet bredt og snævret vores spørgsmål mere og mere ind. Vigtigt er det at påpege i denne sammenhæng, at fokusgrupperne ikke på forhånd havde kendskab til ideen om "Tour-bussen". Det eneste de vidste var, at vi arbejdede på at skabe et nyt kulturprogram til TV2 ØST. Det har været vigtigt for os ikke at røbe vores tanker for på den måde at lade vores fokusgruppe meningsudveksle uden noget forudindtaget udgangspunkt. Derfor er det også interessant, hvad de mener, der mangler generelt på kanalen, deres kulturforståelse, samt

⁴ Dummyen er et prøveprogram, som optages med det formål at give et bud på, hvordan vores færdige koncept ser ud. Vi har selv stået for hele produktionen lige fra opfindelsen af konceptnavnet til optagelser og redigering af programmet.

deres ønsker til selve formatet. Disse pointer sammenfattes senere i afsnittet "Kvalificering af koncept".

Vi har sammensat en fokusgruppe med seks personer. Fem mænd og en kvinde. De er udvalgt med den fællesnævner, at de alle sidder i repræsentantskabet på TV2 ØST, hvilket betyder, at de årligt deltager i forskellige møder angående tv-stationens profil og udvikling for at sikre forankring i regionen. De er med til at vælge tv-stationens bestyrelse, og de er selv udpeget af alt fra frivillige organisationer og kulturliv, til kommuner og Folkeoplysningen.⁵ Oprindeligt var der syv tilmeldte, men en kvindelig deltager blev forhindret i at deltage i fokusgruppeinterviewet. Køn var som udgangspunkt ikke et vigtigt udvælgelseskriterium, da vi vurderede, at det vigtigste var at få sammensat en gruppe, som havde et kendskab til TV2 ØST's programmer og erfaringer med regional kultur. Men da vi endte med kun at have én kvinde med i interviewet, kan det have skabt en ubalance. Det kan være, at den kvindelige deltager i en erfaringsudveksling med en anden kvinde havde haft nogle andre ønsker, end dem der kom frem i løbet af interviewet. Derfor kan vi være gået glip af nogle pointer, som ellers var kommet frem, hvis der havde været flere kvindelige deltagere. Vi valgte at gennemføre interviewet på trods af denne faktor, da vi ikke vidste før dagen efter interviewet, hvorfor den anden kvinde ikke var dukket op. På det tidspunkt var de seks andre allerede samlet på TV2 ØST i Vordingborg.

Ved andet fokusgruppeinterview, hvor de skulle se programmet igennem, meldte den ene kvinde, der oprindeligt var mødt op til første fokusgruppe, afbud. Ved evalueringen af programmet blev det meget teknisk, på trods af at vi fra starten, havde gjort klart, at det var indhold og ikke teknik, de skulle forholde sig til. Temaerne blev også meget personlige i andet fokusgruppeinterview, og selvom vi kørte en strammere spørgerække, kom det alligevel til at handle om, hvad de mandlige deltagere selv har foretaget sig i deres foreningsarbejde. Især Michael Kruse og John Kristensen fyldte meget, og vi skulle have været bedre til at få de andre deltagere på banen. Dynamikken havde uden tvivl været anderledes, hvis der havde været kvindelige deltagere til stede.

Der har kun været foretaget to fokusgruppeinterview grundet den korte tid til at analysere datamaterialet og ønsket om at samle fokusgruppen igen i januar til gennemsyn af produktionen. Halkier arbejder med seks fokusgrupper i en afhandling på flere år, og én

⁵ <http://www.tv2east.dk/s/repraesentantskab>

fokusgruppe danner derfor ikke et solidt empirisk grundlag. Derfor supplere vi vores fokusgruppe med kvalitative interviews.

0.6.3 Individuelle interviews

Som før beskrevet skal "Tour-bussen", udover at tilgodese public service-forpligtelserne og modtagernes ønsker, også forholde sig kritisk til den rytmiske musik i regionen og dermed forsøge at udfylde et hul i det nuværende programudbud. For at spore os ind på, hvad der mangler i udbuddet, har vi udover fokusgrupperne foretaget tre individuelle interviews med to programchefer og en forsker, som ligeledes skal være med til at bidrage til konceptets udformning.

I de individuelle interviews har vi valgt at tage udgangspunkt i Steiner Kvaales interviewteknik. Kvaales teori anskuer interviewet som en mulighed for at lære et menneske at kende, og i mødet mellem den interviewede part, informanten, og interviewerens produceres forskningsmateriale, som kan bruges til at fremme forståelsen for, i dette tilfælde, kulturjournalistikken. Fokusset i denne afhandling er netop at tilvejebringe viden gennem refleksion og interaktion (Kvale, 1994; 19). Kvale beskriver interviewteknikken som en løst struktureret samtale, hvor informanten taler ud fra fastlagte temaer. Interviewerens rolle er at virke som en guide der, uden at presse informanten, sørger for, at denne kommer gennem de ønskede tematikker og samtidig skal interviewerens opretholde samtalen. Intervieweren skal også notere sig de uforudsete fænomener, der opstår under samtalen og spørge ind til dem. Vi skal ved hjælp af denne interviewform blive i stand til at tilegne os forståelse af informantens livsverden og vedkommendes syn på det aktuelle fænomen. Forskeren skal prøve at undersøge, *hvad* informanten oplever og ikke *hvorfor* for at kunne udrede en fortolkning af udtalelser og hermed redegøre for informantens grundlag for vedkommendes verdensanskuelse.

"Forskningsinterviewet er et "inter view", en interaktion mellem to mennesker. Intervieweren og den interviewede agerer i forhold til hinanden og påvirker gensidigt hinanden." (Kvale, 1994;

46)

Interviewpersonerne er udvalgt på baggrund af deres erfaringer på forskellige platforme. Først og fremmest har vi talt med kulturhistoriker og institutleder ved Syddansk Universitet i Odense, Johannes Nørregaard Frandsen. Han har bl.a. beskæftiget sig med demografisk og

geografisk mobilitet og urbanisering, og han har derudover udgivet en bog om TV2 Fyn. På grund af den noget sparsomme teori inden for regionalt tv, er Frandsen med til at tilføje noget yderligere dybde i vores forståelse af regionalt tv, og hans pointer bliver ligeledes senere brugt til at kvalificere konceptets ramme.

Dernæst har vi interviewet to direkte afsendere med stort set ens spørgerække og spørgsmål. Ditte Okholm-Naut er programchef på TV2 ØST og en essentiel kilde i forhold til at forstå, hvordan kanalen tilrettelægger og prioriterer deres kulturjournalistiske programmer. Det er i særdeleshed hendes pointer, der sammen med fokusgruppen, teorien og vores egne ideer danner grobund for konceptet.

For at skabe et lidt mere nuanceret udtryk i vores koncept, har vi udover aktører på det regionale tv-marked også interviewet souchef og producent ved DR Kultur, Ida Holten Ebbesen. Hendes pointer er selvfølgelig ikke leveret i regionalt øjemed. Vi bruger udelukkende hendes pointer som sekundær litteratur og intern inspiration. Nok er Ebbesen ansat på et konkurrerende, landsdækkende medie, men hendes pointer og tanker er stadig relevante for vores koncept, eftersom hun til dagligt administrerer halvdelen af DR K's og P1's kulturmagasiner.

Alle tre individuelle interviews har en varighed på mellem en halv og en hel time. Flere af interviewpersonerne har vi været i kontakt med flere gange både per mail og telefon, og de har bidraget med bøger, seertal og programoversigter. Ud over de tre interviews, har vi været i kontakt med de resterende syv programchefer fra de andre regionale tv-stationer, som har givet os en oversigt over de eksisterende kulturprogrammer,⁶ og det er ud fra de lister, vi har analyseret på det eksisterende materiale og dannet os et overblik over, hvad programmerne tilbyder (se bilag 2)

0.6.4 Skriftlige kilder

For at skabe det bedst mulige koncept finder vi det essentielt at supplere de praktiske aktørers pointer og tanker med et teoretisk fundament.

I dansk sammenhæng er hovedværket indenfor kulturjournalistik bogen af samme navn skrevet af medieforskerne Nete Nørgaard Kristensen og Unni From fra 2011. Værket "Kulturjournalistik" er anderkendt, som en autoritativ kilde på området, og den indeholder

⁶ Oversigten er vedlagt som bilag 2

også en grundig metode til at forstå kulturjournalistikens udvikling og ståsted, også selvom dette værk primært forholder sig til den skrevne presse.

I forhold til at beskrive kulturbegrebet inddrager vi ligeledes Johan Fjord Jensens artikel *Det dobbelte kulturbegreb – den dobbelte bevidsthed* fra bogen "Kulturbegrebets kulturhistorie" fra 1988. Pointerne i dette værk er ikke skabt med henblik på kulturjournalistik, men derimod kulturforståelse, og vi er opmærksomme på, at denne forståelse potentielt har ændret radikalt karakter siden slutningen af 80'erne. Dog vil vi argumentere for, at for at danne os en indsigt i kulturjournalistikens fundament, er vi nødt til at forholde os til kulturbegrebet som fænomen. På trods af at værket er en smule forældet, ser vi alligevel pointerne fra Fjord Jensen som værende interessante i forhold til at forstå dette speciales undersøgelsesområde. Derudover anvender vi bl.a. Peter Hams Larsen, som sætter fokus på dramaturgi og koncept-tv, og på den måde har givet os indsigt i, hvilke journalistiske greb vi kan anvende for at lykkes med vores produktion. Harms Larsens værk "De levende billeders dramaturgi" lider af den svaghed, at den ikke er teoretisk, men praktisk funderet. Han er meget konkret i sin måde at præsentere greb der, ifølge ham, virker i praksis. Vi bruger derfor den ikke akademiske litteratur til inspiration med en erkendelse af, at vi arbejder med påståede virkemidler, der ikke understøttes af noget omfangsrigt forskningsbaseret materiale.

0.6.5 Verificering af kulturprogram

Vi har valgt at indkalde fokusgruppe og programchefen fra TV2 ØST til gennemsyn af vores produktion inden aflevering. Det giver os mulighed for at analysere på deres reaktioner, og verificere om det udviklede koncept kan få gang på jord. Reaktionerne vil blive analyseret i del tre for at sikre en kritisk stillingtagen til os selv og vores produkt.

DEL 1 – Kulturjournalistik og det regionale skjold

1.1 Regionalt TV

1.1.1 Indledning

For at kunne skabe et koncept til regionalt tv er det først og fremmest essentielt at fastlægge, hvad regionalt tv er for et medie. Afsnittet skal fungere som en kort introduktion til det medie, som er omdrejningspunktet for dette speciale for bagefter at kunne teoretisere over genren kulturjournalistik på tv.

Til slut vil det fremgå, hvordan dette speciale anvender de teoretiske begreber i skabelsen af konceptet.

1.1.2 Den grimme ælling

Da nyhederne på TV2 for første gang rullede over skærmen den 1. oktober 1988, var der langt fra Kvægtorvet i Odense til tanken om TV2 ØST i Vordingborg. På trods af at de otte regioner var en del af medieforliget, var regionerne ikke noget, der stod øverst på TV2 chefernes ønskeliste (Larsen, 2013; 52-57). Den første af regionerne, TV Syd (i starten Radio Syd), så dagens lys i DR regi allerede i 1987, men blev senere en del af TV2-pakken. Dengang kunne regionerne lige så godt være faldet ind under DR, men de bejlede ikke til regionalt fjernsyn på det tidspunkt (Larsen, 2013; 52-57). TV Syd og TV/Midt-Vest gik forrest. Men uenighederne med TV2 var store

”Hverken Jørgen Schleimann eller Jørn Henrik Petersen⁷ har lagt skjul på, at de synes, det er en rædsom konstruktion, politikerne har belemret dem med. En halv times bonderøvs-tv med Maren i kæret placeret i primetime, hvor der ellers kunne være plads til vigtige publicistiske satsninger eller underholdningsprogrammer, som i det mindste kunne skæppe i kassen med tonsvis af seere til reklameblokkene.” (Larsen, 2013; 56)

Men seerne var ikke enige i tanken om bonderøvs-tv, hvilket de stigende seertal var et bevis på. Da TV2 prøvede at lancere deres nyheder kl. 19.30, måtte de se sig slået af DR's TV-Avisen, som i mange år, havde været sendt 19.30. Det resulterede i, at TV2 måtte rykke sine nyheder

⁷ Schleimann var TV2's første direktør. Jørn Henrik Petersen var bestyrelsesformand for TV2 fra 1986-1994 (Larsen:2013)

til kl. 19.00, og de havde derfor ingen problemer med at overdrage 19.30-tidspunktet til TV2-regionerne, da man alligevel betragtede regionerne som noget, der indenfor kort tid ville blive afviklet, fordi der ikke var seere til det (Larsen, 2013; 56-59) Men seerne tog så godt imod TV2-regionerne, at DR i 1993 rykkede TV-Avisens sendetidspunkt til kl. 21.00, fordi regionerne stjal seerne. TV-Avisen bibeholdte den sendetid i 20 år, og selvom TV2 overhalede DR indenom på det meste af programfladen, så var de ikke i stand til at slå TV-Avisen, men det kunne TV2 regionerne (Larsen, 2013; 59). Årsagen til succesen skal bl.a. findes i det nære

”Der er den her tendens til petit-tv. Eller petit-historier, til små historier der får tid og rum. Det skal man ikke underkende, at det er der rigtig mange mennesker, der synes er kanon. At det er faktisk rart at glide med ned og høre om Bøsøre strand eller hvad det nu kunne være.” (bilag 3, 14:42)

Identifikation er ifølge Frandsen et nøgleord for regionalt fjernsyn. Melby beskriver det således, at genkendelighed er noget essentielt i en nyhedsartikel, der kan fremme læserens mulighed for identifikation (Mejlby, 2009; 289).

TV2 ØST rullede første gang over skærmen i 1991. Med den første direktør var fiktion den helt store satsning, men inspireret af de første regionale tv-stationer forventede seerne regionale nyheder, og den nærhed som både Larsen, Mejlby og Frandsen omtaler. Direktøren blev udskiftet efter et år, og Peter Harms Larsen blev manden, der i 1992 fik styret redaktionen i en mere regional og nyhedsorienteret retning.⁸

1.1.3 Bonderøvsfjernsyn bliver en regional succes

Seerne havde talt og 'bonderøvsfjernsynet' var kommet for at blive, og det har nogle helt særlige kendetegn

”Noget af det der er kendetegnende, er en langsommere rytme (...) hvis jeg kommer fra nyhederne på TV2 og glider over og ser TV2 Fyn lige bagefter, så er tempoet simpelthen langsommere. Historierne er langsommere, historierne er lidt længere. Folk får lidt længere taletid” (bilag 3, 13:04)

⁸ <http://www.tv2east.dk/s/tv2-oests-historie>

Selvom Frandsen i dette citat forholder sig til TV2 Fyn, så er denne tendens også noget, vi ser hos TV2 ØST, hvor den lange taletid er helt tydelig i gennemgangen af kulturprogrammerne. Både "Syskas – Kulturlandskaber" og "Så' det weekend" er programmer, der har lange interviewsekvenser, der tager alt fra fire til otte minutter. Ser man på TV2 Østjylland og TV2 Fyn er interviewsekvenserne lidt kortere, men stadig mellem tre og fire minutter. Succesen inden for det regionale tv-område skal findes der, hvor det regionale adskiller sig fra det nationale. Og det er særligt inden for følgende fire hovedområder: *Væsentlighed/relevans, emnevalg, præsentationsformer og tempo/stil* er essentielle faktorer for de regionale tv-kanaler. Emnerne på kanalen tager udgangspunkt i mennesker, steder og begivenheder med tilknytning til regionen. Regionerne dyrker baggrundshistorier og de lidt længere portrætter, og så skal det hele præsenteres i et dvælende og langsomt tempo (Jauert og Prehn, 2000; 110).

Johannes Nørregaard Frandsen har sammen med Michael Andersen og Niels Kayser Nielsen samlet essays, skrevet af forskellige kulturpolitiske repræsentanter, i en debatbog om TV-Fyn. I værket kommer forskellige personer med deres bud på, hvordan de ser netop TV-Fyn. Selvom værket konkret behandler TV-Fyn, finder vi mange relevante pointer, som godt kan sættes i kontekst af TV2 ØST, og selvom en forskerbaseret teori havde været at foretrække, kan de forskellige kulturpolitiske repræsentanter bidrage med nogle perspektiver, der er brugbare, i redegørelsen af regionalt tv. Regionalt tv skal således være:

"Et regionalt gadekær, hvor man mødes, udveksler nyheder fra egnen og undertiden tier for at overveje, hvad der netop blev sagt." (Frandsen, Andersen og Nielsen, 1990; 13)

Sådan beskriver daværende rådmand for Odense Kommune, Søren Møller [C], TV-Fyn. Det er netop den pointe, der går igen både i interviewet med Frandsen og hos mange af de andre skribenter i bogen om regionalt tv. Lars Høbye som var konsulent i Odense Kommunes Kultur- og Fritidsvæsen beskriver regionalt tv således:

"TV-Fyns eksperimenter med langsomme rytmer ser jeg (...) som forsøg på at skabe et omfattende klimaskift. Det kan blive fjernsyn for nogle få nostalgiske hængerøve, men kan også

vise sig efterhånden at lokke os "potentielle seere" mere til skærmen" (Frandsen, Andersen og Nielsen, 1990; 23)

For at "Tour-bussen" skal passe ind i den forståelsesramme, der er omkring regional-tv, er det derfor vigtigt at notere sig, at tempo og tiden til menneskers fortællinger er nogle af de vigtigste parametre, hvis man spørger fagpersonerne og også seerne, hvilket vi vender tilbage til i del to. Det færdige produkt skal dog forhåbentlig kunne bidrage til noget nyt på regionalt tv. Derfor er det vigtigt at undersøge, hvad regionalt tv kritiseres for. I værket om TV-Fyn kritiserer Erik Kjærsgaard, som dengang var amtssekretær for arbejderne Oplysningsforbund (AOF), da det hed Fyns Amt, regionalt tv for at være uvæsentlig og tendere til det ligegyldige.

"TV-Fyn er hverken folkelig eller kulturel. Det er ikke tilstrækkeligt, at TV-Fyn visuelt omsætter den fynske Carl Niensens strofer. Der skal også "kød og blod" på emner og indhold. Det kan vist tælles på én hånd, de gange hvor TV-Fyn er blevet refereret som kilde til en nyhed inden for erhvervs-, kultur- og uddannelsespolitik" (Frandsen, Andersen og Nielsen, 1990; 39))

Regionalt tv bliver på en gang hyldet for at tage sig tid og samtidig skudt ned for at blive for kedeligt og ikke være i stand til at sætte en dagsorden.

På TV2 ØST bruger man betegnelsen det regionale skjold, hvilket betyder, at brænder der en gård i Køge (som hører til TV2 Lorry), så omtaler man ikke historien på TV2 ØST. Det regionale skjold har til formål at tale direkte til den regionale 'nationalitet' hos de seere, der er i TV2 ØST's område. Det kan dog umiddelbart virke fjernt for en borger i Nykøbing Sjælland at skulle forholde sig til en borger i Maribo. En af de helt store udfordringer for regionalt tv er at få skabt så meget identifikation, at man alligevel har lyst til at følge med i historierne i den anden ende af regionen. Et kritikpunkt som rejses af tidligere amtssekretær, Erik Kjærsgaard, for Arbejderne Oplysningsforbund i det tidligere Fyns Amt.

"Det rager folk en høstblomst, hvad man går og laver i Kerteminde, når man bor i Assens, Middelfart eller Bogense. Samfundsstof, som er lokalt forankret, og ikke regionalt, det er ikke TV-Fyns anliggende, det er der andre der klarer." (Frandsen, Andersen og Nielsen, 1990; 42)

Denne problemstilling er Frandsen også inde på i vores interview med ham.

”De skal kunne profilere deres område, de skal kunne fortælle en historie, som den lokale befolkning banalt gider se. (...) Og det er faktisk svært, fordi lige så snart du bliver regional eller lokal, så kommer kravene også til, at nu har vi altså hørt nok om Bogense, nu vil vi altså høre om Middelfart.” (Bilag 3, 18:48)

Når man skal producere et program til regionalt tv, er det altså vigtigt at have identifikation og genkendelighed som nogle centrale elementer, men det må heller ikke blive så lokalt, at det ikke er identificerbart. Man må derfor søge det universelle i det lokale, så seerne har mulighed for at genkende omstændighederne i historien.

1.2 Statens krav til TV-regionerne

Public service-aftalen er årsagen til, at dette speciale så dagens lys. I dette afsnit vil vi kort redegøre for public service-forpligtelserne, og hvad de betyder for de regionale tv-stationer.

Hver af de otte regionale tv-stationer har indgået en kontrakt med Kulturministeriet med specifikke public service-krav, de skal opfylde⁹ for at få tilført licensmidler. Kravene går blandt andet ud på, at TV2 ØST skal være en aktiv del af samfundets demokratiske debat. De skal dække nyheder og oplyse borgerne om relevante problemstillinger. Kultur, oplysning, nyheder, underholdning og aktualitet er nøgleordene i de overordnede krav.¹⁰ I kontrakten er der yderligere fokus på den regionale tilknytning til området med tryk på afspejlingen af den kulturelle mangfoldighed, der er i regionen. I de specifikke krav skal TV2 ØST have fokus på at beskytte børn, samarbejde omkring regionale grænseområder i forbindelse med valgdækning med andre regioner og i det hele taget opretholde regionalt samarbejde tv-stationerne i mellem. Det sidste specifikke krav er dansk kunst og kultur, hvor rytmisk musik især er

⁹ <http://kum.dk/Kulturpolitik/Medier/TV/De-regionale-TV-2-virksomheder/>

¹⁰ <http://kum.dk/Documents/Kulturpolitik/medier/TV2%20regionerne/PS-aftaler%202013/TV2%20ØST%20PS-kontrakt%202013-2014%20%5bDOK1766784%5d.PDF>

fremhævet i aftalerne for alle otte regioner¹¹.

1.3 Kulturbegrebet

Samlet set vinder regionalt tv ved at give tid og plads til de lokale historier, som ifølge kulturpolitikkerne er ligeså dramatiske som landsdækkende historier. Med de otte regionale tv-stationer fik borgerne udenfor København en stemme. Men kritikerne hævder også, at man skal passe på ikke at blive ligegyldig i sin formidling af den lokale virkelighed. I det følgende afsnit skal der teoretiseres over, hvordan indholdet ser ud. "Tour-bussen" omhandler musik, som vi før beskrevet betragter som et kulturelt produkt, og dækningen af musik i journalistisk sammenhæng må derfor falde ind under genren *kulturjournalistik*. Følgende afsnit vil skitsere, hvilke kendetegn denne genre har.

1.3.1 Historisk overblik – fra oplysning til brugerinddragelse

Forløberen for kulturjournalistikken, og dermed også repræsentationen af bl.a. musik i medierne, kan siges at være 1700-tallets kunstkritik og med den etableringen af et publikum for kunsten og kulturen i form af en litterær offentlighed, som dyrkede den litterære diskussion og tilegnelse af dannelse. Det var dog ikke kun inden for litteraturen, men også inden for kunst, teater og musik; der opstod en såkaldt kulturel offentlighed. Der var her et dannende formål med kulturformidlingen som et debatforum, hvor kritisk diskussion blandt en borgerlig elite var i fokus. (Kristensen & From, 2011; 60)

Dette fokus blev imidlertid så småt tilsidesat, da partipressen overgik til omnibuspresse. I omnibusavisernes var der et øget fokus på befolkningen som helhed, og altså ikke længere som særskilte tilhængere af politiske partier eller kulturelle interessefællesskaber, da det med denne omlægning ikke var muligt at kanalisere den finkulturelle debat og kritik ud til lige så specifikke læserskarer (Kristensen & From, 2011; 61).

"Udviklingen af en populærpresse og integreringen af et underholdningsaspekt i den journalistiske formidling i slutningen af det 19. århundrede spiller imidlertid også en central rolle i det kulturelt orienterede stof i den trykte presse. (...) Aviser med underholdende fremfor

¹¹ <http://kum.dk/Documents/Kulturpolitik/medier/TV2%20regionerne/PS-aftaler%202013/TV2%20ØST%20PS-kontrakt%202013-2014%20%5bDOK1766784%5d.PDF>

belærende stof, rettet mod et bredt massepublikum via artikler af mere lettilgængelig karakter og med fokus på human interest-historier og emner af praktisk interesse for læserne.”

(Kristensen, 2001; 4)

Nete Nørgaard Kristensen argumenterer for, at finkulturen blev udfordret af en langt bredere og mere målrettet form for kulturjournalistik, som gennem en mere rummelig kulturbehandling – og formidling også inkluderede fritids – og hverdagslivet, og som ikke kun har dannelse, men også underholdning og forbrugerservice som omdrejningspunkt (Kristensen, 2001;4)

“Kulturjournalistikken har således oplevet en både kvantitativ og kvalitativ udvidelse i takt med pressens kommercialisering og fremvæksten af populærkulturelle emner (...)” (Kristensen, 2001; 4)

Stig Hjarvard påpeger, at der særligt i 80’erne opstod en servicejournalistik med brugsanvisning og vejledning, og formålet var at opbygge en alliance med modtagerne ved at tale til dem som kunder, forbrugere og klienter i stedet for som borgere. Denne samlebetegnelse for modtagerne kalder han en social hybrididentitet som borger, forbruger og klient (Kristensen & From, 2011; 30). Det er dermed vigtigt at have for øje, at kulturformidling i journalistikken har bevæget sig fra et decideret dannelsesideal, hvor modtageren er et reflekteret individ, der via den ’rigtige’ kulturelle oplysning skulle have mulighed for at blive en dannet og kultiveret borger, til nu at behandle modtageren som en tværsocial agent, der både agerer i kraft af deres virke som læser, seer, kunde, forbruger og klient.

1.3.2 Kulturens mangfoldigheder

Som det fremgår af ovenstående, har kulturjournalistikken nogle yderst flydende grænser, der til tider kan gøre det svært at definere begrebet.

Johan Fjord Jensen opdeler forståelsen af kulturbegrebet i to semantiske analogier; som luften og som grebet efter luften (Fjord Jensen, 1988; 156). Med andre ord, så er kultur både noget man overværer og noget man selv udfolder. Produkt og handling. Kultur er således både æstetiske produkter, som man kan tilegne sig eller selv skabe, men det kan også være

aktiviteter, man selv er tilskuer til eller deltager i. Fælles er dog, at kultur er en særlig aktivitet, som finder sted uden for arbejdslivet, og som er en interesse udfoldet gennem kulturprodukter, eller såkaldte artefakter (Fjord Jensen, 1988; 157). Michael Kruse fra fokusgruppen forklarer, hvordan han bruger kulturelle produkter og kulturelle aktiviteter, og hvordan de har forskellige måder at opfylde hans kulturelle behov.

"Når jeg har behov for et eller andet så er det typisk enten en eller anden krimi, og det er ikke fordi jeg får specielt meget ud af. Jeg slapper af. Den kører bare igennem. Men hvis jeg skal se andre former for kultur, så skal jeg føle mig beriget, ellers så gider jeg det ikke" (bilag 4, 26:21).

Når han beskriver sin brug af kulturelle produkter, beskriver han det som noget han overværer, noget der blot kører igennem. Men når han det kommer til kulturelle aktiviteter vil han gerne beriges og tager mere aktivt del i kulturen.

Kulturprodukter kan i kulturjournalistisk henseende forstås som film, billedkunst, teater, musik osv, hvilket også er fokusgruppens umiddelbare indskydelse, når vi spørger til kulturelle produkter. I mødet med disse artefakter bliver kultur noget man har eller ikke har. Kulturen kan således tilegnes, dyrkes, overværes og måske endda produceres, og ved at optage disse artefakter kan man således få kultur eller ligefrem bliver 'kultiveret'. Kultur er så at sige i samme kasse som 'dannelse'. Det taler John Kristensen fra vores fokusgruppe om. Han har i mange år været aktiv i mange kulturelle foreninger, og hans synspunkter kan fremstå, som var han ekspert, når han præsenterer dem. Det er dog vigtigt at understrege, at der stadig er tale om erfaringsudveksling.

"Jeg kommer selv fra dannelseskultur, altså at vi i folkeoplysningen prøver og skabe noget dannelse gennem nogle tilskud og dermed påvirke befolkningen til at blive klogere – det var det det startede med i hvert fald." (Bilag 4, 16:58)

Denne samlede helhed med kultur og dannelse bliver således en måde at se verden igennem, og det får den levede verden til at hænge sammen, samtidig med at den på den anden side isolerer sig fra alt det, som er ikke-kulturelt i hverdags - og arbejdslivet. (Fjord Jensen, 1988; 158)

Disse pointer lægger op til en gennemgang af henholdsvis det smalle og det brede kulturbegreb, som to forståelser af kulturen som både er komplementære og divergerende, dvs. både som noget æstetisk formet (selv musiknummeret) som produkt og som noget socialt forankret (oplevelsen af at høre musiknummeret som proces), altså noget man kan forholde sig til og deltager i.

"Hvis det skal være mere klassisk kultur, hvis vi snakker om musik eller sådan noget, så skal jeg føle, at jeg har fået noget. Jeg er ikke typen der egentlig sætter mig ned og bare lytter. Eh... og så skete der ikke mere den dag. Jeg skal ligesom føle at jeg har fået noget ud af det." (Bilag 4, 27:44).

Michael Kruse fra fokusgruppen har altså et behov for at produktet er socialt forankret. Han vil have noget ud af den musikalske oplevelse og dermed aktivt tage stilling til produktet, som forbruger.

Fjord Jensen betegner de to opfattelser som henholdsvis det universalistiske (det smalle), som betegnelse for *"(...) hverdagslivets opfattelse af kulturen som det, vi danner os ved. (...)"*, altså det vi har (Fjord Jensen, 1988; 165). Kristensen & From supplerer med, at det handler om 'kultur med stort K', forstået som finkulturelle former og æstetiske problemstillinger. Her taler man også om kanonisering og rangering af finkulturelle produkter som værende mere værd end populærkulturelle, og om nogle mennesker er mere kultiverede end andre (Kristensen & From, 2011; 47). Den snævre opfattelse af kulturbegrebet er en efterstræbelsesværdig værdi, som kan tilegnes gennem en smal eller udvidet form for dannelse. Det er noget man har, fordi disse artefakter er noget uden for personen, og derved noget man kan tilegne sig. Man har her kulturelle interesser i fritiden (Fjord Jensen, 1988; 159). På den anden side findes det relativistiske (det brede), som *"(...) hverdagslivets opfattelse af kulturen som det, vi er (...)"*, svarende til den videnskabelige kulturbeskrivelses opfattelse af kulturer som differentielle totaliteter (Fjord Jensen, 1988; 165-166). Taler man om kultur i den brede forstand, er den noget, vi er en del af. Her indgår man med sine interesser i en fritidskultur, dvs. et samlebegreb for alt det vi og andre i denne sociale helhed foretager os i fritiden. Kulturen er altså i denne optik ikke noget man har, men det er noget man i rimelig ubevidst grad er (Fjord Jensen, 1988; 159).

Som det fremgår, har kulturjournalistikken ændret sig fra et decideret dannelsessigte, til nu at være betegnelse for noget formidlende indhold, der også skal servicere modtagerne og inspirere disse. Samtidig opstår der to forskellige måder at forstå kulturbegrebet på; enten via det smalle, som betegnelse for en universel størrelse, der fortsat handler om kulturelle produkter (artefakts) og deres æstetiske værdi over for andre produkter eller det brede kulturbegreb, som betegnelse for en relativistisk forståelsesramme, der ikke kun inkluderer en bredere forståelse af kulturelle produkter, men i lige så høj grad omfatter modtagernes interaktion med disse produkter. I næste afsnit vil vi argumentere for, hvilken opfattelse vi i specialet vil lægge os op af.

1.3.3 Dette speciales brug af kulturbegrebet i regionalt øjemed

Hvis man her skal tale om et teoretisk udgangspunkt for udarbejdelse af konceptet, vil specialets fokus derfor til dels lægge sig op af termen, som Kristensen og From kalder "journalistik om kultur", som betegnelse for den journalistiske dækning af kultur (kunst, finkultur, populærkultur og/mediekultur), men også forbrug, som betragtes som dimensioner af et bredt kulturbegreb. "Tour-bussen" har til formål både at oplyse og give seerne mulighed for kritisk indsigt i et regionalt kulturområde. Vi arbejder med 12 kommuner, der strejker sig fra Odsherred til Lolland, og for at skabe et regionalt koncept, der kan fange seerne i alle 12 kommuner, må vi arbejde ud fra et kulturjournalistisk perspektiv, der favner bredt. Interviewpersonerne i fokusgruppen er alle meget optagede af det hverdags- og fritidsliv som Kristensen beskriver. Derfor er målet også at tage fat i den rytmiske musiks hverdag i de forskellige tolv kommuner, som TV2 ØST dækker.

"Tour-bussen" skal betragte seerne som det Hjarvard kalder tværsociale agenter (Kristensen og From, 2011; 30). Programmet skal således henvende sig til dem med et bredt udgangspunkt, der betragter disse som både seere, kunder, modtagere og klienter. Det er dermed ikke nok blot at vise nogle, der spiller musik på tv; "Tour-bussen" skal give seerne mulighed for at tage stilling til relevante problemstillinger og udviklingsmuligheder inden for området, ved at skabe identifikation med lokale cases, som kan tegne et billede af den rytmiske musiks vilkår i lokalområdet. Programmet vil holde de regionale tv-dyder i hævd, og dermed ikke skrue synderligt op for tempoet, og det er samtidig vigtigt for programmet, at nærheden er i centrum.

Det er ikke programmets opgave at 'danne' seerne. Fokus er derimod at oplyse dem om den

musikalske virkelighed i deres lokalområde og på den måde gøre seerne i stand til at forholde sig kritisk til den kulturelle del af det samfund, de selv er en del af. For som vi skrev tidligere i afgrænsningen:

”Endelig skal det lokale medie være både kærligt og kritisk – sådan at forstå at man i journalistikken viser forståelse og sympati for overordnede lokale interesser, men også er klar til at udfordre lokale dogmer og automatsynspunkter.” (Jacobsen, 2010; 7)

I forlængelse heraf påpeger Ditte Okholm-Naut, at kanalens slogan er, at kanalen ”engagerer os i dit liv, og gør dig i stand til at handle” (bilag 5, 06:19)

DEL 2 – Konceptet

2.1 Kvalificering af konceptet

Som det fremgår af ovenstående, så er regionalt tv bl.a. kendetegnet ved genkendelighed, nærhed og et lidt langsommere tempo. Skal man se dette i lyset af de gængse nyhedskriterier, så er det altså *væsentlighed* og *identifikation*, som er særlig vigtige inden for regionalt tv. Mogens Meilby betegner bl.a. identifikation som værende miljønærhed/kulturel nærhed. Det betyder ikke den geografiske afstand til emnet nødvendigvis er afgørende. Det vigtigste er, i hvor høj grad emnet handler om forhold, som modtageren kender til (Meilby, 2009; 59).

”Det globale centrum for mennesket er dér, hvor det er. Det lokale er vejen til livet. Nu som før,” sagde Skive Folkeblads chefredaktør Hans Larsen.” (Meilby, 2009; 60)

Det bliver altså påpeget, at interessen for globale problemstillinger divergerer, alt efter hvem man er, og hvor man er i livet. Men det lokale er nu en gang trygheden, og det mennesket vender tilbage til. Som det altid har været.

Skal man overføre teorien omkring kulturjournalistik, og i dette speciales tilfælde journalistik om kultur og særligt musik, til dette medie, så står det klart, at der skal fokuseres på seernes kulturelle hverdagsliv. I det følgende afsnit vil vi uddybe selve konceptet, som er opstillet i rå run down i bilag 1.

Dette afsnit er til for at argumentere for valg og fravalg i selve produktionen, og argumentationen bæres frem af uddrag og citater fra både fokusgruppen og de kvalitative interviews, mens også teorien vil blive inddraget.

Som tidligere beskrevet, så er ”Tour-bussen” et forsøg på at skabe et modtagerorienteret produkt, så programmets ramme skabes på baggrund af seernes præferencer, som vi har fået en diagnose af via fokusgruppeinterviewet, samt fagpersonernes pointer og tanker.

Først og fremmest er ”Tour-bussen” et musikprogram om rytmisk musik. Som tidligere beskrevet er dette valg taget ud fra ønsket om at overholde de retningslinjer, som er beskrevet i Kulturministeriets public service-kontrakt, som er lavet med TV2 ØST. Men det er ligeså meget også en vinkel, der er med til at gøre dette koncept langt mere stringent og strammere, end hvis rammen var bred kulturjournalistik. Ydermere er det en pointe fra

fokusgruppen, at musik er en af de kulturelle artefakter, som mangler behandling på regionalt tv.

”Kunne man forestille sig (...) magasinprogrammer (...), hvor emnet var nogle musikemner? (...) det kunne jeg godt savne (...), nu har man næsten taget restauranterne i hele området, men man kunne også tage nogle lokale musikere, lokale kor og lignende og så prøve og lave en.. en halv times udsendelse med dem. Det tror jeg ville være givende.” (bilag 4, 46:34)

Det er dog ikke nok udelukkende at sende et program om musik. For bl.a. John fra fokusgruppen var det essentielt, at et sådan program ligeledes bliver en oplevelse (bilag 4, 47:54). Udover selve musikken skal ”Tour-bussen” altså tilbyde seerne en oplevelse forstået på den måde, at det ikke kun skal vise en virkelighed; programmet skal formidle, så seerne oplever en virkelighed.

2.2 Beskrivelse af konceptet

2.2.1 Geografi og tempo

Som Johannes Nørregaard Frandsen påpeger, er det en udfordring for en regional tv-station som TV2 ØST at skabe et programformat, som skaber nærhed og interesse for folk på tværs af lokale områder. Eftersom den regionale definition på et område er en kompleks mellemting mellem lokal og national, giver det nogle klare udfordringer i forhold til at skabe interesse for seere bosat i f.eks. Nakskov og Oddsherred (bilag 3, 20:28). Netop derfor er ”Tour-bussen” skabt som et forsøg på at skabe en kobling mellem de geografisk og demografisk meget forskellige kommuner. Hele ideen om at tage pulsen på de forskellige kommuners behandling af rytmisk musik håber vi kan skabe en interesse hos seerne i forhold til at gå aktivt eller passivt ind i f.eks. at gøre forholdene bedre i deres egen kommune med inspiration fra de kommuner, der vægter den rytmiske musik højt. Det kunne eksempelvis være at borgerne og politikerne i Stevns Kommune blev inspireret af Vordingborg Kommunes tiltag om at stable et ungdomshus på benene, der fungerer som kulturel legeplads for de unge i deres fritid.

En gennemgående faktor i dette speciales empiri er, at fortælle – og klippetempoet i magasinprogrammerne er lidt mere dvælende og langsommeligt. Tempoet kan dog også gå

for langsomt, hvilket bl.a. kommer til udtryk, da fokusgruppen skal forholde sig til et klip fra TV2 ØST's weekendprogram "Så' Det Weekend"

"Det var lidt for kedeligt synes jeg, fordi de stod bare og talte. Ja vi fik et eksempel på et enkelt glas der kostede 75 kroner. Men ellers så stod de jo bare med den her baggrund af glas og glas og glas og kopper og tallerkner." (Bilag 4, 11:04)

Fokusgruppen skulle også forholde sig til et klip fra DR 2's program TV!TV!TV!, som de alle dog mente var for alt for forvirrende og hurtigt.

Efter at have nærstuderet de regionale kulturprogrammer, tegner der sig et billede af, at den langsommere klippe – og fortællerytme er et særegent kendetegn for regional programproduktion. Denne opfattelse bakkes op af teorien, som det fremgår af foregående afsnit. Programchef Ditte Okholm-Naut påpeger derudover, at det er vigtigt med en jordnær og nærværende tilgang til seerne. Det er virkeligheden, der skal portrætteres, og der lægges f.eks. ikke ekstra lys eller farveregulering på billedet.

"What you see, is what you get, det er én-til-én optagelser." (bilag 5, 11:18)

At det er én-til-én optagelser skal forstås som optagelser, der er optaget på stedet, og hvor der er lagt et minimum af postproduktion ind over. Der er altså ikke pillet ved lyssætningen og farvegradueringen, der er ikke lagt baggrundsmusik på efterfølgende osv.

Ser man på oversigten over kultur – og musikprogrammer, er denne form da også gennemgående for langt de fleste programmer. Vi finder det derfor ikke nødvendigt at ændre radikalt i dette fortælletempo, men vi vil derimod gerne have nogle lidt mere dynamiske elementer med, som kan styrke den oplevelse, som seerne får af at se programmet. Disse elementer er bl.a. en lidt mere kreativ introduktion og præsentation i programmet, hvor vi med bl.a. rekvisitter og forproduceret klip og speak, vil tage seeren ved hånden, og fører ham/hende ind i programmets univers. Præsentationen af emnet i de programmer, som er uddybet i bilag 2, er det tydeligt, at værten blot forklarer til kameraet, hvad der skal ske. Vi vil gerne præsentere programmets præmis i et studie ved først en introduktion af, hvad programmet handler om og dernæst en præsentation af det pågældende programs undersøgelsesområde. Det kreative element består her i f.eks. vores præsentation af

kommunen med et grafisk kort over kommunen, der visuelt viser nogle kolde fakta og indlagt forklarende speak.

Rent klippemæssigt vil vi gerne holde os til de lidt lange interviewsekvenser, og som det fremgår af konceptpapiret, så er disse sat til at være 6-7 minutter, som er meget godt i tråd med de allerede eksisterende programmer. Der hvor "Tour-bussen" kommer til at skille sig ud, er bl.a. ved at have en smule postproduktion af udsendelsen, så vi udover at filme samtalen mellem vært og interviewpersonen i total, også kan lave næroptagelser af interviewpersonen og dækbilleder, som klippes sammen med reaktionsskud fra værten. På den måde fastholder vi det lidt langsommere fortælletempo, mens vi samtidig giver seerens øje nogle åndehuller, så det er ikke er det samme håndholdte kamera, der bevæger sig rundt på må og få.

2.2.2 Medvirkende

Hvert program har to faste eksperter. Kathrine Mazanti er leder af talentskolen i Næstved, som er en kreativ talentskole for unge kunstnere, og Jesper Grann som er udøvende kunstner og musiker, og har bl.a. spillet trommer for Suspekt og Baal. I de to eksperter håber vi, at vi kan få en dynamisk debat, hvor vi på den ene side har den kreative direktør med de bureaukratiske briller og på den anden side den flagrende kunstner, der har nogle meget skarpe holdninger til, hvordan indlæring og tilegnelse af musikalske kompetencer skal foregå. Derudover tager vi i hvert program fat på forskellige cases. I dette program besøger vi først ungdomshuset Birdhouse i Vordingborg, hvor der er skabt et kreativt frirum for unge mennesker, og hvor de unge selv bestemmer over og styre stedet. Interviewpersonen er koordinator på stedet, 22-årige Tobias Pedersen. Med ham håber vi at få et indblik i, hvordan man holder et lokalt spillested kørende, når man samtidig skal slås med politiets skrappe regler for alkoholbevillinger, verserende rygter om stedet som et hashrygende ungdomshus og kommunens insisteren på at tilknytte nogle "voksne" til stedet.

Den anden case er den lokale musiker Jarl Jakobsen, som er forsanger i bandet Jakobsen og Sjakket. Som musiker i kommunen kender han vilkårene for lokale musikere i området, og uden at røbe for meget, så forholder han sig rimelig kritisk til især spillestedernes manglende fokus på mindre lokale bands.

Vi håber, at disse to cases kan give et godt overblik over, hvilke muligheder og begrænsninger, man som musiker står over for i kommunen. Og med det skabe et stærkt fundament for debatten mellem de to eksperter.

2.2.3 Formidlingen

Der stilles høje krav til de værter, som er på skærmen. Ikke nok med at de skal personificerer et programs udtryk, men de skal også formidle det pågældende stof på en måde, så det virker naturligt og som at tale direkte til seeren.

”TV-actio skal kopiere det nonverbale sprog i den interpersonelle kommunikation vi kender fra en almindelig samtale, eller sagt på en anden måde: afspejle den fysiske afstand mellem sofa og fjernsyn.” (Kleinschmidt og Koch, 2010; 18)

Det vil altså sige, at den fremtræden som værten skal have i programmet, skal minde så meget om en samtale mellem to mennesker som muligt både i stemmeføring og kropssprog. Seere lytter med øjnene, og det som seerne først aflæser er træk, som viser energi og engagement. Det er altså essentielt at have en vært, der så at sige taler til en god ven frem for en vært, der taler til en monitor (Kleinschmidt og Koch, 2010; 19).

Som det fremgår af bilag 2, er der i langt størstedelen af kulturprogrammerne en vært i billedet, som personificerer programmet. Og netop værten er et essentielt element i regionalt tv. Som beskrevet i problemfeltet beskriver Ditte Okholm-Naut TV2 ØST's brug af værter således:

”Vi har næsten altid en stærk vært i billedet, som personificerer seeren, og som stiller de spørgsmål, som seeren egentlig gerne ville have stillet, (...) og som er med til at skabe en stemning. (...) De fleste, der ser fjernsyn, ser det alene. Det kan godt være der sidder andre i stuen, men det er jo en én-til-én oplevelse, og derfor betyder det bare noget, at man føler man er i godt selskab.” (bilag 5, 09:18)

Også fokusgruppen fremhæver værten, som en essentiel faktor i et godt kulturprogram.

"Værten betyder ufattelig meget Det gælder i alle forhold i samfundet at hvis du møder et dragende menneske så er du på. Det må man ikke tage fejl af, det tror jeg er grundlæggende i al journalistik." (bilag 4, 21:58)

Det er gennemgående vigtigt for fokusgruppen, at værten er forberedt, så vedkommende kan præsentere og formidle et gennemarbejdet stof videre til seerne.

"Værten skal altså være både teknisk dygtig og fagligt kompetent. Hvis (...) han tilmed virker som et behageligt menneske man kan lide at være i rum med, (...) så holder seerne op med at være fejlfindere, og værtens troværdighed øges." (Kleinschmidt og Koch, 2010; 20)

Det er altså vigtigt, at værten i vores program fremstår som en engageret, velforberedt, energisk, interesseret og fagligt stærk person, som igennem sin formidling kan styrke programmets udtryk.

Værten skal derfor være et bærende element i produktionen. Værtsrollen kan forvaltes på mange forskellige måder, men vigtigt for os i dette koncept er, at værten, ligesom programmet, optræder som en nærværende og identificerbar skikkelse. Anja Steensig Holmbäck præsenterer forskellige værtstyper, hvor vi særligt vil hæfte os ved to af dem, nemlig dem hun kalder henholdsvis *formidleren* og *hyggefætteren* (Holmbäck, 2011; 19). Kendetegnet ved formidleren er en troværdig og fokuseret vært, der også er en aktiv del af det redaktionelle. Optagelserne er ofte optaget i mindre bidder, så man kan tage det om, hvis det kikser, og det er ofte programmer, som formidler viden og kultur (Holmbäck, 2011; 19). Ingen af os har prøvet at være værter før, og det er derfor vigtigt for os med en sikkerhed i, at vi tager de forskellige dele om, hvis det går galt. Eftersom programmet forsøger at afdække den rytmiske musiks vilkår på en lidt mere kritisk måde, så finder vi det ligeledes vigtigt med denne værtsrolle, da vi gerne vil fremstå som et troværdigt og gennemarbejdet program, som kan fremstå som en autoritet.

For at tilgodese den regionale nærhed, vil vi udover formidleren supplere med hyggefætteren. Karakteristisk ved denne rolle er en stor naturlighed, nærvær og samtidig muligheden for improvisation (Holmbäck, 2011; 20). Denne type er afslappet og udstråler, at det er et rigtigt menneske, der taler til den enkelte seere. Dette stiller nogle særlige krav til det manus, som

skal udarbejdes til programmet, da det ønskede udtryk ikke må farves af at være læst op eller være talesprog. Vi finder det dog vigtig med denne hybrid, da vi gerne vil finde en balance mellem hyggelig kulturformidling og lidt skarpere kritisk journalistik. Vigtigst for alle værtstyper er dog, at værten er kaptajnen. Manus og alle ord skal køres gennem værten, så det, der bliver formidlet, også virker troværdigt på de seere, som skal se programmet (Holmbäck, 2011; 21).

2.2.4 Seerne

TV2 ØST er som udgangspunkt en kanal for alle regionens borgere. Visionen er dog udspecificeret som *"Vi vil etablere os som "vores tv-kanal" hos alle 40+ i regionen"* (Kilde: tv2east.dk/s/vision-mission). Inden der kom alder på kerneseeren blev denne i et internt dokument (udleveret af programchefen) beskrevet således:

"Vi henvender os til voksne der føler sig forpligtede. Det betyder, at målgruppen ikke er defineret ud fra alder, men ud fra livssituation. En typisk kerneseer er gift eller samboende, har hus og have og børn. Børnene er måske flyttet hjemmefra. Hun/han er aktiv på arbejdsmarkedet, eller har været det, og er nu på efterløn eller pension. Ofte vil vores kerneseer have en eller flere fritidsaktiviteter og indgår i flere formelle og uformelle fællesskaber. Vores seere er engagerede og videbegærlige." (bilag 8)

Frandsen påpeger også, at det særligt at de lidt ældre seere, der er regional tv's primære målgruppe.

"(...) det er altså formentligt, nok ikke lige frem det grå guld, men det er nok familien. (...)Og det er formentlig med en relativ vægt på skal vi sige fastboere, de som sjovt nok er fynboere, det er dem der identificerer sig med det fynske (...)." (bilag 3, 23:03)

"Tour-bussen" laves altså med henblik på de lidt ældre seere, forstået på den måde, at vi derfor fastholder det lidt langsommere tempo i programmet rent klippemæssigt, men vi tror også på, at det lidt ældre publikum i regionen godt kan holde til, at formen udfordres en lille smule, uden at vi fjerner de essentielle elementer. Ud fra fokusgruppens udsagn er de også interesserede i at høre om de unge i regionen og med det udgangspunkt, at kerneseeren

beskrives som voksen med familie, går det også i tråd med, at de ønsker at kunne give noget interessant videre til deres børn, svigerbørn og børnebørn.

2.2.5 Det ekstra kritiske lag

At forholde sig kritisk til kultur behøver ikke være et udtryk for, at man f.eks. *skal* stille nogle til ansvar for det stykke kultur, de har bedrevet e. lign. At være kritisk er ligeledes en redaktionel proces, som lige så meget handler om, hvordan og hvad man udvælger at sætte fokus på frem for noget andet. Så når "Tour-bussen" skal fremstå som et kritisk, oplysende musikprogram, så er det ikke ensbetydende med, at der i hvert program skal være nogle, der skal stå ansvar for et eller andet. Det er lige så meget et forsøg på at vise et nuanceret billede på, hvordan den rytmiske musiks udfoldelsesmuligheder ser ud, i lige præcis din kommune. Det er altså i samspillet med brugerne og seerne, at det stærke kulturprogram springer frem. Og det er netop dette møde, som vi gerne vil skabe med seerne. Og som det vil fremgå af produktet, så taler vi direkte til seerne hjemme i stuerne.

Netop dette samspil skal være det afsluttende faste element i "Tour-bussen". I starten af hver program præsenteres to faste eksperter, som samtidig med seeren skal se præsentationen og de to reportager. Derefter får de lov til at debattere, hvordan kommunen klarer sig ud fra deres egen viden, samt det de lige har set i fjernsynet. På baggrund af deres argumenter i dette indslag, får de begge lov at dele point ud til kommunen på en skala fra et til ti inden for henholdsvis kvalitet og udviklingsmuligheder. Når alle 12 programmer er løbet over skærmen, kårer vi regionens mest musikalske kommune.

Dette element er taget med i programmet både for at oplyse seerne og få indspark fra eksperter, men ligeledes også for at få nogle passionerede eksperter til at diskutere og på den måde inddrage seerne. Udover dette underholdende lag, så er det ligeledes et forsøg på at bruge et underholdende element til at forholde sig kritisk til den portrætterede virkelighed, som præsenteres af værten i præsentationen og de to reportager. På den måde håber vi at programmer bliver kritisk og oplysende på en underholdende måde.

2.2.6 Opsamling

Her er vores bud på et regionalt musikprogram til TV2 ØST. Vedlagt dette speciale er et USB-stik med en dummy af programmet. I de følgende afsnit vil vi analysere på fokusgruppens og programchefens reaktion på programmet, men før vi kan analysere på modtagernes reaktioner på produktet, finder vi det i første omgang vigtigt at skitsere et fælles

udgangspunkt for gennemsynet af produktionen. Som det fremgår af transskriberingerne på bilag seks og syv, så bærer reaktionerne fra henholdsvis fokusgruppe og programchef præg af et særligt fokus på den til tider mangelfulde tekniske kvalitet i forhold til kameraføring, lyssætning og postproduktion. Særligt fokusgruppen hæfter sig ved disse forhold, og selvom moderator flere gange forklarer, at vi er opmærksomme på denne mangel, så har de tilstedeværende respondenter til tider svært ved at se ud over dette. I følgende analyse vælger vi dog ikke at gå ind i disse forhold, da vi er opmærksomme på, at programmets færdige udtryk havde været en del mere professionaliseret, såfremt vi havde været uddannede fotografer/klippere. Men det er også vigtigt at pointere, at reaktionerne fra programchefen og i særlig grad fokusgruppen potentielt er påvirket af den til tider mangelfulde tekniske kvalitet, og vi er opmærksomme på, at dette kan have påvirket de andre reaktioner i forhold til f.eks. vært og reportagerne. Rent lavpraktisk har en ting som optagetidspunktet i forbindelse med f.eks. reportagen fra Birdhouse givet nogle udfordringer, da det er optaget i mørke. Dette skaber automatisk nogle klare begrænsninger i forhold til billedmaterialets kvalitet, og der kunne vi som tilrettelæggere sagtens have overvejet dette mere nøje. At vi selv har filmet og klippet det hele er et metodisk valg, der udfordrer os på vores kompetencer, men det er samtidig et valg, der i en realistisk produktionsproces af et produkt er noget nær umulig, hvis man skal overholde de økonomiske og produktionsmæssige rammer for en produktion, hvor man typisk ville have en redaktion bestående af en eller to tilrettelæggere, en trænet vært og en fotograf, der også kunne redigere programmet når alt var i kassen. Vi mener dog, at vi med denne produktion viser, at vi har arbejdet selvstændigt med alle dele af produktionen.

Vi vil nu opfordre læseren til at se produktionen på vedlagte USB-stik. Tour-bussen har en varighed af 27.30 minutter, da der er påregnet minimum et minut til intro grafik og breakere.

DEL 3 – Analyse

3.1 Valg og fravalg

Som beskrevet i metoden har vi hele tiden haft som mål at afprøve det færdige produkt på henholdsvis fokusgruppe og programchef og ud fra deres reaktioner analysere og diskutere det endelige produkts kvalitet. I følgende afsnit vil vi derfor sammenfatte disse pointer og forsøge at skabe et billede af, hvor Tour-bussen lykkes, og hvor der er mangler, man kan arbejde videre på. Det er vigtigt at påpege, at disse resultater ikke kan stå alene som generel viden i forhold til at skabe en universel ramme for et musikprogram til regionalt tv. Men de kan alligevel give nogle konkrete pointer, som kan være med til sætte fokus på, om vi har skabt et produkt, som overholder public service-forpligtelser, og som samtidig er modtagerorienteret og kritisk.

Følgende analyse vil gå i dybden med følgende temaer:

- Programmets fortælling og visuelle stil
- Den hyggelige formidler
- Konkurrenceelementet
- Regionernes kulturforståelse i praksis
- Det kritiske lag

Som det fremgår vil vi i analysen ikke gå dybere ned i, hvorvidt de valgte cases er velvalgte, eller om programmet holder et godt fortælletempo. Dette skyldes, at der primært er bred enighed om, at disse elementer fungerer efter hensigten. Udfordringerne ved produktet ser vi eksisterer i langt højere grad i ovenstående punkter, og det er derfor disse, der er interessante at analysere på. Vi mener også, at det er disse elementer, der efter en grundig analyse står stærkest i forhold til at besvare vores problemformulering, da disse bedst kan fortælle noget om bl.a. det kritiske element og modtagerorienteringen. Der er så at sige langt mere 'kød' på diskussionerne i forhold til ovenstående punkter, og det er derfor disse, som vi finder mest relevante i forhold til at besvare vores problemformulering

3.2 Programmets styrker og udfordringer

3.2.1 Programmets fortælling og visuelle stil

Som det fremgår af bilag seks og syv, så er der flere ting, der peger på, at produktets overordnede præmis og ide interesserer respondenterne. Fokusgruppen tager alle ekstremt positivt imod konceptet, og de giver alle programmet syv og otte ud af ti stjerner (på nær John, der med få justeringer giver programmet 11.) Også programchefen sidder med en følelse af, at hun bare gerne vil se endnu mere og få at vide, hvad der sker i de andre kommuner også. Vi kan altså konstatere, at Tour-bussen så at sige 'borer' sig ned og udfylder et behov som både fokusgruppe og programchefen ikke har fået udfyldt. Vi rammer målgruppen, og det er en styrke i konceptet.

Sigtet med konceptet har ikke været at opfinde en helt ny måde at lave regionale programmer på, men det er derimod et udtryk for en anderledes måde at sætte allerede kendte elementer sammen på og præsentere dem på et regionalt medie. Vi har haft særligt fokus på nyhedskriterierne væsentlighed og identifikation, og det er da også netop disse kriterier, som træder tydeligst frem i både fokusgruppens og programredaktørens reaktioner på programmet, som nogle de mærker. Som det fremgår tidligere, så har fokus været at anskue kulturen ud fra det relativistiske kulturbegreb, som både omfatter kulturelle artefakter og modtagernes interaktion med disse. Den interaktion, vi ønsker at fremme, er blandt andet inspiration til seerne i de forskellige kommuner, så de kan bygge ovenpå nogle af de rytmiske musikinitiativer, der i forvejen eksisterer i deres kommune. Michael Kruse fra fokusgruppen understreger dog, at han mangler, at programmet taler lidt mere direkte til ham som forbruger. Han eksemplificerer med reportagen fra Birdhouse.

"Nu har jeg selv en søn i den alder, som kunne bruge sådan et sted, og jeg ved, han ville spørge, jamen det lyder meget godt, men hvad er der egentlig i det for mig" (bilag seks, 03:03)

Som modtager sidder han altså tilbage med en følelse af, at programmet mangler en dimension, som taler direkte til ham. Som vi påpeger tidligere i dette speciale, så anskuer vi modtagerne som tværsociale agenter ud fra Hjarvards terminologi som værende både seere, kunder og forbrugere. En del af opfattelsen indenfor det brede kulturbegreb er, at det er

utilstrækkeligt kun at vise nogen, der spiller musik på tv. Seerne skal blive gjort i stand til at tage stilling til relevante problemstillinger, eller som TV2 ØST selv skriver i deres vision:

"Vi engagerer os i dit liv og inspirerer dig til at handle" (TV2 ØST's programprofil)

At vi forsøger at skabe inspiration og engagement skulle også gerne komme til udtryk i den præsenterende grafik i starten af programmet. Denne grafik får rosede ord med på vejen af fokusgruppen.

"Jeg var (...) imponeret over den enkle måde I kunne gøre det på, (...) altså okay, selve kortet var måske lige lidt svagt, men eh... selve måden I gjorde det på i stedet for, du er vant til at se alt det der hurlumhej (...) Det var jeg imponeret over." (bilag seks, 23:34)

Det er vigtigt i denne sammenhæng at hæfte sig ved, at Jens her taler om, at han er vant til præsentationer og grafiker, som muligvis præsenteres for hurtigt eller for rodet. Det han refererer til kan være præsentationer på andre kanaler inden for hans præferenceområde, hvor eksempelvis DR eksperimenterer meget med disse præsentationer bl.a. i form af hurtige klip, stærke farver, voice over, underlægningsmusik, komplicerede grafiker o. lign. Men det kan også være et udtryk for en glæde ved en simpel grafisk præsentation, hvor der ikke er særlig meget 'støj', forstået som fremmedelementer i billedet, der kan forstyrre den præsenterede præmis. Mange af de kodede programmer på TV2 ØST, som beskrevet i bilag 2, præsenteres af en vært, der bevæger sig rundt i et givent miljø, hvor der både er 'støj' i billedet i form af mennesker eller biler i baggrunden, decideret trafikstøj e. lign. Dette kunne altså tyde på, at seerne imødekommer det konkrete, der på en simpel måde skitserer programmets fortælleunivers.

Et sidste springende punkt i forhold til programmets fortælling er brugen af musik. Eftersom produktet jo er et musikprogram, har vi haft fokus på at supplere vores reportager med musik, hvilket dog har været en svær balancegang. For hvad er for meget, og hvad er for lidt? Fokusgruppen manglede mere musik i programmet.

"Jeg ville også sige, at når man annoncerer det som et slags musikprogram, så ville jeg gerne ha' at der var lidt mere musik i de forskellige steder." (bilag seks, 34:36)

Det er interessant at hæfte sig ved denne kommentar. I vores indledende interview med fokusgruppen var der flere, der påpegede, at kulturprogrammer ofte har for meget underlægningsmusik med, og at det simpelthen forstyrrer og forvirrer. Det er selvfølgelig en pointe, som vi har taget til os, hvorfor vi f.eks. ikke har lagt underlægningsmusik på reportagen fra Birdhouse. Men på trods af den indledende pointe om for meget forvirrende musik, så er der her et ønske om mere musik. Og dette faktum pointerer Ditte Okholm-Naut da også som noget af det sværeste i forhold til at udvikle programmer.

"det er jo gammelkendt, at det (...) folk siger, når de bliver spurgt (...) det er ikke altid at man kan regne med det folk selv mener, at de gerne vil se. (...)så det er en svær disciplin, altså hvad man skal sigte efter." (bilag fem, 08:20)

Dette citat kan godt antyde, at programchefen lidt har givet op i forhold til at modtagerorientere hendes programmer ud fra fokusgruppernes ønsker, men som det fremgår er det alligevel en pointe, at modtagerorienteringen er en svær disciplin, da modtagerne måske ikke altid ved, hvad de gerne vil have, før de har det.

3.2.2 Den hyggelige vært

I værtsrollen ønskede vi at kombinere formidleren med hyggefætteren. Fokusgruppen kommer med reaktioner, der understreger, at netop det element er lykkedes. De beskriver værten som engageret og interesseret i casenes historie. De er også positive i forhold til værtens formidling, som de synes er interesseret og velformuleret. En pointe som programchefen bakker op om.

"(...) (værten er, red.) meget meget nærværende og meget meget interesseret, så man kan se at du (værten, red.) interesserer dig for det her emne (...) du er rigtig påklædt, du har den rigtige attitude, og den måde sådan at gå til det på, så det virker troværdigt når du kommer og er nysgerrig på det her (...)" (bilag syv, 07:16)

Også fokusgruppen hæfter sig ved påklædningen som en styrke. Vi vender her tilbage til identifikations-kriteriet, da den lidt mere afslappede påklædning her kan være med til at

skabe øget identifikation mellem seere og produkt. Det ville ikke have fungeret lige så stærkt, hvis værten havde optrådt i f.eks. slips og jakkesæt, da det ville virke mærkeligt at iføre sig den påklædning i denne sammenhæng. Når nu emnet er lidt mere rå og kunstnerisk, så kan det være en styrke at fremstå, som en der selv er fra miljøet.

Værten er dog også et springende punkt i forhold til at klarlægge en af dette koncepts store udfordringer. Nok er han nærværende og fremstår som repræsentant for det miljø, han undersøger, men hans holdninger skinner for meget igennem, når han interviewer, og spørgsmålene bliver til tider for ledende.

"(...) du kommer til at have lidt for meget en holdning til det du er i gang med. Det er fint nok at være personlig og være nysgerrig og være involveret, men det er tydeligt at du gerne, altså det er jo dig der siger til Jarl, altså synes du ikke at STARS får for mange penge i virkeligheden. (...) Det giver (...) seeren en opfattelse af, at du er en vært med holdning, og det skal du passe på med, specielt når du så bag efter står og prøver at være objektiv, fordi man kunne jo høre at det var dig sagde ordene. Så den skal være mere klar den værtsrolle" (bilag syv, 05:32)

Det står klart, at der her er en klar holdning til, hvilken værtstype regionen helst ser styre et program som dette. Selvfølgelig skal en journalist som udgangspunkt altid forsøge at stille de åbne spørgsmål og sætte interviewpersonen i scene, men vi er uenige i, at værten forsøger at være objektiv i studiedebatten. Objektivitet er en diffus størrelse i forhold til journalistisk formidling, da man allerede ved udvælgelse af spørgsmål og vinkel fjerner sig fra objektiviteten og begynder at tage stilling. Og vi kan da også se, at fokusgruppen ikke mener, at værtens formidling er lige så farvet af en forudindtaget holdning, som Ditte Okholm-Naut her påpeger. Vi må dog erkende, at manus og klipning til tider har udvandet det åbne interview, og specielt behandlingen af spillestedet STARS, særligt i interviewet med Jarl Jakobsen og i studiedebatten, bliver farvet af en til tider klar stillingtagen fra værtens side om, at de som spillested *har* et ansvar, og at fordelingen af midler *er* skævt fordelt i kommunen. Der er ingen tvivl om, at vi skulle have haft en lidt mere åben spørgerække for øje, og det er da også et element, som vi vil fokusere yderligere på, såfremt programmet skulle produceres i virkeligheden. Havde vi haft en tilrettelægger med på sidelinjen, som udelukkende skulle styre interviewene fra sidelinjen, så kunne dette være blevet italesat i løbet af processen. Slutteligt er det værd at påpege, at fokusgruppen og programchefen forholder sig til værten

ud fra forskellige udgangspunkter. Ditte Okholm-Naut forholder sig til produktet som redaktør, og det kommer bl.a. til udtryk i hendes brug af ord som 'begynderfejl', og det er tydeligt, at det er ønskværdigt for hende, når en vært/journalist forholder sig objektivt til et givent emne. Fokusgruppen derimod taler ud fra deres virke som seere, og her gør det altså ikke noget, at subjektiviteten nogle gange skinner lidt igennem.

3.2.3 Konkurrenceelementet

Som beskrevet flere gange har ideen med "Tour-bussen" været at skabe et produkt, som var modtagerorienteret forstået på den måde, at vi ville give seerne mulighed for at tage stilling til den eksisterende virkelighed inden for rytmisk musik i deres regionale og lokale område. Derfor har vi i dette program indført et konkurrenceelement, der har til formål at skabe en venskabelig rivalisering mellem regionens 12 kommuner. Dette greb er skabt med henblik på at skabe væsentlighed og identifikation på tværs af kommunerne, da det til tider er svært at skabe formidling, der henvender sig til alle seere i så stor en region som eksempelvis TV2 ØST's. Som vi så tidligere i dette speciale, så pointerer Johannes Nørregaard Frandsen, at en af regional tv's helt store udfordringer er at skabe samhørighed og interesse for seere bosat i f.eks. henholdsvis Nakskov og Odsherred på grund af de demografiske og geografiske forskelligheder. Men det er ikke desto mindre lykkedes i dette produkt, da f.eks. John Kristensen fra fokusgruppen, der er bosat i Slagelse, sagtens kan se det interessante i produktet, der i dette tilfælde handler om Vordingborg.

"Ja det er jo alletiders med sådan engang kokkehuer ik.? Mellem kommunerne" (bilag seks, 31:43)

Også Michael Kruse fra Stevns fremhæver konkurrenceelementet som en styrke.

"Jamen så virker det jo, (...) så har det et formål ikke? Altså... Der er ingen der bryder sig om at være bunden." (bilag seks, 31:52)

Vi kan altså se, at dette konkurrenceelement er med til at italesætte modtagerne, og det er med til at give seerne inspiration. Men det er også et punkt, hvor programchef Ditte Okholm-

Naut er lodret uenig. Hun synes således, at denne form for pointgivning er fuldstændig overflødig.

"Altså helt ærligt, så giver det ikke noget som helst. Fordi de er ikke en autoritet i mine øjne, de her to mennesker. Det er ikke nogen hvor jeg tænker hold da op, giver de kun så mange point, eller giver de så mange, så må det være godt, altså I kunne hive en ind fra gaden og spørge,(...) for jeg synes ikke de her eksperter I har fundet nødvendigvis er repræsentative for hverken meningsdannere eller kulturpersonlighederne eller nogle af dem, der træffer beslutninger."

(bilag syv, 13:50)

Det er interessant, at programchefen og seerne her er så lodret uenige. Diskussionen om, hvorvidt de to valgte eksperter er repræsentative kulturpersonligheder eller ej, vender vi tilbage til i næste afsnit. Men vi vil gerne dvæle lidt ved denne uenighed i forhold til konkurrenceelementet. Vi mener, at pointgivningen er med til at styrke modtagerorienteringen, da det både kan være med til at samle regionen som helhed om programmet, mens det samtidig er med til at styrke den lokale væsentlighed og identifikation i de pågældende kommuner. Ideen er jo at producere 12 programmer, ét for hver kommune, og det er et underholdende element, som fokusgruppen velkommer. Johannes Nørregaard Frandsen påpeger bl.a., at en af grundene til, at TV2 i sin tid slog igennem, var på grund af "Lykkehjulet", der talte direkte til den folkelige underholdning. Når Ditte også påpeger, at der, hvor seertallene ligger højest på regionen, er ved programmer, der bærer præg af lidt løsere underholdning (bilag fem, 08:20), så må vi kunne konkludere, at det er et element, som har sin berettigelse. Det er også med til at skabe en form for kritisk dimension til programmets underholdende kulturformat, da man på denne måde skal kunne noget som kommune inden for rytmisk musik for at få masser af point. Som eksempel hertil skal nævnes, at TV2 ØST det sidste år har kørt "Kommunekampen" som element i seer-succesen "Lev Livet" i et forsøg på at gøre borgerne i regionens kommune tyndere. Det er altså et element, som potentielt kan være med til at trække seertallet op. Man kan her overveje, om programredaktøren ville have samme holdning til denne pointgivning, hvis de eksperter, der skulle bedømme kommunen, var nogle andre typer med nogle andre kompetencer, f.eks. en spillestedsleder eller en lokal politiker, eller hvis f.eks. økonomien var sat ind i en kontekst, hvor det var muligt som seere at få et sammenligningsgrundlag.

3.2.4 Regionernes kulturforståelse i praksis

Vi vil i dette afsnit sætte fokus på, hvilken bevidsthed der eksisterer på regionalt tv i forhold til at forstå kultur.

Det er i denne sammenhæng interessant at inddrage de to eksperter, som optræder i studiedebatten til sidst i programmet. Først og fremmest er der nogle klare udfordringer i forhold til selve debatformen, som lige skal nævnes. De to eksperter, Kathrine Mazanti og Jesper Grann, er ikke instrueret ordentligt i forhold til deres funktion i programmet. Debatten udebliver og bliver erstattet af en form for dobbeltinterview, der for programredaktøren virker ligegyldig. Her burde vi som tilrettelæggere have instrueret de to debattører i, hvordan de skulle have talt til hinanden i stedet for at tale til værten, og det er da også noget som fokusgruppen og programchefen påpeger som en svaghed. Ditte Okholm-Naut påpeger også, at hun ikke ser de to eksperter som repræsentative for kulturpersonligheder eller meningsdannere i regionen. Et synspunkt som vi i denne sammenhæng gerne vil udfordre, da vi ikke er enige. Og vi får desværre ikke udfordret dette synspunkt i interviewet med programredaktøren, hvilket havde givet god mening. Modsat Ditte Okholm-Naut mener vi, at eksperternes virke er repræsentativt for kulturpersonligheder og meningsdannere i regionen. En leder for en konservatorieforbereende talentskole i Næstved og en musiker/producer/kunstner, der har valgt at flytte fra hovedstaden til Stevns for at få luft og ro til at udvikle sin kunst må alt andet lige repræsenterer to former for eksperter, der ved noget om musiklivet, som har en holdning til og mening om regionens forvaltning af rytmisk musik og ikke mindst en kunstnerisk viden om, hvad rytmisk musik er og skal kunne. At eksperterne så bliver sat i den forkerte ramme, med nogle spørgsmål og nogle forhold, som de måske ikke ved særlig meget om, er hverken hensigtsmæssig eller udtryk for stærk journalistisk kulturdebat. Men de to eksperters virke som repræsentative kulturpersonligheder mener vi ikke bør udfordres.

Dette leder os frem til en lidt mere generel pointe. For hvilken opfattelse af kultur er gennemgående for regionalt tv? Da vi lavede en rundspørge hos de otte regioner for at høre, hvilke programmer de selv betegnede som værende kulturprogrammer, var der her til tider stor forvirring. I en mail fra programredaktør på TV2 Bornholm, Peter Funch, betegner han det som noget nær umuligt at give en samlet liste over kanalens kulturprogrammer. Og da vi kontakter TV2 Lorry, må vi minde redaktionssekretæren om, at de da også har et kulturprogram, der hedder "Lounge", hvilket hun var enig i, men som hun ikke selv kom på.

Og i interviewet med Ditte Okholm-Naut forud for produktionen af konceptet lader det til, at også hun har svært ved at forholde sig til, hvad kulturjournalistik overhovedet er for en størrelse. Vi spørger hende således fire gange om, hvad der kendetegner kulturjournalistik på regional basis, og det eneste hun reelt set svarer er, at det er noget som er bredt forankret og som er arrangementer eller kulturelle produkter. Man kan altså diskutere, hvorvidt der overhovedet er en italesat bevidsthed eller refleksion over, hvad kulturjournalistik er og skal kunne. Altså et manglende italesat eller implicit sæt spilleregler for, hvordan man forstår og udvikler journalistisk kulturformidling. Og det kan muligvis være derfor, at Ditte Okholm-Naut påpeger, at de på kanalen har svært ved at knække koden i forhold til den 'rigtige kunst' (bilag fem, 15:16)

3.2.5 Det kritiske lag

Vi har indledningsvis i afgrænsningen beskrevet, at programmet skal have et kritisk element. Ikke i den traditionelle forstand, hvor journalistikken søger at hænge nogen ud eller udelukkende påpege negative omstændigheder indenfor et givent område. Vores tanke var som tidligere beskrevet at tilføre programmet et kritisk lag med afsæt i Jacobsens formulering.

"(...) både kærlig og kritisk – sådan at forstå at man i journalistikken viser forståelse og sympati for overordnede lokale interesser, men også er klar til at udfordre lokale dogmer og automatsynspunkter" (Jacobsen, 7; 2010)

Undervejs i processen har vi diskuteret, hvordan vi skulle tænke det kritiske lag ind. Vores ønske er at forholde os kritisk begejstrede til både kommune, case og eksperter. I programmet forsøger vi at stille os kritiske overfor spillestedet STARS, som får tre fjerdedele af Vordingborg Kommunes samlede tilskud til rytmisk musik. Ekspert Kathrine Mazanti påpeger, at pengene er godt givet ud, fordi spillestedet er et regionalt spillested, som skal tiltrække musikinteresserede fra andre kommuner end blot Vordingborg. Hun understreger også, at STARS gør en indsats for det lokale musikliv. Problemet med det kritiske lag bliver imidlertid, at vi ikke har STARS med. Hvis vi skulle have opfyldt Jacobsens tese, skulle vi have hørt STARS om, hvilke overvejelser de gør sig i forhold til lokal rytmisk musik, og hvordan de

som spillested formidler de penge, de får i tilskud. Set ud fra deres synspunkt er tilskuddet måske ikke stort nok i forhold til at drive et spillested, og der kan også være et påbud fra de etablerede kunstneres pladeselskaber om, hvem de ønsker som eksempelvis opvarmningsband. Vi præsenterer en case, hvis automatsynspunkt er, at STARS godt kunne gøre mere for lokale musikere, uden at vi lader STARS forklare, hvad de reelt gør, og hvorfor de kan blive udfordret i forhold til at hjælpe lokale kunstnere. Det ville også have givet en ekstra dimension, hvis vi havde haft tid til at gennemresearche alle tolv kommuner i TV2 ØST's sendeområde og få en samlet oversigt over alle kommunernes tilskud på rytmisk musik. Det ville have givet os et stærkere sammenligningsgrundlag, og det ville have kvalificeret, om det omtalte tilskud til STARS i virkeligheden gav grobund for spørgsmålstegn. Vi forsøger dermed at tilføje programmet et kritisk element uden helt at gennemføre det. I reportagen om Jarl Jakobsen kunne det derfor være en opfølgning hos STARS, og i Birdhouse-reportagen kunne det være en opfølgning fra kommunens side om, hvad de kunne gøre for at hjælpe de unge videre. Ditte Okholm-Naut påpeger da også, at det kritiske lag i denne produktion ikke rigtig hører hjemme, da den ikke forvaltes ordentligt. I en potentiel fremtidig produktionsproces skal det kritiske derfor nytænkes, og det skal overvejes, hvordan det skal komme til udtryk. Ifølge Jacobsens definition fremstår produktionen som værende sympatisk og forstående for de lokale interesser i Vordingborg, men udfordringen af lokale dogmer og automatsynspunkter erstattes i denne produktion af en skævvinklet stillingtagen til en problemstilling, som skulle have været forvaltet på en sådan måde, at det var debatten og casene, der egenhændigt skulle have tilkendegivet, om der var et reelt problem, og værten skulle altså ikke have taget dette standpunkt fra start af.

3.3 Perspektivering

Vi har undervejs diskuteret, hvorvidt vi skulle have haft noget mere brugerinddragelse med i konceptet forstået på den måde, at seerne kunne interagere med programmet gennem sociale medier. Her kunne de eksempelvis være med til at give point til de forskellige kommuner, bidrage til debatten om kommunernes håndtering af de økonomiske midler, eller seerne kunne komme med inputs til en event-kalender, som viste hvornår, der var nogle rytmiske musikarrangementer i lokalområdet. Det er et element, man kunne tænke ind i konceptet, men vi var ikke helt sikre på, om det ville have nogen betydning for vores målgruppe. Rent

visuelt ville det have krævet en grafik, hvor vi præsenterede de muligheder, seerne ville have for at deltage i debatten, og det var ikke muligt, da vi ikke har haft en grafiker tilknyttet. Vi spurgte derfor fokusgruppen, hvad de mente om det.

"I skal nok ikke forvente for meget...Altså vi har jo prøvet det i repræsentantskabet, der skete jo lige nøjagtig ikke en lyd (37:22).... Jeg synes målet mere måtte være, at man måske får skabt en bevidsthed, en merviden i vores region... om hvor meget vidste du om musik inden, og hvor meget ved du nu, siger John Kristensen" (bilag seks38:23)

Fokusgruppen er enige i, at de ikke ville bruge de sociale medier og især ikke, når programmet i forvejen er fyldt med alle detaljerne (bilag seks, 37:00). I denne situation er det vanskeligt at generalisere ud fra fokusgruppens vurdering, da TV2 ØST's Facebook-side har over 27.000 medlemmer. Det er næsten en tredjedel af de faste seere, som hver aften ser TV2 ØST, der følger med på et socialt medie, og seerinddragelse gennem eksempelvis Facebook kunne være til glæde for dem.

Derudover kunne Tour-bussen have haft et mere professionelt udtryk, hvis vi havde allieret os med en uddannet fotograf/klipper. Vi ville dermed være nødt til at lægge den del af produktionen fra os, og det færdige produkt ville dermed bære præg af, at vi havde fået hjælp fra anden instans. Spørgsmålet er dog, hvor meget det udtryk havde ændret karakter, hvis vi blot havde styret fotografen og klipperen, og muligvis ville vi have fået nogenlunde samme udtryk frem i produktionen med den forskel, at det hele havde fremstået mere professionelt og 'lækkert'.

En trænet vært ville ligeledes være en oplagt forbedring. På den måde kunne vi potentielt være kommet uden om en del af de begynderfejl, som dette programs vært begår. Det havde helt klart givet et andet udtryk, og vi ville i så fald være nødt til at være meget opmærksomme på at bibeholde den nærhed og positivitet, som fokusgruppen roser programmets nuværende vært for at have.

Slutteligt kan brugen af eksperterne til sidst i programmet udvikles yderligere. Enten ved at trække dem ud af studiet og interviewe dem på nogle andre parametre. Holder man fast i pointgivningen kunne man evt. inddrage nogle andre eksperter, der havde et lidt tungere autoritet, og som rent faktisk havde et kompetent udgangspunkt i forhold til at bedømme kommunens økonomi og sætte den i kontekst i til noget andet.

Konklusion

Problemformuleringen - Hvordan kan et nyt tv-koncept udformes til TV2 ØST, så det både lever op til public service forpligtelserne, imødekommer målgruppens interesser og er kritisk?

Dette speciale har udviklet et nyt tv-koncept til TV2 ØST på baggrund af et ønske om at opfylde de public service-forpligtelser, som Kulturministeriet har udstedt til tv-stationen. I sparring med programchefen fra TV2 ØST og ved screening af de regionale tv-stationers udbud af rytmiske musikprogrammer, kunne vi konstatere, at der var et hul i forhold til at dække rytmisk musik i regionen. Vi satte os derfor for at undersøge, hvordan man skaber et rytmisk musikprogram til regionalt tv, så dette program både lever op til public service-forpligtelserne og seernes ønsker, men som også leverer en anderledes måde at formidle musikken på i regionalt øjemed.

Kulturjournalistik er et begreb med meget flydende grænser. Den forskningsbaserede teori er minimal, og under interviews og samtaler med de forskellige programchefer kunne vi konstatere, at de uafhængigt af hinanden faktisk havde svært ved selv at definere, hvordan den respektive kanal forholdte sig til kultur. Dette kommer især til udtryk i bilag fem, hvor programchefen for TV2 ØST er meget vævende i forhold til kanalens og hendes egen kulturforståelse. Vi er klar over, at kultur er et vidt begreb, hvorfor vi også har forsøgt at komme med et bud på, hvilke teorier der har ligget til grund for vores valg. Vi erkender også, at programchefernes manglende definition af kultur har givet os et større frirum til at udvikle, hvad vi mente ville fungere.

Der er dog nogle elementer, man ikke kan komme udenom på regionalt tv, hvis man skal lykkes med sådan en produktion. Udover at indfri public service-forpligtelserne måtte vi også forholde os til, at seerne af TV2 ØST rammer udenfor vores egen aldersgruppe, og vi skulle hele tiden have for øje, at vi producerede til 40+ segmentet. Vi så os derfor nødsaget til at indhente en fokusgruppe, der kunne klarlægge, hvordan deres tv-vaner ser ud, hvad de forbinder med kulturprogrammer, og hvad der i det hele taget fastholder dem til skærmen. Den ene fokusgruppe vi havde med bidrog med mange pointer og gav os et lille indblik i, hvilke mennesker vi har udviklet det her koncept til, og i efterprøvningen af programmet

rangerede de konceptet til at være øverst på listen over de TV2 ØST-programmer, de ville tunde ind på.

Det står klart, at vi har skabt et koncept, som opfylder mange af både programchefens og fokusgruppens ønsker til et godt kulturprogram, men som samtidig bygger på den eksisterende teori. Det er bl.a. elementer som:

- En nærværende vært
- Cases, der kan give seerne et bredere perspektiv på den rytmiske musik
- Inspiration til hvordan seerne aktiv kan gå ind i det lokale musikliv
- En ramme der både forener regionens 12 kommuner, men som også går i dybden med de enkelte kommuners muligheder og begrænsninger inden for emnet.
- Et konkurrenceelement som potentielt kan skabe en venskabelig rivalisering kommunerne imellem
- Et koncept som overholder public service-forpligtelserne i forhold til at dække rytmisk musik i regionen
- En ny måde at lave et regionalt kulturprogram på, bl.a. ved hjælp af præsentationsgrafikken, konkurrenceelementet og studiedebatten.

Men det også et koncept, som forsøger at være kritisk på en lidt for forudindtaget måde, og som det fremgår er det da også der, hvor de største udfordringer ligger i konceptet. Det kritiske element kan bruges i denne sammenhæng, men måden det bliver brugt på i dette koncept er ikke specielt velvalgt, og man kunne enten være mere skarp i forhold til de åbne spørgsmål og den frie debat, eller man kunne nedtone det kritiske og give det langt mindre plads.

Hvorom alting er, så har vi med dette speciale givet et realistisk bud på, hvordan man kan skabe et nyt kulturkoncept til regionalt fjernsyn, som både overholder public service-forpligtelserne, som er modtagerorienteret og som er kritisk. Det må siges, at vi har ramt målgruppens interesser, selvom målgruppen ikke er repræsentativ for en hel region, men det bakkes yderligere op af programchefen, at konceptet får fat i noget, som TV2 ØST ikke har gjort før, og at det udfylder et hul i dækningen af den rytmiske musik.

Litteraturliste

Primær litteratur

Frandsen, Johannsen Nørregaard og Andersen, Michael og Nielsen, Niels Kayser (1990): "Nær og Fjern – TV-Fyn som regionalt medie", Udgivet med støtte fra TV-Fyn og Danmon Group, I kommission hos Odense Universitetsforlag, copyright: Forfatterne & redaktørerne 1990, Tryk: Mammens Bogtrykkeri A/S, ISBN: 87-7492-738-8

Halkier, Bente (2003): "Fokusgrupper", Samfundslitteratur og Roskilde Universitetsforlag, 2002, 1. Udgave, 2. Oplæg 2003, ISBN 87-593-0912-1

Larsen, Peter Harms (2007): "De levende billeders dramaturgi – Bind 2", 1. udgave, 3. oplag, Forlagsredaktion: Knud Øllgaard, DR, ISBN 978-87-7953-425-2

Holmbäck, Anja Steensig (2011): "På! – Den professionelle tv-vært", 1. udgave, 1. oplag, Forlaget Ajour, ISBN 978-87-92241-98-6

Jacobsen, Michael Hviid og Jensen, Sune Qvotrup (2012): "Kvalitative udfordringer", Kap. 1 Kvalitative udfordringer, Kvalitativ metode under forandring, Forfatterne og Hans Reitzels Forlag, 1. udgave, 1. Oplæg, ISBN: 978-87-41-25209-4

Jensen, Johan Fjord (1988): *Det dobbelte kulturbegreb – den dobbelte bevidsthed*, i Henrik Horstbøll, Johan Fjord Jensen og Jørgen Würtz Sørensen (red.): "Kulturbegrebets kulturhistorie", Aarhus Universitetsforlag, 1988, ISBN: 87 7288 220 4

Kristensen, Nete Nørgaard og From, Unni (2011): "Kulturjournalistik, Journalistik om Kultur", Samfundslitteratur, 1. Udgave, ISBN: 978-87-593-1345-9, ISSN: 1904 271X

Kvale, Steiner (1994): "Interview", Hans Reitzels Forlag a/s, København, 2. Oplag, ISBN: 13 978-87-412-2816-7

Larsen, Poul Funder (2013): "TV2 25 år med penge, politik og primadonnaer", Gyldendal A/S, Trykt hos Livonia Print, 1. Udgave, 1. Oplag, ISBN: 978-87-02-14344-7

Mejlby, Mogens (2009): "Journalistikkens grundtrin – Fra ide til artikel", AJOUR/Danmarks Journalisthøjskole, Tryk: Narayana Press, Gylling, 1. Udgave, 8. Oplag, ISBN: 87-89235-22-3

Prehn, Ole & Jauert, Per (2000): *Træskodans på hitlisten – TV2's regionale programmer i* Bruun, Hanne og Frandsen, Kirsten og Søndergaard, Henrik (red.) (2000): "TV2 på skærmen – analyser af TV2's programvirksomhed", 1. udgave, Samfundslitteratur, ISBN 978-87-593-0724-2

Sekundær litteratur

Andersen, Vilmer og Gamdrup, Peter (1994): *Om problemformulering og projektarbejde* (uddrag s 33-42) I Heine Andersen (red.): "Videnskabsteori og metodelære", Bind 1 introduktion, Samfundslitteratur 1994. ISBN 11552625X

Bloksgaard, Lotte og Andersen, Pernille Tanggaard (2012): *Fokusgruppeinterviewet* (Kapitel 2) i Michael Hviid Jacobsen og Sune Qvotrup Jensen (red.): "Kvalitative udfordringer", Forfatterne og Hans Reitzels Forlag, 1. udgave, 1. oplæg ISBN: 978-87-41-25209-4

Collin, Finn og Køppe, Simo (2003): "Humanistisk Videnskabsteori", DR multimedia, 2. udgave 5. Oplag, ISBN: 13 978-87-7953-363-9

Hansen, Eva Hemmer (1977): "KULTUR journalistik" Hernovs Forlag, København 1977, ISBN. 87-7215-643-0

Hjarvard, Stig (red.) (2006): "Dansk tv's historie", 1. udgave, Samfundslitteratur, ISBN 978-87-593-0902-5

Jacobsen, Peter From (2009): "Borgerjournalistik, hvad er det?", 1. udgave, 1. oplag, Forlaget Ajour, ISBN 978-87-92241-33-7

Mandal, Anders Krarup Lars (2013): "Vild med fjernsyn. 25 år med TV2", Aschehoug-Politiken, 1. Oplag, ISBN: 978-87-40-00825-8

Rose, Gitte og Christiansen, H.C. (2009): "Analyse af billedmedier – en introduktion", 2. udgave, Samfundslitteratur, ISBN 978-87-593-1450-0

Artikler

Albrecht, Jakob (2012): *Lige lovlig low-budget* i "journalisten.dk", 26. september

Ditzel, Emil Ellesøe (2013): *Manglende ideer i tv-branchen* i "journalisten.dk", 12. september

Jacobsen, Peter From (2010): *Lokaljournalistik – relevant på nye måder* i "Retorikmagasinet", 20. årgang, nr. 77", forlag Jelgavas Tipogrāfija

Kjær, Esben (2001): *Hjemmelavet succes-TV* i "Berlingske Tidende" 2. sektion, 7. april

Kleinschmidt, Lene og Koch, Dorte (2010): *Hvorfor gør de så mærkeligt med armene?* i "Retorikmagasinet", 20. årgang, nr. 77, forlag Jelgavas Tipogrāfija

Kristensen, Nete Nørgaard (2001): *Kulturjournalistik – fra finkulturel kritik til adspredelse og kulturel PR*, "Tidskrift for Kulturstudier", 3. Udgave, Århus Universitet.

Politiken (1990): *TV-imperium uden seere*, 4. Februar

Links

Bekendtgørelse om specialetyper på RUC

<https://intra.ruc.dk/studier-og-kurser/alle-fag/journalistik/for-specialestuderende/forskellige-specialetyper/>

Public Service aftalen mellem Kulturministeriet og TV2 ØST

http://www.tv2east.dk/sites/www.tv2east.dk/files/TV2_OEST_PS-kontrakt_2013-2014.pdf

Kulturministeriets beskrivelse af de regionale TV2-virksomheder

<http://kum.dk/Kulturpolitik/Medier/TV/De-regionale-TV-2-virksomheder/>

Bekendtgørelse af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed – retsinformation.dk

<https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=138757#Kap6>

Link til alle TV2 regionernes public service aftale med kulturministeriet

<http://kum.dk/Kulturpolitik/Medier/TV/De-regionale-TV-2-virksomheder/>

TV2 ØSTs historie

<http://www.tv2east.dk/s/tv2-oests-historie>

Beskrivelse af repræsentaskabet på TV2 ØST

<http://www.tv2east.dk/s/repraesentantskab>

TV2 ØST's vision og mål

<http://www.tv2east.dk/s/vision-mission>

BILAG 1

Koncept

"Tour-bussen" er navnet på dette speciales forsøg på at lave et kulturprogram, som dækker rytmisk musik i TV2 ØST's region. Programmet er tænkt som et forsøg på at afdække den rytmiske musiks vilkår i regionens 12 kommuner. Kort sagt vil vi undersøge, om den rytmiske musik lever og ånder, eller om den bliver kvalt af manglende politisk opbakning og/eller svigtende interesse fra borgerne.

Programserien indeholder 12 udsendelser, én for hver kommune, hvor vært Rasmus Hylleberg vil tage seeren med på en kritisk, oplysende turné rundt i regionen og forsøge at afdække den virkelighed, som hersker inden for rytmisk musik i de forskellige kommuner. På den måde søger programmet både at overholde de public service-forpligtelser, som er udstukket fra politisk side, men også at oplyse seerne og give dem viden og inspiration til, hvordan de selv kan bidrage til at fremme den rytmiske musik, samt klarlægge de tilbud, som eksisterer i regionen.

Ved at tage rundt i alle 12 kommuner håber vi, at seerne på den måde får en følelse af genkendelighed og identifikation med de besøgte områder, samt at de får indblik i, hvad der sker i "en kommune nær dig".

Programmet er 28.30 minutter langt, og indeholder hver uge nogle faste elementer. Starten af hvert program fungerer som introduktion af ugens aktuelle kommune, og her skal der samtidig gives et overblik over de tilbud, som findes i kommunen. Under introduktionen præsenteres to eksperter, der sidst i programmet skal være med til at bedømme den rytmiske musiks vilkår i de forskellige kommuner¹². Dernæst tager vi ud i kommunen og laver to reportager med to udvalgt cases fra området, som kan give seerne et øjebliksbillede af, hvordan virkeligheden ser ud for musikken i netop denne kommune. Første program tager udgangspunkt i Vordingborg Kommune.

Hvert program slttes af med ugens bedømmelse, hvor de to eksperter skal diskutere de vilkår, som de er blevet præsenteret for gennem programmet. Når de har talt sig ind på, hvad

¹² Præsentation af eksperter og cases følger efter en gennemgang af programmets rundown.

de synes, får begge eksperter lov til at give point på en skala fra et til ti til den pågældende kommune inden for kvalitet og udviklingspotentiale. Vi afslutter fra studiet med et lokalt band, der spiller noget af deres egen musik. Når alle 12 programmer har rullet over skærmen, vil vi derefter kåre den mest musikalske kommune i regionen.

Rundown til det første program

Nedenfor er en gennemgang af det program, som er dette speciales genstandsfelt.

- Oplæg – Studie – præsentation af programseriens præmis, samt forklaring af hvorfor dette program er interessant for seerne. – 1 min
- Grafik – 30-40 sek.
- Introduktion - studie – her går vi lidt tættere på og fortæller, hvilken kommune der er i fokus i dagens program. Eksperterne bliver også præsenteret, hvorefter vi zoomer ind på bagskærm, hvor selve præsentationen af kommunen går i gang. I dette tilfælde Vordingborg. – 1.30 min
- Præsentation – præsentation af kommunen med geografi, demografi, antal spillesteder, antal musikinstitutioner (musikskoler, foreninger o. lign), oversigt over udgifter til kulturelle og musiske tilbud i kommunen osv. – 1.30 min
- Reportage 1 – Værten tager ud i kommunen og taler med en udvalgt case, der kan give et repræsentativt billede af forholdene inden for rytmisk musik i kommunen. – 6 min
- Overgang – 1 min
- Reportage 2 – Værten besøger en case med noget andet på spil end den første, for at få så bredt et perspektiv på musikkens vilkår som muligt – 6 min
- Ugens bedømmelse – to eksperter diskutere det de lige har set i programmet, og tildeler point til kommunen. Derefter får de lov at komme med deres anbefaling af, hvad de forskellige kommuner kan gøre for at optimere forholdene – 8 min
- Afslutningsvis vil vi invitere et lokalt band ind i studiet for at spille et af deres egne numre.
- Nedlæg – Vi ses i næste uge, hvor vi skal til X-købing – 1 min.
- I alt: 28.30 min

Produktion

Der er sat omtrent en uge af til produktion af hvert program. Dette inkluderer at line gæster op, skrive manus, optage og redigere. Forud for seriens start vil være en lille måneds research for at vi kan være velforberedte til programmets start.

Case 1

I Vordingborg Kommune har politikkerne bevilget penge til et ungdomshus, Birdhouse. Huset er opført i den gamle brandstation, og de unge har selv været med til at indrette og dekorere det. Formålet er at skabe et kulturelt frirum for unge, hvor de selv sætter rammerne. Musik er en af de helt store emner i ungdomshuset, men de har et problem. De har fået frie tøjler til at skabe rammen for huset, men politikkerne vil, ifølge de unge, alligevel gerne styre, hvad pengene skal gå til. Initiativet har været på prøve i to år, men bliver en fast del af kulturlivet i Vordingborg Kommune fra 2014. Politikkerne og de unge har skabt et sted, hvor de unge har frie rammer til at dyrke den rytmiske musik og andre kulturelle interesser, men det er ikke den succes det kunne være.

Case 2

En lokal musiker ved navn Jarl Emil Jakobsen og hans band er omdrejningspunktet i den anden reportage. Her møder vi en lokal kunstner fra Stege, der optræder til markeder og andre lokale arrangementer. Han skal forklare, hvordan hans vilkår er som musiker i Vordingborg Kommune. En af hans kritikpunkter er, at spillestedet STARS gør det svært for små lokale navne, at bryde igennem i lokalområdet, da spillestedet altid vælger de store navne til at komme og optræde.

Ekspertes

Vi har valgt to eksperter på baggrund af deres lokale forankring og deres faglige baggrund. Jesper Grann er musiker og producer, og han har aktivt valgt storbyen fra og bor nu på Stevns. Han er tidligere trommeslager i rockbandet Baal, og har bl.a. også spillet sammen med den

danske hip hop-gruppe Suspekt. Han arbejder til dagligt med at udvikle og udfordre kunstarter på tværs af genrer, bl.a. via den auditive biografoplevelse Earkino. Jesper Grann er oprindeligt uddannet skolelærer.

Kathrine Mazanti er på nuværende tidspunkt leder for Talentskolen i Næstved. En skole hun har været med til at starte op og som åbnede dørene i 2013. Denne skole tilbyder et tre-årigt skoleforløb, hvor de unge sideløbende med deres videregående uddannelse, kan få 10 timer ekstra undervisning om ugen, som skal gøre dem bedre rustet til at søge ind på videregående kunstneriske uddannelser som f.eks. Konservatoriet. Skolen er for 15-25 årige.

Hun har en Bachelor i Kunsthistorie fra Århus Universitet og en Cand. Mag. i Visuel Kultur fra Københavns universitet. Hun har tidligere arbejdet som lektor på University College Sjælland og efterfølgende som kulturkonsulent i Guldborgssund Kommune.

BILAG 2

Oversigt over kulturprogrammer

Nedenfor ses en oversigt over de kulturprogrammer, som eksisterer på den regionale flade i efteråret 2013. Som det fremgår, er der flere programmer, hvor der er anført årstallet 2012, og det er altså programmer, som ikke har været sendt siden sidste år, men som samtidig er nogle programmer, som regionerne selv har oplyst som værende aktuelle kulturprogrammer. Under flere af programmer er der en uddybende tekst. Dette er de programmer, som handler om rytmisk musik, samt de kulturprogrammer i almindelighed, som er blevet sendt på TV2 ØST. Denne uddybning er lavet for at få et overblik over formen og indholdet på de regionale musikprogrammer, og samtidig for at få en fornemmelse af, hvordan TV2 ØST laver kulturprogrammer. Og da TV2 ØST kun har et enkelt aktuelt musik – og kulturprogram, har vi valgt at uddybe de programmerne fra 2012 også, da regionen selv fremhævede disse programmer som værende aktuelle. I alt viser optælling at der samlet set har været produceret og sendt 37 kulturprogrammer på de regioner i 2012 og 2013. Ud dem er der kun seks programmer, der specifikt omhandler rytmisk musik, hvoraf tre af dem er produceret af TV2 Østjylland.

TV2 ØSTJYLLAND:

- Folk i Farver – portrætter af folk fra kunstens og kulturens verden – sendt sidst marts 2013
- Østjylland Fester – reportage fra musikfestivaler i vores region – sendt sidst oktober 2012
- **Hjorth Tonight – 2013.**

Tv-show med vært der præsenterer forskellige folkelige musikere og entertainere for et publikum. tre kameraer (to nær – højre, venstre – og et total) Et af kameraerne dækker således også stemningsbilleder af publikum. Tydelige que-cards og oplæsning fra disse. Ingen kamerabevægelse i præsentationerne. Krydsklip mellem vært og interviewperson i interviews. Krydsklip mellem de forskellige instrumenter og musikere i musikken. Hvert nummer afsluttes med stemningsbillede af publikum. Live on tape. On location.

Eksempel på opdeling i program:

Grafik – 15 sek.

Introduktion – 1 min

Præsentation 1 – 2 min

Musik – 3 min

Præsentation 2 – 1 min

Musik – 2 min

Præsentation 3 – 1 min

Musik – 2 min

Interview – 3.30 min

Præsentation 4 – 00.30 min

Musik – 3min

Interview – 8 min

Præsentation 5 – 00.30 min

Musik – 4 min

Præsentation 6 – 1.30 min

Musik – 4 min

Nedlæg – 1.30

I alt: 38.30 min

- **Rock Rødder – 9 dokumentarudsendelser om en række emner fra den østjyske rock-historie samt to special-programmer med fokus på markante østjyske rockmusikere (Peter A.G. og Steffen Brandt) – 2013**

På grund af copyright, er disse udsendelser ikke tilgængelige på nettet eller hos TV2 Østjylland.

- En god historie – Bjarne Nielsen Brovst drager ud og fortæller historien om en række afdøde østjyske forfattere – fortæller undervejs om deres liv og værk – sendt sidst februar 2013
- Mennesker & Mosefund – besøg på en række østjyske museer, hvor vi ser de største klenodier og hører de gode anekdoter fra museernes gemmer – 2013

- Mit Yndlingssted – programmerne med Josefine Klougart, Marie Nipper og Johannes Flensted-Jensen. Dobbeltportrætter af et særligt sted i Østjylland og de mennesker, der har valgt det – deres liv og virke – fx forfatterskabet.... – 2013
- Hvem bor her? – en del af programmerne handler om kunst og kultur – fx det vi sendte i søndags om en galleri-ejer, hvor halvdelen af programmet handler om huset, mens resten handler om hovedpersonens kunstsyn, gallerivirksomhed og forhold til de kunstnere, hvis værker hun sælger – 2013
- N'lig Mandag – en del af gæsterne er fra kulturens verden, fx stand-upper, musikere osv – for børn og unge! – 2013
- Mit Kæreste Eje – nyt program hvor østjyder kan få vurderet deres kunst, brugskunst, smykker osv af en ekspert fra auktionsfirmaet Bruun-Rasmussen – 2013, også aktuel i 2014
- Guide – vores ugentlige program i 19.30-udsendelsen med forslag til aktiviteter i weekenden – en stor del af dem inden for kunst og kulturens verden. Se bl.a. Plakatsøjlen og Kulturmenuen – 2013

TV2 MIDTVEST:

- Nærbilleder – mest singler/lange indslag - 2012
- Kulturkværneren – borgerinddragelse, tre kulturbrugere der skal bruge og anbefale valgt kulturelle produkter - 2013

TV2 LORRY:

- Lounge - 2013
- Plakatsøjlen – se bl.a. Guide og Kulturmenuen 2013

TV2 ØST:

- **Den store kunst: Programrækken sætter hvert afsnit fokus på en ny kunstner fra regionen. Med udgangspunkt i den kunst, de skaber, hører vi også hans/hendes historie. Hver kunstner donerer i udsendelsesrækken et maleri**

eller lignende til auktion på lauritz.com. Pengene herfra går til sidst til et kunstværk til børneafdelingen på et af regionens sygehuse. 2011-2012

Værtståren program, med et enkelt kamera. Live on tape. Da der kun er et kamera, er der meget fokus på interviewpersonen i billedet og stemningsbilleder rundt på setting, men dermed også primært interviewer set bagfra, når billedet ikke er i total. Meget få klip ved interviewbiderne. On location

Eksempel på opbygning af program

Grafik – 00:10 min

Introduktion – 00:30 min

Præsentation 1/Interview1, del 1 – 7 min

Interview 1, del 2 – 3 min

Præsentation 2 – 00:30 min

Interview 2 – 4.30 min

Interview 3, del 1 – 5.30 min

Interview 3, del 2 – 4.30 min

Nedlæg – 2 min

- **Kulturkarrusellen:** Hver udsendelse har sit tema, der kan omhandle enten kunst, musik, teater eller kulturpersonligheder. Programmet slår ned på nogle af de kunstnere og kulturelle oplevelser, der findes rundt omkring i regionen. Eksempelvis er der blevet produceret programmer fra musikspillestedet Stars, Stege Pigechor og fra galleri i Slagelse, der har Dali på væggene. 2012

Værtståren program og et enkelt kamera. On location. Live on tape. Ingen krydsklip, men interviewbiderne afbrydes af breakere. Ingen que cards.

Eksempel på program

Grafik – 00:20 min

Introduktion – 00:15 min

Præsentation/interview 1 – 5 min

Breaker – 00:10 sek

Interview 2 – 3 min

Breaker – 5 sek

Interview 3 – 5.30 min

Breaker - 5 sek

Interview 4 – 4.30 min

Breaker - 5 sek

Interview 5 – 6 min

Breaker – 5 sek

Interview 6 – 2.30 min

- **Syskas - Kulturlandskaber: Serien kigger nærmere på danskernes kulturhistorie og forsøger at få svar på spørgsmål som: Hvorfor tænker vi, som vi gør?, Hvorfor ser vores landskaber ud, som de gør? Osv. Med i alle programmer er en antropolog og historiker. 2012**

Samme ramme som de to foregående

- **Kunstnerportræt: Som titlen fortæller, er dette en serie portrætter af regionens kunstnere. Hvert program har en ny kunstner i fokus. 2012**

Værtsbåren, one take afbrudt af tre klip, on location, live on tape.

Eksempel på program

Grafik – 00.10 min

Præsentation/interview del 1 – 16 min

klip

Interview del 2 – 7 min

klip

Interview del 3 – 3 min

- **Syskas: Programmet besøger forskellige kulturelle steder, foreninger eller personer i regionen. Der er fokus på alt fra forskellige højskoler over parkour til børnedans. Titlen er i øvrigt værtens efternavn. 2012**

Samme ramme som de andre Syska-programmer

- **Med på noderne: Med på noderne tegner en række portrætter af regionens musikere. Vi går bag kulisserne og ser, hvordan de arbejder. Oftest er vi med til en koncert, med i studiet eller et andet sted, hvor vi ser, hvad det er de kan. 2013 Værtsbåren, redigeret program. Svært at lave en decideret opdeling af programmet i tidskoder, da formatet er meget flydende. Gennemgående er dog interviews med gæsterne siddende (talking heads) klippet sammen med reportagedel, hvor værten går rundt med dem og "oplever" noget. Klippene flyder over i hinanden, og de selvstændige dele er på max 2 min af gangen. Der er dog meget få stillestående sekvenser, hvor der ikke er klippet i billedmaterialet.**

- **Så' det weekend: Så' det weekend er et kulturprogram, hvor tre værter på skift besøger forskellige kulturelle begivenheder i en af TV2 ØST's 12 kommuner. Det kan være alt fra kulturnat til kræmmermarked. 2013 værtsbåren, redigeret program. Hvert program er lavet efter den samme ramme, hvor værten går rundt sammen med kilderne og får noget af vide om begivenheden og deltagerne. Fælles for interviewdelene er også at de er minimum 4 minutter lange, så kilderne får tid til at uddybe stedet eller deres egen kunst. Indslaget er live on tape. Det format vælges, når man vil give seerne oplevelsen af selv at være med, og det skaber mulighed for at der kan opstå uventede ting undervejs, som værten skal forholde sig til. Men det kan også blive et langt interview, hvis der ikke opstår noget særligt i mødet mellem vært og kilde. Programmet er TV2 ØST's nyeste kultursatsning.**

Grafik 00.19 min.

Introduktion 00.17 min.

Breaker 00.02 min.

Præsentation/Interview del 1 - 7 min.

Breaker 00.02 min.

Interview del 2 - 4 min.

Breaker 00:02 min.

Voxpop 00:30 min.

Breaker 00:02 min.

Interview del 3 - 4 min.

Breaker 00:02 min.

Interview del 4 – 5 min

Breaker 00:02 min.

Interview del 5 – 4 min.

Breaker 00:02 min.

Interview del 6 – 1 – 1,5 min.

Afrunding 00:30 min.

Outro/rulletekster 00:20 sek

TV2 Bornholm:

- Mellem os (4 gange om ugen studieprogram, ofte kulturgæster) - 2013
- Ungdomsmagasinet Blink (månedligt magasin, ofte med kulturindhold, har fx fulgt unge musikere, frivillige til strandfest mm.) - 2013
- **Musikhjørnet (ugentligt program om aktuelle musikbegivenheder, udgivelser mv) – 2013**

Stillestående interview med musikere, vært i billedet. To kameraer, live on tape.

Eksempel på program

Musik – 3 min

Interview del 1 – 2 min

Musik – 3.30 min

Interview del 2 – 2 min

Musik – 2 min

- Guld fra gemmerne (handler om museer, der viser ting frem) - 2013
- Sprogblomster (quiz om bornholmske ord og kulturhistorie) - 2013
- Kulturmagasinet Ø – et månedsmagasin + studieprogram. Det er under omlægning til et ugentligt featureformat "Kultureportagen" - 2013

TV2 FYN

- "Fabrikken" med Signe Ryge - 2013.
- "Fyn Live" – sender live hver dag fra en begivenhed.

- "På tomandshånd" - 2013.
- "Bøger uden afbrydelser" - 2013
- **"Musik uden afbrydelser" - 2013**

Værtsbåren, studieprogram. Tre panelgæster der skal forholde sig til forskellige musiknumre. To kameraer og afspilning af musik foregår i studiet.

Eksempel på program

Grafik – 10 sek

Introduktion – 10 sek

Spørgerunde – 4.20 min

Præsentation af anbefaling 1 – 1 min

Musik – 1 min

Debat – 5 min

Præsentation af anbefaling 2 – 1.30 min

Musik – 1 min

Debat – 1 min

TV2 NORD

- Kulturmenuen – 2013, ligesom plakatsøjlen og guide
- Dacapo, om klassisk musik – 2013
- Musik i sommerlandet – 2013

TV2 SYD

- Guld fra gemmerne

BILAG 3

Interview med Johannes Nørgaard Frandsen

JOHANNES NØRREGAARD FRANDSEN, KUNNE DU STARTE MED AT FORTÆLLE, HVAD DET ER DU LAVER HER PÅ SDU?

(00:11) Jo nu er jeg jo professor og leder på et HC Andersen-center, der arbejder med HCA litterært, HCAs værk, men også hans betydning ude i verden og her, kulturel betydning, dvs som den mulige årsag til at f.eks. asiater må forventes at vrimle hertil, for HCA er den mest kendte dansker og europæere. Han er tordnende stor i filippinerne. (En længere forklaring om kulturturisme følger, som vi ikke har transskriberet, fordi det ikke har nogen relevans for projektet) Og det er der et fantastisk brand og muligheder her, for kulturturisme er den mest voksende turisme i verden i dag.

(01:08) OG HVAD HAR DU TIDLIGERE BESKÆFTIGET DIG MED?

(01:10) Tidligere har jeg beskæftiget mig med landdistriktsudvikling, hvor jeg har skrevet en lang række bøger og artikler om landbokultur.

(01:23) OG DU ER UDDANNET?

(01:24) Jeg er uddannet magister i litteraturvidenskab oprindeligt, men det er mange år siden, kulturhistoriker. Og så har jeg været med til at indføre det der hedder Cultural Studies, det var noget der skete i slutningen af 70'erne. Det samme som kultur og sprog møde på RUC. Der har jeg været med til at starte den afdeling som ligger på SDU, som er en stor afdeling i dag. Den er jeg jo så nu trukket ud af, så det vi bedriver med HCA i dag, det er i virkeligheden cultural studies. Men landbrugskultur er det jeg ellers har gjort meget i, på mange forskellige måder littært, der er jo en kæmpe tradition i Danmark for at beskrive landbokultur, ikke mindst afvandring, det er formentlig det vigtigste tema i dansk litteratur i det 20. århundrede, det er at forholde sig til den største befolkningsflytning Danmark nogensinde har set, det er i virkeligheden fra 1900-2000, hvor 60 procent af befolkningen bliver til én procent, nemlig dem der bor på landet, så voldsomt er det. Den voldsomste kraft vi har i dag er urbanisering i

verden. Urbanisering er den modernitet, eller modernitetsgrad eller måde at blive moderne på, så urbanisering går stærkt. Der er en stor Berkeley-professor der hedder Manuel Castells, som er sociologi-professor, han sagde noget en gang, som jeg synes var ret fint, og som bestemt har noget med regionalt tv at gøre. Nemlig "at den største kraft det er urbanisering, urbanisering som betyder bymæssiggørelse, den rammer overalt i verden, der er intet andet end urbanisering" siger han. Men det der er det interessante, det er, at samtidig med at urbaniseringen sker, så går byerne i opløsning, og det er godt set.

(03:14) HVORDAN DET?

(03:15) Ja godt nok vrimler vi ind til byerne, men byerne gør samtidig sådan (gestikulerer en udfladning). Bycentrene er tomme. Det gælder også Odense, det gælder København i særdeleshed, altså man arbejder hårdt for at fylde noget der ind, Vesterbro, Nørrebro, hvad det nu måtte være af projekter, så det bliver kultur man stopper der ind, der bor ingen mennesker derinde mere, det er selvfølgelig ikke helt sandt, men det er heller ikke helt usandt. Hvis I ser det tidligere DDR, altså den østlige del af nuværende Tyskland, der kan man se hvordan, efter murens fald, der gik nogle få år, og så begyndte urbaniseringen med enorm kraft. Der er nogle byer, sådan mindre byer, 50.000 personers-byer, det er mindre byer i Tyskland eller mellembyer, der tømtes med op i mod 7-8 procent om året. Så er det jo hurtigt slut kan man sige. Med enorm power har de forladt disse byer og landdistrikterne, og vrimler ind til 5-6 steder, og de hedder selvfølgelig Rostock, Berlin, Leipzig, Dresden, Magdeburg, og der er et par stykker til. Men det der er det interessante er, at de flytter ikke derind, de flytter hertil (viser en cirkel uden om en midte.) De ligger i noget jeg en gang har kaldt en *urbanade* altså en urban roulade, de ligger sig derude. Så de her byer, Berlin, gør sådan (gestikulerer udfladning igen). Den flyder ud og det gør Leipzig også, så den gamle centrerede industriby er død, byen er en flyder. Og samtidig med at den som mental kraft sætter en dagsorden, så urbanisering og byernes opløsning, det er paradoksalt nok noget der sker samtidig. Og det er nok første gang, at man ser en kraft der er global. Urbanisering er globalt alle steder.

(04:55) DET ER EN POINTE JEG GERNE VIL VENDE TILBAGE TIL SENERE. MEN FØRST OG FREMMEST, LIGE TIL AT STARTE MED, SÅ ER VI JO I GANG MED AT UDVIKLE ET KULTURPROGRAM TIL REGIONALT TV, OG DET VI GERNE VIL SPØRGE DIG OM ER, HVAD

REGIONALT ER, HVAD DET ER OG HVAD DET SKAL KUNNE, OG FORSKELLIGE ANDRE TING. FOR PÅ DEN MÅDE AT SPORE OS IND PÅ, HVAD ER DET FOR NOGLE PARAMETRE, SOM VI SKAL IND OG SKRUE PÅ, NÅR VI SKAL LAVE ET PROGRAM. OGSÅ FORDI TEORIEN PÅ OMRÅDET ER BEGRÆNSET, SÅ LIGESOM FOR AT FÅ LIDT MERE PERSPEKTIV PÅ DET, HAR VI VALGT AT LAVE LIDT MERE INDSAMLING PÅ DET. MEN JEG VIL GERNE STARTE MED AT SPØRGE, HVAD ER REGIONALT TV FOR EN STØRRELSE.

(05:38) Jamen det er jo tv, der, i hvert fald i Danmark, er udviklet til et særligt område af Danmark. Og som skal forsøge at lave billeder og historier, der primært tager deres udgangspunkt og belyser netop dette område, altså TV2 Fyn f.eks. Og det udvikledes jo egentlig i DR-regi, fordi det var det særlige eksperiment, der hed Radio Syd, og så ud fra det kom ideen, da TV2 kom i 1988, så kom den der regionalisering. Så regionalt tv's opgave i Danmark, såvel som andre steder, det er at fortælle historier, som er regionale. Og hvad er regionalt, ja det er jo en mellemstørrelse, for der er noget, der er lokalt, det er der hvor vi kender og er kendt, og så er der noget der er nationalt. Så er der noget, der er landsdele Jylland, Fyn, Sjælland, men det regionale er faktisk en kompleks ting, der blev jo lavet otte regionale stationer dengang, og de er jo arbitrære, dvs. de er bare vedtaget. Fordi man kan spørge sig, altså Fyn opfatter nok sig selv som noget der ligner en region, men jeg er ikke sikker på at København opfatter sig som en region. Selvfølgelig som by ik, eller som Danmark hahahaha, men man kan spørge sig om der er noget der hedder Midtvest, og det er der ikke, men det kan jo være TV2 Midtvest laver en region, det kan godt være de er med til det. Man kan sige at de placere sig jo der, det er jo ikke noget nyt, for de gamle medier, altså aviserne var der jo. Altså de havde jo også regionalt sigte, her på Fyn var det, og er det Fyns Stiftstidende, i det sydlige Jylland er Jyske Vestkysten, de er her jo de her aviser, og de dækker vel nogenlunde, så da man tænkte regioner tror jeg man tog sit udgangspunkt bl.a. i den der forestilling, og den gang havde vi jo amter, vi havde jo ikke det der hedder regioner i dag som jo er en anden slags kunstig opfunden grænsesætning ik, men der var forestillingen vel nok, at der var en eller anden form for opland, og så tror jeg også det havde noget med den tekniske sende, altså med teknikken i virkeligheden. Så der er en forestilling om, at de otte stationer dengang på en eller anden måde kunne overskue et område, altså så fortællinger så at sige

blev delt i otte. Og så kom selvfølgelig problemet, hvad i himlens navn er det man skal putte i det? Og det var jo et slagsmål der ville noget.

(08:12) JA FOR HVORDAN ADSKILLER REGIONALT TV SIG FRA NATIONALT TV?

(08:17) Ja det gør det jo ved at finde, ja det er jo det der er 10.000 kroner spørgsmålet, for der skal være et regionalt perspektiv. Så det vil sige at TV2 Fyn, der i øvrigt har rigtig mange seere, skal finde historier som jo nok nationale, men som har et regionalt perspektiv. Og det synes jeg egentlig TV2 Fyn, som jeg kender bedst, gør ganske dygtigt. F.eks. i går stormen, der er en historie om Storebæltsbroen, hvor et eller andet vælter, og togene over Sjælland og sådan noget, der gælder det så om at finde den regionale vinkel at det rammer altså mennesker i Odense eller hvad det nu måtte være. Så det er jo noget med at belyse et regionalt perspektiv. Og det er jo, da de startede, nu har de jo så været der små 20 år ... SÅ jeg tror man har lært meget, fordi det første de lavede i TV2 Fyn dengang var af meget sådan lidt stillestående, altså så skildrer man ude på landet, altså Odense var ligesom for stor, og så ville man hellere prøve at opsøge hvad er det der er fynsk her, hvad er det nu der er regionalt, så kunne man da lave skildring af, jeg husker tydeligt, at de lavede en historie om fynske virksomheder, de lavede historier om de fynske herregårde, altså de prøvede at spore sig ind på, hvad var det for noget. Så det der regionale perspektiv, det tror jeg er noget, man har arbejdet hårdt med og opfundet. Man kan sige igen, aviserne er jo det sted, hvor man kan stå i lære, hvad er det de har gjort ik, de prøver jo også at skabe et fynsk perspektiv på verdensnyheder for ellers så dør det. Altså hvis man kun fortæller om slagteren nede på hjørnet, det tror jeg ikke, der er nogen der lever af særlig længe. Så det må være det at skabe et regionalt perspektiv, og så er spørgsmålet hvad fanden er det. Ja det er, at vi genkender det her, vi genkender de fynske billeder. Og så tror jeg, da det jo er et billedmedie i modsætning til radio, for de var her jo også inden, så tror jeg at billederne er naturligvis meget vigtige, og jeg tror faktisk at deres virkning og deres styrke, det er at producere nogle billeder, som de landsdækkende ikke har tid til, eller har øje for, og det synes jeg faktisk de er gode til.

(11:17) OG HVAD ER DET FOR SLAGS BILLEDER?

(11:18) Ja det er jo lige præcis billedet af den lille landsby, som har nogle karakteristiske fynske træk. Det kan også være kulturlivet. Det kan være det at Odense Teater eller Rottefælden i Svendborg faktisk får stemme. For jeg er ikke i tvivl om at der, selvom der er meget pjat i det der med københavnerriig og sådan noget, så er det faktisk sandt, det er der slet ingen tvivl om. Altså der er de store aviser, Politiken, Berlingske, for den sags skyld Jyllands Posten paradoksalt nok har altså et meget stærkt københavnerperspektiv. Og det er vel ikke mærkeligt, for København er jo hovedstaden og alt det der. Men det er et meget meget stærkt perspektiv. Altså Politiken, ville jeg hævde den påstand, at de aner ikke hvor Jylland ligger, det er lidt groft sagt, men jeg mener virkelig det er sandt, og det er også dokumenteret gang på gang, og der kan man sige at der bryder noget altså på der, der kommer et andet perspektiv, der kommer en anden type billeder, der kommer nogle andre landsskaber, som alt andet lige, det er jo ikke fordi Danmarks Radio ikke kan skildre Svaneke-bakker, men det bliver altså det der er fokus for regionalt tv, det er det, jeg tror der virker. De er med til at producere en genkendelse, det tror jeg. Og jeg tror det er derfor de har relativt gode seertal.

(12:24) HVIS MAN SKAL KIGGE PÅ, ER DER NOGLE ELEMENTER SOM ER SÆRLIGT KENDETEGNENDE FOR REGIONALT TV. ALTSÅ NU SNAKKER MAN BL.A. OM DET HER MED DET REGIONALE SKJOLD, STOLTHEDEN OG DEN REGIONALE SMÅNATIONALISME, HVIS MAN KAN SIGE DET SÅDAN, ALTSÅ AT MAN ER SÅ STOLT OVER AT VÆRE EN DEL AF REGIONEN, ER DER SÅDAN NOGLE ELEMENTER SOM ER SÆRLIGT KENDETEGNENDE FOR TV I REGIONALT ØJEMED?

(13:04) Ja i hvert fald i starten og det gælder også stadig, så er noget af det der er kendetegnende, det er en langsommere rytme, det er jeg ikke tvivl om, det har de i hvert fald haft. Jeg har ikke været inde og tjekke, men jeg tror dog stadigvæk, at hvis jeg kommer fra nyhederne på TV2 og glider over og ser TV2 Fyn lige bagefter, så er tempoet simpelthen langsommere. Historierne er langsommere, historierne er lidt længere. Og der er altså, folk får lidt længere taletid, og det mener jeg faktisk, det kan jeg også se, når jeg besøger min svigermor i Nordjylland og ser TV2 Nord, den er endnu langsommere, men altså der er en anden, det kan opfattes som dybde måske eller i hvert fald langsomhed, der er en anden fortællestruktur, der er en anden væsentlighed. Det er faktisk lidt vigtigt, hvad der sker med Svendborg-toget hahaha. Og det er altså ikke vigtigt for et landsperspektiv. Så det er noget af

det der karakteriserer. Så er der de lokale sportsnyheder, de er faktisk på, OB er faktisk vigtig her i byen.

(14:25) NU NÆVNER DU TEMPOET, FORTÆLLERYTMEN SOM ET SPRINGENDE ELEMENT, ER DER ANDRE ELEMENTER I SÅDAN SELVE TV-PRODUKTIONEN SOM SÅDAN SÆRLIGT SPRINGER I ØJNENE, NÅR MAN SNAKKER REGIONALT TV.

(14:42) Altså der er relativt mange portrætting. Altså man portrætterer, det er jo i virkeligheden måske den der med stoltheden og skjoldet igen. Nu har de jo fået mere sendetid, vi har jo TV Fyn nu, og der har de jo tid nok, og de ved jo ikke, hvad de skal skrabe i, det tror jeg ikke. Så har de heldigvis Søren Ryges datter Signe Ryge, som er vanvittig god, og hun kan fylde en helt time med ingenting, men hun gør det flot lige som hendes far kan, men det er jo lige meget. Men der er den her tendens til petit-tv. Eller petit-historier, til små historier der får tid og rum. Og det tror jeg ikke man skal underkende, at det er der rigtig mange mennesker, der faktisk synes er kanon. At det er faktisk rart at glide med ned og høre om Bøsøre strand eller hvad hulan det nu hedder, eller blomsterparken eller sådan noget lignende. Hvad var det du spurgte om igen?

(15:44) DET VAR OM DER VAR ANDRE ELEMENTER?

(15:46) J a og så var det jeg sagde det her portræt. Jeg synes de er meget portrætterende. I Nyborg er det sådan, fordi når man er regionale, så tror jeg meget, at man føler, man har et ansvar for Odense, Bogense, Middelfart og Kerteminde, så tror jeg der kommer sådan en "nu skal vi huske at". Der var jo også en kamp, for det startede i Odense, så rykkede det til Svendborg, altså TV2 Fyn. Og så er det rykket tilbage til Odense, fordi Svendborg var alligevel for besværligt, så nu ligger det her i byen. Og det er igen det samme udtryk for, at det må vi passe på, det må vi holde ved ik. Så der er den der regionalitet også i portrættet eller i billeddannelse, at man sørger for, at nu har vi også lavet en hel masse om Østfyn, i morgen skulle der sgu helst komme en historie fra Vestfyn. Og hvis ikke der er en, så laver vi en. Jeg siger ikke at det er det de siger, men det tror jeg, altså et eller andet sted, så føler de en forpligtelse over for alle områder. Og hvis vi skal også til Strynø.

(16:46) DER ER MANGE AF DE HER REGIONALE TV-PROGRAMMER, SOM ER VÆRTSTYRET. HVAD ER DET FOR NOGLE VÆRTER DER ER PÅ REGIONALT TV.

(16:56) Det er igen en sjov ting lige præcis. De forsøger selvfølgelig at ligne de landsdækkende værter, fordi det er naturligvis modellen ik. Og det kan være det BBC eller nogle andre, der er modellen bag ved det igen. Og det kan de så alligevel ikke helt, fordi for det første, så har de ikke så fancy et studie. Nu har TV2 Fyn faktisk lavet et nyt studie, der minder om og efterligner TV2s, TV2 har fået nyt nyhedsstudie, og der har de faktisk på TV2 Fyn for første gang lavet et, hvor jeg tænkte, det var pokkers, nu forsøger de faktisk at der ikke der ikke sker noget for øjet når man glider fra den ene til den anden. Og det er egentlig overraskende, for sådan hidtil synes jeg er der lavet afstand, nu er der mere en glidning, og nu ligner de faktisk hinanden lidt. Så værterne forsøger at være landsværter tror jeg. Men det kan de af forskellige grunde ikke. Og egentlig tror jeg at de heller skulle prøve at være regionale værter, hvad det så end vil sige. Så sker der jo den der identifikation, at man kender dem så, altså så kommer identifikationen, nå det er hvad de nu end hedder ik. Ligesom man jo gør med det store landsdækkende tv's. De er og de taler, de er lige så dygtige, det vil jeg nok mene de er. De har måske igen lidt den her langsomhed, men ellers er værterne vel samme type vil jeg sige, men ikke så ikoniske, det er klart. Fordi Jes Dorph, han bliver jo et ikon ik, og det bliver de regionale ikke helt på samme måde.

(18:43) HVAD SKAL REGIONALT TV KUNNE SOM MEDIE?

(18:48) Det skal kunne lave en tv-flade, som faktisk adskiller sig fra landsdækkende, ellers har de ikke noget formål. De skal faktisk kunne grave de der regionale lokale historier, det er jo i virkeligheden lokale historier sat i system. Dem skal de kunne finde, hvis ikke de kan det, så mister de betydningen. Og der tror jeg, uden at jeg ved noget om Lorry, så vil jeg tro, at de har det sværest. Jeg tror det er rigtig svært, for der er der mange flere om buddet. Men jeg ved ingen ting om Lorry, så jeg skal ikke dømme dem. Men det må være dem, der har det sværest. Det er meget nemmere, fordi det TV2 Fyn og TV2 Nord har, det er et landdistrikt, de har nogle småbyer, som synes de ikke dækkes af tv, og så er det jo fedt at tage til Faaborg og lave en udsendelse, fra Faaborg havn eller et eller andet. Så de skal kunne profilere deres område, de skal kunne fortælle en historie, som den lokale befolkning banalt gider se. Altså gider se sig

selv på. Det er kunststykket. Og det er faktisk svært fordi, lige så snart du bliver regional eller lokal så kommer kravene også til, at nu har vi altså hørt nok om Bogense, nu vil vi altså høre om Middelfart. Så du er straks op i den der, du har bare at levere varen. Så de skal kunne finde profilen på en historie der er

(20:13) JA OG DET ER SÅ OGSÅ ET ANDET SPØRGSMÅL I FORHOLD TIL F.EKS., NU TV2 ØST DER HAR ODDSHERRED OG NAKSKOV, KULTUREN ER JO FORSKELLIG FRA STED TIL STED, HVORDAN LAVER MAN NOGET, SOM LIGESOM SAMLER FOLK, SOM FOLK HAR LYST TIL AT SE?

(20:28) Det er hulen danseme også svært, især for sådan noget som Øsr. Fordi som du siger Oddsherred og Nakskov, hold da op. De har jo intet med hinanden at gøre. Der tror jeg Fyn har det nemmere på den måde, for Fyn har en ældgammel struktur for at være ja en region altså, og der er en ældgammel konflikt eller udfordring mellem hovedbyen Odense og kystbyerne, som Henrik Dahl, sociologen, en gang sagde "Fyn er et sjovt sted, der ligger nogle kystbyer, og de vender ryggen til Odense alle sammen." Og det gør de markant, fordi nu skal Odense ikke komme her, og den her spændvidde mellem Svendborg-Faaborg-Assens over for Odense, den er de faktisk meget god til at tage fat i, og se at den er der. For uden Odense, ingen Fyn, men samtidig ligger den der lille, altså ligesom der er sådan Jylland-København, så ligger der også den der kystbyerne-Odense. Det er næsten banalt at det er sådan, og den skal de tage fat i, så jeg tror TV2 Fyn har det meget nemmere på den led, der er i forvejen en slags region. Det kan godt være at folk ikke er enige, men der er nu en region. Og det som jo så er virkelig et kup for regionalt tv, det er selvfølgelig det, der skal ske den 19. november (kommunalvalget, red.). De elsker naturligvis kommunalvalg, for der kan de få lov at boltre sig, og der har de en bane de får foræret, der er jo faktisk historier at fortælle. Og der tror jeg, at de regionale, nu kan jeg ikke huske hvornår det første kommunal har været dengang, det har vel været i begyndelsen af 90'erne, der tror jeg de ankom, der tror jeg virkelig at de øvede sig i at blive regionale. For der var en historie, ingen anden kunne fortælle. I hvert fald måske aviserne, men i hvertfald ikke de landsdækkende, for de kan jo ikke, det landsdækkende tv har aldrig vidst hvad de skulle stille op med kommunalvalg, fordi det er alt for, men der boltre de sig, de regionale. Så på den der måde, så det regionale en særlig aftapning af historier, og derfor skal der være

noget at fortælle og samle en historie om, og det er der altså ikke mellem Oddsherred og Nakskov, der er intet til fælles. Det vil jeg hævde.

(22:40) HVIS MAN SKAL KIGGE LIDT PÅ SEEREN PÅ REGIONALT TV, HVORDAN SER DEN TYPISKE KERNESEER SÅ UD, FORDI NÅR VI SNAKKER TV2 ØST, SÅ HAR DE JO RASK VÆK 100.000 SEERE PÅ DERES 19.30-UDSENDELSE, OG DE HAR JO EN LATENT SEERESKARE PÅ 5-600.000, DET ER RET MANGE MENNESKER. MEN HVORDAN SER DEN TYPISKE KERNESEER UD HVIS MAN SKAL SNAKKE REGIONALT TV?

(23:03) Det er ikke de unge, det kan man slå fast med det samme. Måske går det for langsomt, måske er det for uinteressant, det ved vi også fra aviser, det er ikke de unge der læser lokalsider. Det er altså folk der har boet i et område i et stykke tid. Altså unge læser mere om New York end de læser om Svaneke-bakker. Det tror er, ja jeg vil endda kalde det naturligt, så det er altså formentligt, nok ikke lige frem det grå guld, men det er nok familien, det er nok fra familiedannelsen og lidt op efter, og jeg vil tro, det er længe siden jeg har set en måling på det, men vi lavede faktisk en gang for mange år siden nogle målinger og der var det altså, de er ældre end den gennemsnitlige, vi er ældre. Så det er et forholdsvis rodfæstet element. Og det er formentlig med en relativ vægt på skal vi se fastboere, de som sjovt nok er fynboere, det er dem der identificerer sig med det fynske. Det tror jeg.

(24:12) ER DET KVINDER, ER DET MÆND, ER DET FAMILIER, ER DET...?

(24:14) Jeg tror ikke det er køns, jeg tror det er både kvinder og mænd. Og så er der klart en overvægt i landdistrikterne. Det er helt sikkert. Det ved jeg fra TV2 Fyn, der er en klar overvægt. Så selvfølgelig er Lorry noget andet, men altså der er en klar overvægt, det er landmandsfamilier, dem er der bare ikke så mange af mere, men det er altså familien på landet, de ser regionalt tv, det er der slet ingen tvivl om. Og netop derfor, af den grund var det i grunden hundevigtigt det kom, fordi der var en stemme der egentlig var uforvaltet. Og i det hele taget når vi er der, sådan i... , det bliver lige lidt længere det her, men der ligger i dette land en klar, det hedder udkantsdanmark nu, tidligere hed det bare provins over for hovedstaden, provins over for by. Den der uforvaltede problematik, den er der og den har været meget stærk. Danmark var jo et landboland lige indtil for et slægtsled siden. Da jeg blev

født lige her i forgårs, haha, der boede 25% af alle danskere faktisk på en gård. I dag er det 1%. Altså det er sket på 60 år. Så det er jo en helt vild udvikling, så det betyder jo at det her landelement, landbokulturelle element er faktisk vigtigt, og det har også været min vej ind i at studere regionalt tv. Det er faktisk vigtigt at fortælle Mads Jensen-ude-på-landets historie, måske hans fraflytterhistorier, men det er faktisk en vigtig historie. Og der er der slet ikke nogen diskussion om, at den var uforvaltet, den blev ikke forvaltet af hovedstadsmedierne. De ville blæse på den, Danmarks Radio ville blæse på bonderøvene, for nu at sige det på den måde. Jeg er ikke i tvivl om at Danmarks Radio stod og havde et kolossalt forklaringsproblem i 80'erne, 60'erne, 70'erne og 80'erne, som et overlegent, ja akademisk alt for fint tv, der ville blæse på folk ude i Esbjerg, ude på landet. Det var virkelig deres problem. Det var højrøveriets borg, og det kunne DR ikke selv se. Så derfor er, som samtidig lavede højpanedet, altså sagde man, højpanedet fjernsyn ik, altså om man skulle sidde og kede sig og høre åndssvage foredrag havde jeg nær sagt ik, og der er det jo at TV2 bryder igennem en lydmur, kan man jo se bagefter ved faktisk at lave Lykkehjulet. Så kan man mene meget om Lykkehjulet, men de gjorde det, de lavede folkelig underholdning. Og kvaliteten kan vi sgu diskutere, men de gjorde det. Og der kommer regionalt tv jo ind og samler op på den stemme ude på landet. Landboforeningen fik sgu taletid, jagtforeningen, foredragsforeningen ude i Nørre Bøvelse får faktisk mulighed for at komme i tv. Det havde de været tidligere i Danmarks Radios monopoldage, men der havde de været til grin. Det her er lidt overdrevet, men det er sådan mange oplever det. Jeg var med til at lave nogle undersøgelser dengang TV2 Fyn, da regioner startede, og det var den her der kom igen og igen og igen, endelig kan vi også komme i fjernsynet. Endelig får vi en x-faktor, endelig er der et sæde, en platform hvor der tales om noget andet end hvad der sker på Det Kongelige Teater, men det er den her fornemmelse af noget højrøvet. Den bliver brudt, for nu er der faktisk en historie om en mand der dyrker roer, eller hvad hulen det nu er ik.

(27:35) MEN I DEN FORBINDELSE ER JEG INTERESSERET I AT HØRE, FORDI DU STARTEDE MED AT SIGE AT URBANISERINGEN LIGESOM FLADER UD. AT MAN FAKTISK TAGER STORBYERNE OG FRAGMENTERE DEM, OG DET BLIVER LIGESOM PERIFERIEEN DER LIGE SÅ MEGET UDGØR STORBYEN MEN OGSÅ AT DEN BLIVER DECENTRALISERET PÅ EN ELLER ANDEN MÅDE. BETYDER DET AT DER ER ET ENDNU STØRRE BEHOV FOR LOKALE OG REGIONALE NYHEDER NU?

(27:58) Det er faktisk, det kan du faktisk lige præcis udlede. Det vil faktisk være min pointe. At det er der, fordi der er det her enorme flow, altså fordi der er en bevægelse. Hver gang der sker en befolkningsmæssig bevægelse, f.eks. fra land til by, så opstår billederne af det man, jeg kan sige det på en anden måde, i 1960 udkom der en roman som i 12-14 år var den mest læste roman i Danmark. Den hed De Røde Heste, og den var af Morten Koch. Og de næste fem romaner af de mest læste, var også af ham. Altså han var simpelthen, han blev slugt, og det er jo at sentimentalisere et billede af Danmark ude på landet. Og man kan sige meget om, at de er banale, men det var altså billeder der på en eller anden måde virkede. Folk vidste godt, det var underholdning, det er jo ikke det, de troede jo ikke det så sådan ud, men han blev altså læst, fordi han på en eller anden måde kalder på en melankoli eller en nostalgi eller hvad du er for noget. Den mest sete film var faktisk det store løb med Poul Reichardt, det er også en Morten Koch, det er der hvor Poul Reichardt synger "kom så Ibrahim". Men på den der måde er skildringen af en befolkning i bevægelse, der tror jeg, det er rigtig vigtigt at give billeder til den bevægelse, herunder til det tabte.

(29:18) JA FOR JEG KOM NEMLIG TIL AT TÆNKE PÅ HER OM MAN KAN SIGE AT DEN HER DECENTRALISERING I DET URBANE STEDER LIGESOM ER MED TIL AT SKABE DET HER LOKALE TILHØRSFORHOLD, F.EKS. VESTERBROGENSERE, NØRREBROGENSERE, AMAGERKANERE, ALTSÅ ER VI SIMPELTHEN HELT DERUDE HVOR DER BLIVER SKABT LOKALE MILJØER I DET URBANE?

(29:40) Ja altså det du siger, det har nu nok været hele tiden, altså Vesterbro var jo en kultur for sig ik, på Nørrebro var det de faglærte og alt det der ik, det var der jo, men det nye er tror jeg det er flowet, altså en bevægelse, på Vesterbro, en af mine døtre bor på Nørrebro, det er unge mennesker der bor på Nørrebro og Vesterbro, så det er jo en fortrængningshistorie eller en bevægelseshistorie. Så det vil så sige, at de der boede på Nørrebro i gamle dage er jo, ja jeg ved ikke hvor de er henne, men det er jo også en fortrængning af industrien, af industriarbejderen, hvor er han? Det er jo en?historie, det er en glidningshistorie, og det vil sige at nye opstår, det kalder man også for gentrificering nogle gange, nye grupper opstår, og disse nye grupper leder efter deres sprog, deres symboler. Om det er det regionalt tv skaber, det er jeg ikke helt sikker på, for det er måske noget andet, det er nok snarere

ungdomskulturen der gør det. Men måske er regionalt tv især med, i hvert fald ude i provinsen, med til at skabe genkendelige billeder af de landsbymiljøer som i grunden kan føle sig truet eller under opløsning. Så på den måde ja.

(30:54) OG HVORFOR ER DET SÅ, AT DET ER SÅ VIGTIGT MED DE HER HISTORIER, HVORFOR ER DET SÅ VIGTIGT AT GIVE TALETID TIL DEN LILLE MAND, HVIS DET KUN ER 1% EFTERHÅNDEN....

(31:08) Ja men det er det, for hvis du ikke føler dig genkendt, så bliver du frustreret. Så opstår der en aggression, altså det er voldsomt, men det er jo det der gør, ligesom den virkelighed der var med Danmarks Radio, den var jo i virkeligheden, kan man se i bakspejlet, den var faktisk voldsom, det var jo derfor at Danmarks Radio mistede over halvdelen af deres seertal, de mistede jo alt næsten, folk væltede jo over til TV2. Nu har det så udlignet sig igen, men det var jo fordi at mange følte at deres stemme ikke blev forvaltet. Jeg er stor fan af Danmarks Radio, men det der forstod de ikke. De forstod ikke der var nogle stemmer derude fra det der hed rindalisten i 60'erne, og det er ud af det her springer jo Fremskridtspartiet dengang, Dansk Folkeparti kom senere, altså partier, politiske bevægelser som siger, nu vil den lille mand dælme til. Og de der ting skal man forstå at forvalte. Og derfor er det vigtigt, at der skabes billeder som jeg, der måske har en svinefarm på Nordfyn, synes, at der også er nogen der tager mig alvorligt. Og lige præcis sådan noget som svinefarme på Nordfyn, eller hvor det nu er, de er jo nogle, hvor det er rigtig nemt at sidde inde i storbyen og sige ... Men der er en virkelighed, der skal skildres,, og derfor er det vigtigt. At så mange virkeligheder som muligt kommer i spil, og det er jo derfor jeg mener, at regionalt tv er, kan være og har været med til at skabe et mere mangfoldigt tv. For egentlig synes jeg jo at Danmarks Radio, TV2's mange programmer ligner i grunden hinanden. Jeg kan sgu ikke se forskel. Det kunne jeg måske i starten, det kan jeg ikke mere. Og så har vi de der Viasat-ting, som bare er mere af det samme. Det går bare hurtigere. Det er bare endnu mere x-factor. Så på den måde synes jeg, at der er en tendens i det store landsdækkende evt. internationale tv til at det ligner hinanden mere og mere og mere. Og derfor synes jeg regionalt tv igen har en forpligtelse til at være anderledes, holde fast i at der er en anden fortællestil. Der er andre historier, der er alternative historier, der er historier fra Nørrebro, eller hvor det nu er, eller Nørre Bøvelse, hvor det så end ligger.

BILAG 4

Fokusgruppeinterview

Moderator: Phillippa Maigaard

Hjælper: Rasmus Hylle

Interviewpersoner:

Eva Toftebjerg (59 år), Assisterende distriktsleder på Vintersbølle, Møn

Jens Nicholajsen (67 år) Pensioneret postmand, Vordingborg, sidder i repræsentantskabet for LO i Næstved og omegn.

Niel Ole Kajhøj – omtaler sig selv som **Ole** (72 år) Pensionist, pensionistjob: Skoleleder for FOF Sydøst, Glumsø

Michael Løvendahl Kruse (53 år), Arbejdsløs, Fritid: Naturkonsulent og repræsentant for naturfredningsforeningen, Stevns

John Robert Kristensen (63 år), Pensionist, Formand for LOF i Slagelse, Slagelse

Erling Nielsen (73 år), Pensionist, driver en lille postordreforretning hvor han sælger brugte frimærker til samlere, klubber og foreninger, Fuglebjerg

Hjælper (00:00 – 01:32): Jeg lægger lige en diktafon i denne ende og en i denne ende. Ehm... Tusind tak fordi I ville komme - først og fremmest, at øh vi lige måtte låne en aften her, sådan en blæsende tirsdag aften... ehm... Jeg hedder Rasmus Hylleberg og det er Phillippa Maigaard, og vi er i gang med at skrive speciale på Roskilde Universitet, hvor at vi i øjeblikket forsøger at lave et kulturkoncept til TV2 ØST, der forhåbentlig skal kunne noget andet end de kulturprogrammer, som allerede er her. Ehm... Vi har nogle tanker om, hvordan det skal se ud, og hvad det skal kunne... ehm...(00:46) Det har teorien også, og det har eksperterne også, men eh... Det er jo i bund og grund jer som seere, der skal se det. Så derfor har vi inviteret jer ind til at fortælle lidt om jeres tanker omkring kulturprogrammer, jeres brug af det, og hvad I godt kunne tænke jer. Det bliver Phillippa, der bliver moderator på det. Jeg kommer ikke til at sige særlig meget, jeg kommer til at sidde og notere en masse ting på min blok. Ehm... I skal være meget opmærksomme på ikke at sidde og banke i bordet, ehm fordi der er diktafoner, ehm... og den opsnapper det. I må meget gerne tale højt og tydeligt, den er ret god til at opfange det, men eh, helts ikke mumle for meget. Ehm.. Så eh... I må super gerne lige starte

med at præsentere jer, hvad I hedder, jeres job og eh jeres alder, og så eh vil Phillippa tage over herfra. Ja?

Moderator (01:33 – 01:35): Skal vi ikke starte med dig Eva?

Eva (01:36 – 01:46): Jeg hedder Eva Toftebjerg, og jeg er oprindeligt uddannet sygeplejerske, og har i de sidste seks år været assisterende distriktsleder ude på Vintersbølle Plejecenter

Moderator (01:47) I Vordingborg?

Eva (01:48 – 01:49) I Vordingborg, i Nyråd

Moderator (01:50 – 01:52) Og du er... hvor er du fra?

Eva (01:53 – 01:56) Jeg er fra Midtsjælland, men har boet på Møn i snart 40 år

Moderator (01:58) og...

Eva (01:58 – 02:04) Og ja jeg bliver lige straks 60, så jeg er kun 59 i dag.

Moderator (02:05) Ja?

Jens (02:06 – 02:29) Jeg hedder Jens Nicholajsen. Jeg er, hvad hedder det, pensionist, og jeg har så været postbud i 36 år, og tillidsmand i 26 år på posten og dermed anøgeret fagligt eh... og jeg sidder her som, altså i repræsentantskabet sidder jeg for LO i Næstved og omegn som det hedder.

Moderator (02:30) Og hvor var det du var bosat henne?

Jens (02:31 – 02:50) Jeg bor nede i Sallerup, her ti km mod Næstved herfra og er ellers gammel Næstvedborger. Øh... men for ti år siden flyttede vi til Vordingborg - Vordingborg Kommune ned til sådan et lille landhus vi sku ha lidt luft under vingerne.

Moderator (02:51) Og din alder?

Jens (02:53 – 02:55): Jeg er eh... hvad hedder det... 67

Moderator (02:56) Tak skal du ha Jens

Ole: (02:58 – 03:18) Niels Ole Kajhøj, og jeg har som pensionistjob er jeg skoleleder for FOF Sydøst, som omfatter folk i oplysningsforbunds aktiviteter i Faxe, Vordingborg, Guldborgssund og halvdelen af Lolland Kommune. Det er altså et pensionistjob og jeg er eh.. lige rundet de 72.

Moderator (03:20) Og du er fra, hvor du bor, hvor er du bosat?

Ole (03:22 – 03:36) Jeg bor i Glumsø... men har opholdt masser i ja både Næstved og Vordingborg. Jeg er oprindeligt uddannet hernede på øh... på Masnedsund andelssvineslagteri i 60'erne.

Moderator (03: 37) Tusind tak skal du ha

Michael (03.40 – 04:12) Og jeg hedder Michael Løvendahl Kruse, og jeg er fra Stevns, øh hvad hedder det, Højerup på Stevns, Det er derude hvor verden er forlænget med gulvbrædderne osv., så videre, så videre. Jeg er 53 år, eh jeg er delvist en af dem der er faldet ud over, du ved, total arbejdsløs, der er ikke mere at hente, men eh arbejder også ved siden af engang i mellem som naturkonsulent med flagermusundersøgelser, og ellers er jeg repræsenteret, eller repræsentant for naturfredningsforeningen. Og udover det er jeg cand. Scient i natur og geografi... så har jeg sagt det hele tror jeg

Moderator (04:13): Tak

John (04:15-): Jeg hedder John Robert Kristensen. Jeg lyster uden Kristensen. Jeg er 63. Jeg er egentlig økonom, men har efterhånden fundet det lidt svært at holde fast i bordkanten, så

jeg bevæger mig meget i det frivillige. Jeg er formand for LOF i Slagelse. Jeg er med i vores kulturråd - Slagelse Kommune og så har jeg etableret et frivilligt center i Slagelse Kommune.

Moderator (04:47) Og hvad var din alder John?... Det sagde du . 63.. tak det sagde du. Undskyld

John (04:50): 63 (pause) og jeg bor i Slagelse

Erling (04:55 – 05:31) Ja Erling Nielsen Fuglebjerg, 73. Jeg har prøvet meget forskelligt i min tid, men i de sidste mange år har jeg haft en... sådan en lille postordreforretning hvor jeg har solgt brugte frimærker til samlere, klubber og foreninger og har haft kontakter nærmest over hele verden. Jeg eh... har så også brugt en masse tid på andet frivilligt foreningsarbejde. Jeg er her i repræsentantskabet indsat fra KLF (lyderser) organisationen og sidder med i bestyrelsen.

Moderator (05:33 – 05:59) Tak ska du ha Erling... Jamen det var lidt om jer. Så lige lidt om os. Jeg er jo her på TV2 ØST nu og skriver speciale også, og arbejder lige nu som det vi kalder videojournalist. Så jeg laver... laver det hele selv. Det er nyt, og det er noget andet og det er spændene. Men eh det er det jeg får hverdagen til at gå med lige nu, udover specialet selvfølgelig, som jeg skriver med Rasmus. Rasmus' baggrund er... (Kigger på Rasmus for at få ham til at fortsætte)

Hjælper (06:00 - 06:23): Jeg er eh tv og tilrettelægger inde på Danmarks Radio og har lavet... siddet på DR's kultur afdeling det sidste halvandet år og lavet TVTVTV og smagsdommerne og sidder og laver et program der hedder tid til bøger nu, som kører på DR K. Så eh Phillippa er nyhedshunden og jeg er sådan lidt mere den formattænkende programmager. Ehm.. ja så det er vores baggrund

Moderator (06:24) Det er ligesom vores baggrund for at lave det her speciale og det vi går i gang med nu, der er jo vores fokusgruppeinterview, der er, der er mange ting i sådan et. Det er ikke et almindeligt interview, jeg ved ikke om I har prøvet det før?

(Mumlen 06:39 – Ikke sådan rigtig)

Moderator (06-39 – 08:24) Det er ikke, Det fungerer ikke som et almindeligt interview, vi vil rigtig gerne have at I er i dialog med hinanden og taler tingene igennem, vi leder efter... jeg vil styre det i forhold til at komme med nogle spørgsmål undervejs og sådan sørge for at alle får inputs med, men eh, men det vi leder efter er rigtig meget jeres erfaringer, ikke så meget viden om forskellige ting, mere hvad I har af erfaringer om kulturprogrammer og kultur, hvad I ønsker at se og hvad der ligssom føles godt i maven for jer, når I skal se et kulturprogram. Øh... Det vil komme nogle forskellige spørgsmål indenfor det. Så vil vi vise jer... på et tidspunkt vil vi vise jer nogle eksempler på nogle af de kultur... på to kulturprogrammer her fra ØST og så et kulturprogram fra DR. Og så vil vi gerne have jer til at overveje, hvad I synes der er godt, og hvad I synes der er skidt. Eh... Formålet med projektet er jo, at vi skal prøve at se om vi kan få skabt et format til eh.. til vores TV2 ØST kanal. Det kan være I siger jamen alt det der er, det virker, vi vil slet ikke have noget nyt. Det kan også være at I har en masse gode ideer. Eh... Og det skal vi ligesom prøve at arbejde os frem imod. Vi holder en pause og vi skal prøve at sørge for at vi ik kommer til at trække den til mere end.. ja... aller aller senest klokken 9, men nu ser vi hvordan I... hvordan det eh.. det skrider frem, og hvad I har af tidsplaner og sådan nogle ting. Eh... ja... for os er det bare vigtigt at alle føler sig godt tilpas og at vi ligesom prøver at skabe en dialog om nogle spørgsmål og jeg vil prøve at guide jer undervejs med hvordan vi skal gøre. Så jeg tænker vi bare li så stille kommer i gang.

Hjælper (08:25) Ja der er lige et spørgsmål – John?

John (08: 27 -) Jeg vil godt lige høre, hvor er I henne i processen? Altså når man laver en opgave...?

Hjælper afbryder (08:30 – 09:46) Ja det skal vi måske også lige forklare. Vi har i de sidste par måneder siddet og teoretiseret utrolig meget over kulturjournalistik som genre. Øh... Det er et begreb, som ikke er skrevet særlig meget om , modsat nyhedsjournalistik og dokumentar og alt muligt andet. Der er skrevet 5-6 håndbøger i alt primært på norsk og på dansk. Det er et begreb, som ikke engang findes på engelsk. Kulturjournalistik. Det har ligesom været vores helt store hvad hedder det.. udfordring, det har været og eh på en eller anden måde at teoretisere os ind på en vej. Ehm og samtidig har vi eh.. tænkt ekstremt meget over hvordan

og hvorledes man kan eh holde, holde den regionale tone i hævd når man skal lave et kulturprogram, og hvordan at man gør det. Og det eh... ved vi stadig ikke helt. Vi har nogle tanker om hvordan og hvorledes. Men eh. Det vil vi også gerne røbe overfor jer senere hen, hvad de er for nogle tanker. Men øh før vi har røber for meget, så jeres svar ikke kommer til at blive farvet af et udgangspunkt vi har, så synes jeg vi skal vente med vores ideer til eh, til I har spurgt, eller til i ligesom har sporet jer ind i forhold til vores spørgsmål

John (09:47 -) Dengang jeg prøvede sådan noget, og der hvor jeg var, så skulle man skrive sådan noget... i en synopsis eller et eller andet, hvor man ligesom blev bundet lidt... dels at man fortalte, det her, det skal opgaven gå på, men det begrænsede jo også lige pludselig ens vej.

Moderator og hjælper i kor (10:01): JA

Hjælper (10:03):Jeg kan måske, jeg kan læse vores problemformulering op, som den ser ud lige nu, hvis det er, hvis det vil hjælpe jer, ehm... den lyder så...ledes... (leder efter problemformulering på computeren)

Moderator (10:13 – 11:07) Mens Rasmus lige finder den, så helt konkret det vi gør nu... vi er i gang med at skrive indledning, problemfelt, teori, eh... Vi prøver ligesom at spore os frem til det, vi har lavet nogle interviews, nogle individu, nogle individuelle interviews med programchefer og sådan nogle ting og nu er det så interessant for os at få seer-parameteret med og det er hvad vi ligesom søger hos jer. Så skal vi have nogle flere interviews med nogle forskere og nogle andre eksperter på området og det skal så munde ud i en analyse af det produkt, som vi så får lavet, vi skal produce... vi skal komme med produktet, når vi har... er færdige med alle interviewsene, og så skal vi forhåbentlig nå at optage det og sætte det sammen, og så spørge jer igen til januar om I har lyst til at komme igen og se, hvad vi nåede frem til for at få jeres reaktion på, er det så noget I kunne være interesseret i at se, så det er lidt sådan det ser ud

Hjælper (11:08 – 11:47) Så det er lidt et forsøg på at få teorien, praktikerens altså praktikernes og så modtagernes ønsker til et kulturprogram, og så på den måde ligesom sige, så har vi den

paraply og så smider vi vores egne gode ideer ind. Og så forhåbentlig, så bliver det så til et program. Ehm.... Vi har et eh... jamen... nej... jeg vil ikke læse det op endnu, for så kommer jeg til at røbe lidt for meget i forhold til hvad det er for noget kultur vi gerne vil arbejde med. Jeg synes bare Phillippa hun starter (afbrydes af moderator 11:39) og så skal vi nok røbe lidt mere om hvad projektet det er. Vi skal skrive 40 sider og lave en produktion. Det er ligesom det der er ved det, og vi aflevere her den 28. Januar. Så vi er ca. halvvejs i skriveprocessen.

Moderator (11:39 -) Ja

Moderator (11:47 - 12:38) Og det er også derfor at I er valgt som fokusgruppe, fordi I er fra repræsentantskabet i stedet for at vi har været ude og finde eh.. en masse seere, som ikke havde nogen sammenhæng, så har vi valgt jer, fordi har den ting tilfælles, at I alle sammen er i Repræsentantskabet og på den måde, måske ligesom har en interesse i også, at der sker et eller andet., eller at vi udvikler på noget hertil, så.... Men eh... Jeg starter med, med to helt generelle spørgsmål, og så bliver vi mere specifikke efterhånden som vi kommer derned af. Og og – jeg vil lade jer kører. Nu stiller jeg spørgsmålet og så vil jeg lade jer diskutere, og når det så er vi, jeg synes vi begynder at nå frem til at vi har nogenlunde hørt alle, så går vi videre til næste spørgsmål. Så jeg starter med eh... Hvad er kultur for jer?

Eva (12:39): øj manner

Moderator (12:40 – 12:50) Ja det er et bredt spørgsmål, og der er ingen forkerte svar, og der er ingen forkerte holdninger eller noget som helst. Hvad er noget af det første i tænker på, når I tænker kultur?

Michael (12: 51 -) Jeg vil sige det på den måde, for mig er det alt hvad der foregår mellem mennesker (Eva afbryder)

Eva (12:57): Ja sådan er det også for mig

Michael (13:02 – 13:34) Og havde jeg nær sagt, det der tegner menneskets måde at agere på og foregår mellem mennesker, og jeg kan sige i den forbindelse, det er sådan mit personlige,

det er at, der er mange... jeg er naturfredningsforening, ja, men tit plejer jeg at sige, at det er i virkeligheden Danmarks kulturfredningsforening. For det vi freder er jo i virkeligheden kultursamfundet den... det er ikke den vilde natur, det er det som er skabt gennem årtusinder af mennesket, altså Danmark i det her tilfælde, så for mig er begrebet kultur meget meget bredt, og det dækker i virkeligheden alt lige fra sport til ja natur i virkeligheden. Det er alle aspekter med mennesker.

Moderator (13:34 -) Ja, du sagde ja? (Øjenkontakt med Eva)

Eva (13:36 – 14:30) ja fordi kultur er for mig, stort set alt også, som du siger (henvendt til Michael), mellem mennesker. Jeg vil sige kultur er noget af det der styrer rigtig meget på vores arbejdsplads også. Det hænger mere end i væggene. Altså nu har jeg været på rigtig mange forskellige institutioner igennem mit arbejdsliv, og det er virkelig tankevækkende, man kan skifte mennesker ud, men kulturen den er rigtig noget af det, det er smittet af på de mennesker der er der på en eller anden mystisk måde. Så, så hvis man prøver at lave om på nogle ting, så kan det være rigtig svært, hvis man, der er nogle ting man synes ikke helt er, som man kunne tænke sig, men så er kulturen meget meget tit en stor barriere i forhold til at flytte nogle ting... Vi skrev eh.... Jeg har taget en diplom i ledelse og der skrev vi eh... afsluttende eksamen omkring kultur på arbejdspladsen, og det eh... er virkelig tankevækkende hvor meget det fylder.

Moderator (14:31) Ja (Øjenkontakt med Ole, og et altså repons til at han skal fortsætte)

Ole (14:33 – 15:04) Kultur kan være, det som, som nævnt her det, mmh mmh, hvad der sker mellem mennesker. Men vi kan også definere det således at det er i nutid og fortid. Altså det der sker nu, det der er sket, det er jo igen det historiske, og det da nok der vi lægger mest vægt eller opfatter det mest som noget der har, er sket og og øh det især det det historiske. Men det er jo også nutiden øh og nutidige kunstnere, nutidige udøvere.

Jens (15:05 – 16:03) Altså kultur vil jeg sige er umiddelbart, det er jo menneskernes måde at udtrykke sig på og og og på og fungere. Altså det kan både være kunstnerisk og det kan være i, som Eva siger, i arbejdspladskultur og en en en en en geografisk kultur og... altså nu har jeg

prøvet og og veksle meget i...med med forskellige postområder og altså fra Næstved og ned til Nakskov, der er kulturen enormt stor forskel på hvordan man man gebærder sig, ik? Men kultur, det kan jo også, det kan jo også være kunst ik? Det kan være teater og måder og udtrykke sig på. Så for mig er kultur, det et meget meget øh omfavnende område, så det det jo.. det er jo hele vores liv sådan set. Altså der... vi har kultur alle vegne.

Moderator (16:04) Ja (øjeblikkontakt med Erling, og et respons til at han skal fortsætte)

Erling (16:05 – 16:53) Jamen altså kultur des.. det er for mig noget ...som øh, hvis, det man bevarer af tingene både fra nutiden og så tilbage i tiden. Og øh... jeg synes at kultur det har meget at gøre med, hvor i landet man kommer, nu kommer jeg rundt omkring i hele landet jævnlige og eh det har lidt og gøre med hvor folk bor, altså kulturen på Sydfyn og kulturen oppe i Nordjylland og nede i Sønderjylland den er vidt forskellig fra den kultur vi har herovre. Og jeg er helt enig i at kultur det omfatter rigtig mange ting, det kan være musik og malerier og digtning og det kan være natur og alt, hvor vi gebærder os og ting som vi forsøger at præge i det samfund vi lever i og gerne bevare noget af det for eftertiden.

John (16:54 – 16:56) Nu er der jo sagt så meget, så det er næsten... (De andre griner, og sluger det sidste ord i sætningen)

John fortsat (16:58 – 18:09) Jeg, jeg opfatter også kultur som eh samværet mellem mennesker. Det er oss ehm... det er oss bygningsarven. Ehm når man kører til Slagelse, og kører forbi Slagelse, så ser man sådan en meget meget meget grim produktionsbygning med noget grafitti på og sådan noget. Lige bagved ligger Antvorskov Kloster - (kirke eller forening), hvor der ligger en masse kultur. Og det er jo en underlig måde at behandle kulturen på. Og når jeg så siger det, så siger folk, armen det har jo ikke noget med musik og kunst og gøre. Naah, men det har noget og gøre med samværet mellem menneskers stolthed, som vi har bygget vores liv på. Og kultur går jo helt ned til den enkelte familie, den har også en kultur. Demokrati... Jeg kommer selv fra dannelseskultur, altså at vi i folkeoplysningen prøver og skabe noget dannelse gennem nogle tilskud og dermed påvirke befolkningen til at blive klogere – det var det det startede med i hvert fald – det er også en kultur, som er meget meget vigtig, men som

efterhånden bliver opfattet som (pedirør). Det er så nok også kultur, men hæh, Det er ligesom ovre i den forkerte skuffe.

Jens (18:11 – 18:57) Der kommer jeg lige i tanke om, nu du siger, med udvikling og såå..meed..meed at man, man går meget op i at udvikle sig ik, i dag i erhvervslivet i hvert thi fældet, men også i eh, i eh... hvad hedder det, i de enkelte grupper i samfundet, at man skal hele tiden udvikle sig, ligesom at man skal hele tiden gøre fremskridt og man skal være mere effektiv osv. Ik, eh... Det er jo også, altså... det er jo det der med at flytte sig fra en kultur til en ny kultur ikke orh.. i stedet for og bygge lægmur, så skal man bygge vindmøller ik, eh... Men folk er utrolig bange for og skal prøve noget nyt ik? Men det er det der udvikler vores nye kultur

John afbryder (18:57 -) Jeg synes... Det der, det er meget spændene

Jens (18:59) Ja ja

John fortsat (19:00 -) fordi vi drøftede det i går, at vi har sådan en profit kultur i erhvervslivet

Jens (19:03) Ja ja

John fortsat (19:04 – 19: 51) og det er jo en fordelingsmekanisme, en fordelingskultur, nu begynder vi at blive lidt faglige, det skal vi måske ikke... men det er også et spørgsmål om, hvor er grænserne? Fordi.. Vi samtidig... går vi og kigger på flere hundredtusinde arbejdsløse, samtidig går vi og snakker om, at der mangler varme hænder. Vi har ikke kultur der gør, at vi kan gå væk fra... det der profitmåling til og sige jamen det var måske bedre at alle havde tid. Altså fik seks timer til overs til noget andet. Øh... Det er jo virkelig en kulturomvæltning, hvis vi skulle til at sige, med mindre løn, at vi arbejder kun 30 timer om ugen, så længe at vi har den overflod af arbejdskraft, så er det da en underlig fordeling. Det er sådan ligesom lidt det du er inde på ik?

Jens (19:52) Ja jo

John (19:54 – 19:58) Men der er vi jo ude i noget arbejdskultur, noget fordelingskultur. Det er måske sådan lidt øh... hæhæ

Moderator (20:00) Ja men der ikke noget... Lige nu må det være alle tanker... Var der noget du ville tilføje Ole?

Ole (20:05) Nej

Michael (20:07 – 21:22) Og jeg føler mig lidt... arheemm... Jeg er selv i en forening og det er vi alle sammen eller et eller andet. Vi har alle sammen oplevet det der hedder foreningskultur ik? Hvordan det fungerer, og hvordan det... Og det interessante netop ved en forening det er, det er jo en række mennesker der arbejder...måske endda meget. Der er nogen der bruger hele døgnets 24 timer nærmest eller i hvert fald de vågne timer på det. Og alligevel er de jo, er de jo ikke, det er jo øh ikke sådan nogen at man får løn for det. Man interessere sig... Dvs.. a... få det til at fungere og jeg var lige ved at sige også, hvis man f.eks. er formand eller leddet. Det er en helt helt anden opgave... Du skal motivere på en helt helt anden måde. Fordi hvis folk ikke opføre sig ordentligt, ja du kan ekskludere dem, men du kan ikke fyre dem. Altså du kan ikke sætte dem op i løn, eller ned i løn, og sådan noget der. Der er en særlig kultur der, som jeg personligt finder meget fascinerende, som jeg ønsker flere oplever, fordi jeg tror, at der er mange der har den der arbejdskultur, som bliver mere og mere stressede fordi det flytter sig så meget så folk mister deres kulturelle rødder. Altså, man bliver, når man mister sine rødder, så bliver man stresset. Og så er det folk begår dumme ting eller hvad ved jeg. Øh så derfor kunne jeg godt tænke mig, at der var flere der oplevede den her frivillig kultur i virkeligheden. Jeg tror mange mennesker ville få et bedre liv, hvis de havde det parameter med.

Moderator (21:24 – 21:28) Ja...en masse taler i munden på hinanden... Ja du må gerne.
Hjælper afbryder

Hjælper (21:30) Jeg vil faktisk gerne have at vi kommer lidt tættere på.

Moderator (21:33) Ja der er også rigtig mange ting, jeg også sidder og tænker på at jeg gerne vil ha... Men jeg tænker at vi lige skal tage den næste...afbrydes af hjælper 2138: Ja.... Vores

næste åbne... og der er det nemlig, at vi gerne vil ind og kigge på, hvad optager jer, eh... indenfor de forskellige genre, altså kulturelle genre, altså er det musik, er det teater er det film , er det natur, hvad er det der ligesom optager jer lige nu og her indenfor det kulturelle.

John (22:00) – Uh

Eva (22:01) – Må jeg lige spørge om noget

Moderator (22:03) Ja selvfølgelig

Eva (22:03) – Det der er i tv'et, er det det du tænker på? Eller det I tænker på?

Moderator (22:05) Jaaaaehhh, øhhh nej

Eva, moderator og hjælper taler i munden på hinanden. Altså hvad vi laver? Ja hvad laver I?

Hjælper (22:11) – Altså hvad er jeres kulturforbrug i jeres....

Eva (22:13) Nu er jeg ikke meget storforbruger af TV vil jeg så sige, men...

Hjælper (22:16) Nej, men så kan det være bøger eller....

Eva (22:17 – 23:29) Jamen jeg er meget glad for at læse bøger ikke også, og hvis jeg skal se tv, så så vil jeg... Jeg synes DRK er den bedste, øh... kanal... ik' oss... Fordi at jeg er lidt træt af at se gentagne film ik'oss. Jaaah... Engang i mellem kan man da godt falde i med en film, hvor det kan være meget hyggeligt, men det gi'r ikke så meget, hvad skal man sige eh...Det er jo selvfølgelig det der med at man bare kan lade det køre igennem på en eller anden måde. Det kan man jo også ha brug for engang i mellem. Også de naturudsendelser der er søndag aften f.eks. Det er jo helt vildt. I søndags vi så at et på størrelse med Australien smeltede ik'oss og opleve eh... se isbjørnene kravle rundt ude der, og klare sig og det synes jeg jo... og det er, jeg skal lige se... så livsbekræftende også på en eller anden måde ik'oss, og hele vores univers ik'oss. Når vi før har været vant til, hvor stor verden den er og hvor lille den egentlig er blevet de senere år, fordi det er så nemt at komme fra det ene sted til det andet og vi kommunikere

med hinanden hele tiden ik'oss, Så at vi også stadig holder fast i ting der er i verden og vi kender til det ikke?

Moderator (23:30) Så det skal være noget der oplyser dig eller noget der skal....

Eva (22:33 – 23:56) Ja det har jeg det i hvert fald dejligt med, og nogle historiske beretninger er jo også altid spændene ik' også, altså... Jeg ved ikke... Jeg har nok ikke hørt så meget efter i historie og geografitimerne, så det gør noget, men eh... Så der... der er i hvert fald stof... grundlag for forbedringer på forskellige leder og kanter ik'oss så, man kan udvide sin horisont. Måske sætte det op i et nyt perspektiv ikke? Anden forståelsesramme.

Jens (23:58 – 24:28) Altså hvis vi skal snakke om øh... Kultur som kunst... Altså så er sådan noget som musik, det der optager mig mest og som jeg måske bruger mest tid på, måske ikke så meget i fjernsynet men eh... også radio og cd'er osv. Hvad der nu er.... Jeg eh.. laver sådan nogle små familieprogrammer på, på hvad hedder det DVD. Jeg eh... sætter noget musik til og sådan noget og der.... Og det giver en en utrolig oplevelse med de forskellige musiknumre,

Moderator (24:28) Er det sådan speciel musik, eller er det al musik eller er det....

Jens (23:32 -) Det er alt muligt vil jeg sige, der er... Jeg er meget...Der er jeg meget bredtfaavnende lige fra opera og klassisk til jazz og folkemusik og... og... og pop og rock for den sags skyld også ik'?

Hjælper (24:48) Er der nogen af jer andre der deler den glæde ved musik f.eks. eller ved bøger som Eva taler om?

Erling (24:54) Bøger, f.eks. ja

Hjælper (24:55) Bøger... Ja? Hvad er det ved bøger, der er interessant for dig?

Erling (25:01) Det kan være alt lige fra kriminalromaner til digte... Det spænder meget meget vidt og rejsebeskrivelser... Det er måske de tre genre som jeg går mest i

Hjælper (25:11) Men hvorfor er det lige bøger og ikke film f.eks.

Erling (25:18) Det er hvis man kommer hjem en sen aften efter at have været ude til et eller andet i en eller anden forening, så er det nemmere og sætte sig hen og fordybe sig i en bog end og sidde og kigge film

Jens (25:27) Man kan selv bestemme hvor mange afsnit man vil tage

Eva (25:30) Ja, man kan lige smide bogmærket ind og så...

Erling (25:32) Filmen den skal man helst se færdig....

Jens (25:36) Med mindre det er en dvd

Eva (25:37) Bogen kan også nogen gange være så fængslende, at man er nødt til at læse den færdig ikke?

Erling (25:40) Ja det kan ske

Jens (25: 41) Jamen jeg læser jo også og... og er begyndt at læse romaner og sådan nået. Fordi i det fleste i min levetid der har det været faglig litteratur og så har jeg simpelthen ikke orket og læse mere, når jeg er gået igennem det faglige litteratur jeg skulle... mumlen... men nu er jeg så begyndt på det

Eva (26:03) Det lyder godt

Hjælper (26:04) Hvad med jer andre?

Michael (26:06-) Jeg vil sige det på den måde... arhrem... Jeg har tidligere læst temmelig meget, jeg kan huske for mange år siden som teenager, så nåede jeg det der obskure stadie,

hvor man står og kiggede på det lokale kommune bibliotek og konstaterede, at der var ikke mere og læse . Jo der var et par strikkeopskrifter og sådan noget, men det var ikke lige mig.

Eva sammenstemmer – nej...

Michael fortsat (26:21- 27:18) Så hvad hedder det eh... men jeg læser ikke ret meget i dag. Jo på nettet. Men det er mere information jeg søger. Det og hengive sig og læse en bog gør jeg ikke ret meget, og det er nok fordi jeg... jeg var lige ved at sige... jeg er for rastløs.. For mig er det og sætte sig ned og læse en bog, det er sådan noget hvor man skal ha' tid til den fordybelse det er... Den trance man kommer i, på en eller anden måde, så jeg må indrømme, når jeg har behov for et eller andet så er det typisk endelig... enten en eller anden krimi, og det er ikke fordi jeg får specielt meget ud af. Jeg slapper af. Den kører bare igennem. Men hvis jeg skal se andre former for kultur, så skal jeg føle mig beriget, ellers så gider jeg det ikke. Jeg er en af den type, der var meget glad for den gamle udgave af DR2 f.eks. Det synes jeg var en fantastisk kanal, og jeg er ikke helt så begejstret for den nye udgave, hvis jeg skal være ærlig. Jeg ved godt at tingene er splittet ud og der er DRK nu osv. Men der var noget særligt over den her kanal. Det var en af mine favorit kanaler. Det var meget sådan.

Hjælper afbryder (27:19) Vi vender lige tilbage til dit kulturforbrug. Hvad er det så af kulturelle produkter du bruger

Michael (27:23 -) Jamen det er meget, vil jeg sige krimier eh... Hvor du får sådan et adrenalin kick om man så må sige også... ja.. Det var det.... Du sidder ikke tilbage bagefter og siger Woaw...

Hjælper afbryder (27:34) Altså krimier på bogform?

Michael (27:36) Nej det er krimier på filmform. Simpelthen, den vej rundt

Eva afbryder (27:37) Det er Wallander og sådan noget.

Michael (27:39) Ja lige netop

Eva (27:38) De viser det simpelthen bare for sent... Jeg kan også godt lide at se sådan noget...

Michael afbryder (27:44 -28:40) Ja altså... der er... der er sådan mere amerikanske mainstream som... jeg kører bare igennem, og så er der Wallander, hvor man faktisk sidder og beundre den her... ja farverne... den måde det hele er lavet på, den her særlig skandinaviske....mørke på en eller anden måde, som jeg må indrømme , jeg er er nok typen der er til en gotisk gyser. Dvs. Jeg er også begejstret for sådan noget som Batman f.eks. og sådan noget, for jeg synes det er et fantastisk farveunivers. Altså, der er et eller andet dystert, dæmonisk over det, Det er det. Det giver mig faktisk mere, end bare og køre igennem. Der sidder jeg tilbage med en eller anden følelse. Jeg kan ikke beskrive hvad... hahaha.... Men det har givet mig noget, eh... et eller andet... har bragt mig i en tilstand. Men ellers hvis det skal være mere klassik kultur, hvis vi snakker om musik eller sådan noget, så skal jeg føle, at jeg har fået noget. Jeg er ikke typen der egentlig sætter mig ned og bare lytter. Eh... og så skete der ikke mere den dag. Jeg skal ligesom føle at jeg har fået noget ud af det. Eh...

Hjælper (28:40) Så det er ikke nok f.eks. bare og sætte musik på, Der skal også være noget i teksterne der så giver dig noget ekstra

Michael (28:46 – 28:55) Ja eller et eller andet, der bringer mig i en tilstand... det behøver ikke være teksten, det kan også være musikken i sig selv, der bringer mig i en eller anden stemning. Jeg skal føle at det rør mig på en eller anden måde.

Moderator (28:56) Hvad med sådan noget som teater eller... er der sådan nogle ting som som I bruger? Ja? (henvendt til John) Du gør?

John (29:04 – 30:20) Ja men jeg har skrevet samværskultur igen, fordi det jeg dyrker det er jo i for sig, at gøre samværet til en oplevelse. Eh... Ka' vi i en eller anden foreningssammenhæng eh... få en eller anden til og komme og synge, når vi skal til middage eller et eller andet sjovt. Det er ligesom noget jeg lægger vægt på (klapper sig på maven) Så er det fantastisk og gi' den en ekstra dimension til vores lille lukkede selskab. Øh... det det... det at gøre en eller anden hverdagssituation til en ekstra oplevelse. Det det det jeg eh... har en stor stjerne. Og så går jeg meget Arhrem... Jeg går meget til foredrag. Eeehmm.... Vi har sådan noget i Slagelse sådan

36 nej hvad hedder det 18 gange om måneden, nej 18 gange om året, hvor der er sådan noget der hedder mandags foredrag, hvor vi virkelig... I går havde vi Kirkegaard, Ja vi havde ikke ham, men om ham. Og det.... Det er fantastisk berigende, altså og høre om filosoffer... Den der form for kultur... Det, det... jeg er meget mere draget af den der ånd.. at også... frem for en bog eller film... Det eh... Jeg er mere til at komme ud og snakke og opleve noget ekstra.

Hjælper (30:21) Så for dig er det vigtigere ligesom at dyrke det der med og eh... og interagere med andre mennesker som værende en form for kultur... Altså som værende en form for kulturelt produkt for dig?

John (30:31) Og så gøre det til noget specielt ikke?

Hjælper (30:32) Okay

Ole (30:35 -) Ja... Ja jeg læser nok for lidt. Det er nok lidt som det samme som eh... som Michael her. Jeg læser for lidt, men, men eh... Men i øvrigt så interesserer jeg mig bredt for foredrag, eh... teater eh... i i eh.. i alle og eh... Opera eh... eh.. og hele teaterdelen og historisk eh... historisk beretninger, det eh... det eh... det på toppen eh... så deri er interessen fra min side. Der hvor vi nok, hvis vi ser det i relation til min... til mit job som FOF skoleleder det er så at eh... at, der er mange der har det på samme måde, men de begynder først at interessere sig for det, når de når de 50 plus. Vi har jo utrolig meget få unge mennesker, der deltager i sådanne... sådanne aktiviteter, utroligt... det det

Moderator afbryder (31:30) Altså i hvilken aktivitet?

Ole (31:33) Altså for det... altså jo der kan være de der, de der pop-up foredrag, nu har vi i næste uge øh... hvad hedder hun.... Kristine

John afbryder (31:42) Antorini eller?

Ole (31:44) Nej eh... hende fra boliger... Blichfeldt... Blichfeldt... Nåh den smuttede

Eva afbryder (31:54) Hende der kører rundt og kigger på folks boliger, hvem der bor her og sådan noget ikke?

Ole (31:56) Ja ja. Sådan noget melder de unge mennesker sig til og eh... i stor stil men eh... noget der er lidt dybere funderet, det får man dem altså ikke til, og det er egentlig synd og skam. Men eh... de kommer først når de, når de bliver 50 plus, så begynder de, så begynder det at vokse noget. Så kommer der til gengæld i stor mængde, fordi så har folk jo tid til det og så er de, så er de krævende. Og så skal der være noget for pengene i aller højeste grad, og så betyder prisen på arrangementer, den betyder egentlig ikke så forfærdeligt meget, hvis bare det er godt.

Moderator (32:33) Så I dyrker en masse, altså du dyrker en masse kulturelle arrangementer som teater og...

Ole (32:37) Ja i jobsammenhæng men også... også privat altså for mig selv, om jeg så må sige. Ja.

Moderator (32:46) Så du sådan går ind og ser forestillinger og... eller hvad?

Ole (32:50) Ja. Og det hjælper selvfølgelig lidt, når man selv er med til at arrangere, det ved jeg godt, men

Eva afbryder (32:57) Ja så er det lidt billigere

Ole (32:58) Narh det er jo ikke så meget det, men.. men det hjælper lidt på det.

John (33:03) Men I mangler jo de unge

Ole (33:05) Ja, ja...

John fortsat (33:06) I den her fokusgruppe

Eva (33:07) Ja det må man sige

John (33:08) Og eh... det er jo fordi, de passer jo lige børn, altså de har ikke tid. (Nej –siger en af interviewpersonerne anderkende, men stemmen kan ikke identificeres) Men en af de ting som interesserer mig voldsomt, det er i for sig at tage fat i de helt unge. Altså eh... Når vi snakker kultur, så er det jo ligeså vigtigt som studentereksamen. Men der er jo så også andre skoler, musikskoler og i Skælskør har vi noget teater halløj. Og jeg har sagt til dem, skulle vi ikke se og få lavet en musik...en teaterefterskole, således at man kan komme i gang med det. Det var også med i referatet på vores repræsentantskabsmøde, at man måske skulle i TV2 ØST skulle prøve, nu hedder det TV ØST, om vi skulle prøve og lave en journalist efterskole altså det eh... altså ikke for jer, men for dem der måske kunne tænke sig og blive journalister, så lavede man en efterskole, og så kunne man begynde og få en bruttogruppe mennesker, som der kunne komme noget synergi... Den var helt ude... Men den kom ikke engang med i referatet

Eva (34:04) Var du den der efterlyste?

John (34:05) Ja men det er det når vi snakker unge så er det altså helt dernede vi skal have fat i dem. Det er jo der de er åbne. Det er også der de er åbne for forskellige brugskulturer, dem har vi slet ikke talt om.

Michael (34:16) Puha det må man slet ikke tale om

Folk griner

John (34:18) Jo det synes jeg da....

Michael (34:19) Jo jo meget enig, men jeg var ironisk

John (34:22) Men det er altid når vi bliver ældre, så er vi sådan skabstroende. Hæhæhæ, Michael og John griner.... Men eh... De unge... De har jo deres kultur og den kunne jeg godt

tænke mig... Jeg kan se en masse hvor vi godt på kulturområdet kan gøre noget for og fange dem.

Hjælper (34:40) Men betyder det også at du er interesseret i og blive oplyst omkring de unge?

John (34:46) Ja da

Hjælper (34:49) Ja... Er det en opfattelse i andre deler?

Michael (34:50 – 36:57) mmm.... Ja.... Altså jeg vil sige det på den måde nu er eh...hvad hedder det. Jeg har... Min datter er stadig teenager, så jeg høre til sådan en slipstrøm om man så må sige, af dem der har børn, hvad hedder det... Det interessante er, altså grunden til at vi har problemer med de unge, om man så må sige, det har noget og gøre med, jeg vil sige, rodløshed igen. Vi er i en situation, hvor de skal uddanne sig videre, typisk ikke der, hvor de er vokset op osv. Altså jeg tror at vi alle sammen, mere eller mindre, det skulle ikke undre mig i hvert fald, at vi i virkeligheden... grunden til at vi engagerer os og har alt muligt andet ved siden af er, at vi ligesom har slået rødder et sted og så bruger vi det som base, til at engagere os lokalt eller måske mere, hvad hedder det....ud over kommunegrænsen, hvordan nu, vi organiserer os. De unge de mangler det her... den her rod for de ved, jamen jeg er her jo kun to år måske... måske tre... eller måske fem... eeeeehhh.... Jeg har ikke overskud til at engagere mig i det lokale... (Mumlen – måske siger han: det er det med rodløshed) Samtidig så oplever jeg faktisk eh... jeg følger nærmest sådan... Kan man sige... I hvert fald med min søn f.eks. Han er 20, Eh... hvad hedder det eh... Han har stjålet hele min pladesamling. Vores musiksmag er ens, og det er ikke fordi jeg har påvirket ham. Det er bare... Jeg opdager lige pludselig at det som jeg synes var interessant i 80'erne, er gudhjælpemig (folk griner) rimelig hot lige nu. Jeg tænker, wouw., hvad sker her? Den her gruppe må du også lige høre , Gud fantastisk og så kører det. På en eller anden måde, så er det sådan eh...gentagelsen. Jeg tror det har noget og gøre med, når man er ung, så er man i en situation, hvor man bevæger sig fra det ene sted til det andet og dermed ikke har rødderne... man slår ikke rødder. Og det er derfor de kan være svære og få fat i dem. Det er ikke fordi der ikke er en interesse. Men der er ikke et overskud. Det overskud man skal ha', udover og have tid, så også et overskud ved at man li'som har en ordentlig base, Det har man ikke når man bevæger sig, er under uddannelse osv. Og skal

etablere sig osv. Osv. Det er først når man li'som er på plads, at så begynder overskuddet og komme igen. Så...

Moderator (36:58) Ja eh... jeg tror lige at det var (nikker til Jens, som tegn)

Jens (37:00 - 38:25) eh... ja men altså det der, eh... jeg har, jeg synes eh... jeg har oplevet de unge. Jeg har haft meget med dem og gøre med... indenfor postvæsenet, med eh... at fortælle dem om postvæsenet og eh... om fagbevægelsen osv. Ik? Og der synes jeg de er utrolig lydhøre. Og når man fortæller dem sådan noget historisk noget ik, altså nu er jeg jo socialdemokrat, og jeg har jo selvfølgelig fortalt dem om at... hvordan hele fagbevægelsen den er opstået. Osv, ik? Der er de utrolig lydhør, når man lige har dem her og nu. Men eh... du kan ikke måske lige engagerer dem i det som du egentlig godt kunne tænke dig, men hvis vi tænker tilbage på os selv, hvor påvirkelig var vi af vores forældre, altså, det skulle jeg fandmer da nok selv finde ud af ik` Og det er der vi har det, og der kommer... Og det er der at at udviklingen den kommer. At de udvikler sig på en ny måde, de er sgu ikke... jeg synes ikke de er rodløse. Jeg synes de er meget engagerede, nu kender jeg måske nok... nok mange unge faglig engagerede ikke. Men altså det er de tanker jeg har gjort mig... Jeg siger, hvorfor faen kan vi ikke... hvorfor faen kan vi ikke engagere dem og får dem til og lave det som vi godt vil ha det? Næ de vil sgu lave det de selv vil og de vil udvikle sig på sin egen måde og det er nok derfor vores samfund udvikler sig hele tiden. Altså det er de tanker jeg har gjort mig omkring det der.

Moderator (38:26) Ja... ja lige en afsluttende, så går vi videre til det næste

John (38:29) Det vi snakker om nu, det er... det at man kan sige at man har en uorganiseret kultur. De magter ikke og gå igennem hele det der foreningsapparat, hvis de skal lykkes med noget. Til gengæld har vi så også en foreningskultur, som ikke kender sig selv godt nok. Og det er også en pointe, I skal ha med. At de ikke er opmærksomme på alle de dyder de egentlig har i foreningerne, omkring demokratidannelse og alt det der sjov, der hører med. Det er i sig selv historiefortælling, som vi ikke får givet videre. Derfor kan fodboldklubmedlemmerne ikke finde ud af og male skuret selv. Det skal de ha' en maler til. Det var jo det, der var foreningsgrundlaget i sin tid, ikke?

Michael afbryder (39:14) Må jeg lige nævne en enkelt lille ting

Moderator (39:15) Ja, ja

Michael (39:16 – 40:06) Hvis jeg lige vender tilbage til UNESCO, som jeg fortalte om sådan før (det var inden båndoptageren blev startet, lige ved ankomsten til ØST – Michael er naturvejleder på Stevns, hvor de har ansøgt om at komme på UNESCOs verdensarvsliste) Et af de store problemer var og forklare dem, at den måde vi organiserer os på i Danmark, er ved frivillige foreninger. Det var for dem, jamen hvordan eh... hvem styrer så det her sted? Jamen der er et område som kommunen har givet til en flok frivillige og det styrer de selv. Det var for en tysker og en slovener en fuldstændig obskur tanke. Vi har faktisk en foreningskultur... selvom vi føler den er osv... så har vi faktisk ufattelig stærk foreningskultur, som er meget meget særegen for os som nation, som kultur. Og den eh... tror jeg... den skal vi værne om. Det er... Den er unik. Det blev jeg lige pludselig... det er man måske klar over, men man bliver endnu mere. Det er faktisk en meget meget stærk eh... kultur. At vi eh... sæt to danskere sammen og de har lavet en forening ikke? Altså... Sådan ca.

Eva (40:08 – 40:54) Og... og de bliver styret li'som en anden virksomhed. I lørdags havde vi et arrangement nede i Vordingborg, hvor der var 80 foreningsledere fra hele Vordingborg fra alle mulige forskellige foreninger, og det var helt vildt, og der var også en masse unge med. Og jeg blev bare så glad ved og opleve og være sammen med dem. Og hvordan de havde bare tjek på det hele og styr på det hele ik'oss? Hvordan de lavede MUS samtaler i spejderorganisationerne og lavede ledelse og havde bare helt styr på alt muligt ik'oss. Så... så, det gror rigtig godt. Men det skal jo også gødes. Og det er jo så det som kommunerne skal sørge for fremover, så det stadig har nogle gode vilkår.

Moderator (40:46) Eh... I har nogle interessante pointer. Vi kommer tilbage til nogen af dem igen eh... men hvilke programmer forbinder I med kultur? Der tænker vi tv-programmer. Eh... A hva... hva, når I ser tv eller ØST eller noget... det kan være alle sammen. Hvad forbinder I så med kultur?

John (41:16) Mads Gudiksen

Eva (41:17) Ja...

Hjælper (41:20) Det behøver ikke kun være TV2 ØST. Det må også gerne være DR eller hvad der nu ellers er

Alle mumler sammenstemmende

Ole (41:25) Ja blev fantastisk glædeligt overrasket forleden dag, da Kåre Johannesen fortæller om alle de monumenter, der var i Skælskør og kunne få den pragtfulde historie ud af det. Nu har jeg haft nogle foredragsholdere, men han gjorde det fantastisk godt og... og... hvor blev mange kloge af det. Så du den John?

John (41:43) Ja men jeg kender Kåre, og den stolthed han kan bringe ind i en ting

Ole taler i munden på John – Ja okay ja... ja ja ja...

Eva afbryder også (41:47) Og engagementet. Han kan sælge sand i Sahara nærmest

Ole taler i munden på Eva – Ja ja ja

Ole (41:51) Men tænk at der... at der jo... nu tog han jo så Skælskør, men det kunne ligeså godt ha' været Vordingborg eller Kalundborg, hvor det kunne ha været lavet de samme ting. Der ligger altså 25 udsendelser i den... i den... af den type klar hvis man tog fat på dem.

Moderator (42:07) Hvad tænker du Erling?

Erling (42:10) Jamen, når du nævner det der, så tror jeg også det er rigtigt, at der er masser af muligheder med... med sådan noget lokalt. I al fald de der bor nogenlunde indenfor området de er interesseret i at høre historien bag alle mulige statuer og monomenter og... og anden lokalhistorie. Men det har lidt og gøre med, bor man nede i Nykøbing eller bor man oppe i

Kalundborg. Det.. det skal være lidt lokalt centreret før det har den store interesse. Og på lands-tv der så har sådan interesse oppe fra Ørum ikke ligeså meget interesse som til det man kender lidt til på en eller anden måde.

John (42:49-43:33) Jeg tror, når jeg skal se noget, så vil jeg godt opleve to ting. Fakta og kultur. Et eksempel er jo Hammerslag (Michael mumler anerkendende) Hvor han jo fantastisk... Han er fantastisk eh... ikke bare til at få sat to spillere sammen, som egentlig spiller godt sammen... Det der med selve husets pris jamen det er da også interessant, men så fortæller han samtidig en historie. Dvs. Man får to ting, man får både en konkurrence, men man får også noget kultur. Det er kultur begge dele måske. Men den der dobbeltsidehed... det... det falder jeg sgu for. Det gør at jeg gerne vil se det. Til gengæld vil jeg så ikke se Vild med Dans.

Alle griner (43:34)

Hjælper (43:35) Men er det fordi ehm.... Hvis vi skal være lidt mere skarpe på kulturprogrammer, programmer der handler om kulturelle produkter. Ehm... har I så nogle helt specifikke eh... konkrete eksempler på hvilke programmer i forbinder med kultur, som værende programmer om kulturelle produkter.

Michael (43:56) Det kan være programmer, altså det kunne være DR2 programmer, hvad hedder det... eh... jeg kan ikke lige huske...altså det er i hvert faldt noget jeg føler, det får jeg noget ud af. Der har været flere hvor du tager fat i en enkelt musikkunstner eh... det kan være Georg Harrison eller en eller anden og så tager du stille og rolig og gennemgår og spiller musikken samtidig, hvor du samtidig sætter det på plads, hvad det har betydet, hvordan og hvorledes... eh... det er noget der kan fange mig, at man ligesom...lige pludselig... at man har nogle hvide pletter i sin viden, som lige pludselig bliver... tingene glider på plads i en eller anden sammenhæng... eh... og så musikken oveni og det vil sige, det er historie og musik i en og samme eh... fortælling. Det synes jeg... det tænder mig om man så må sige.

Jens (44:40) Det er altid også spændene og høre.. hvad skal vi sige... eh... en kunstners baggrund samtidig med man så enten høre hans musik, hvis det er en musiker eller en billedkunster som eh... hvad hedder det... eh... værker hvad han har lavet ikke? Og... og hele

den måde der, så ligesom og... og binde det sammen med... med... med lidt historie og fakta med det kunst man nu udøver, det synes jeg, det vil være enormt spændene.

Moderator (45:12) Ja er der nogen der???

Eva (45:13) Jamen jeg tænker også på de der udsendelser, hvor de har været ude og fundet ud af hvor jeg kommer fra, været ude og studere i landet rundt omkring og fundet ud af slægt og hvor man har været, der har der været noget af det... det har været meget spændene. Og følge med i ikke?

Moderator (45:29) Det er der program med Nicklas Bro og eh...

Jens (45:30) Ja ja

Hjælper (45:33) Det er det der DR program, Hvem er jeg?

Moderator (45:34) Ja

Jens (45:35 – 46:30) Det... det ville har været... ha en ekstra dimension, hvis man så samtidig hørte den eller fulgte af den kunstners... det han nu laver eller hun laver, samtidig fik med, for jeg synes de kan godt være lidt træge i det de der, nogen gange er de helt ude hos tipoldeforældrene og sådan noget. Eh... men hvis nu man fik kombineret det med eh.. Michael Falch f.eks. hvis han fortalte noget om sit liv og så man fik nogle numre med ham ikke? Sådan lidt veksel der. Jeg mener DK4 har haft sådan nogen af de der kunstner programmer hvor man.. men de går igen langt ud... de snakker jo... det er fandme nogen... mange gange nogen lange udsendelser ikke. Det er svært og holde folk fast på sådan noget ikke? Det skal være tilpas kort, tilpas afgrænset historie, tilpas afgrænset kunst.

Moderator (46:32) Er der nogen programmer du ser sådan?

Ole (46:34) Kunne man forestille sig at eh.. eh... de der magasinprogrammer eh... hvor emnet var nogle musikemner? Det har der været lidt... det... det kunne jeg godt savne eh... det er

ligesom det er for, det er fint, nu har man næsten taget restauranterne i hele området, men man kunne også tage nogle lokale musikere, lokale kor og lignende og så prøve og lave en.. en halv times udsendelse med dem. Det tror jeg eh... ville være givende.

Jens (47:03) Musikskoler f.eks.

Ole (47:05) Ja musikskoler f.eks.

Eva (47:08) Men kirkehistorier, kunne jo også, altså det kunne man jo også sagtens ta' rundt i landsdelen... nu har der været ret meget omkring gudstjenester, hvornår vi skal ha' gudstjenester og sådan noget ik'oss. Og der er jo i hvert fald stadigvæk nogen der er interesseret i noget kirkeligt, så det kunne da også være, at man tog rundt i regionen og fik historier på og præsterne kan jo som regel en hel historie omkring det og så kunne man få museumsinspektøren eller nogle lokale folk, som ved en hel masse om... og mange steder er der jo også en hel masse sjove historier om nogle der.. spøgelse og alt muligt mærkeligt ikke?

Erling (47:42) Det har der jo før været en udsendelsesrække om det mæ... med kirkebesøg, hvor man fortalte om historierne. Der ligger jo stadig hundredvis af kirker også i vores område (folk mumler anderkendende, ja der ligger mange), som kunne være en spændene baggrund, en spændene historie.

John (47:54) Men jeg synes det der li'som er kendetegnet ved det vi snakker om, det er jo, at vi sætter os ikke ned for at se et musikprogram, vi sætter os ned for at få en oplevelse. Jeg vil gerne blive klogere på, hvorfor et maleri er godt. Det er jo smag og behag, men der er noget med, hvis man professionelt arbejder med et maleri i 100 timer, så bliver det nok lidt bedre, end hvis man kun arbejder med det i en time. Altså sådan noget omkring teknik, sådan noget omkring udvikling indenfor billedkunsten, og så kombineret med måske besøg på et eller andet. Besøg på en musikalsk grundskole... kursus hedder det. I den der dobbeltsidede i... i den enkelte genre, det siger mig ikke ret meget, så det var en ide til....

Moderator (48:39) I nævner meget det der med, at I skal opleve, men I skal også lære?

Alle (48:43) Ja

Michael (48:44) Det man så måske eh... jeg sad og tænkte på... et af problemerne med mig... for mig i hvert fald personligt... Hvis jeg... hvad hedder det... ser en udsendelse om musik, så skal jeg få nogle rigtig gode billeder, fordi hvis jeg ellers skal nyde et rigtig godt stykke musik, så er jeg lige ved og sige... så lukker jeg øjnene, så ser jeg ikke... jo jeg ser, jeg hører, jeg føler på en anden måde, eh... hvad hedder det... og så danner jeg nogle indre billeder, eller hvordan man nu kan sige det. eh... hvad hedder det... hvis jeg skal sidde og kigge på det, så skal der være noget som passer sammen, ellers, så støjer det. Jeg tror i virkeligheden, at det er en meget meget svær kunst, og lave et godt tv-program. Det skal... det skal hænge ordentligt sammen, fordi du rammer to sanser.

Ole (49:25) Jamen det er rigtigt, det er jeg enig med dig i. Men jeg tror nok... de... de unge mennesker i dag, de har jo... der kører jo billedet og musikken samtidig, de tager... de... men... men... hvorimod... men jeg er enig med dig i det... den danske musik, den skal man, der skal være stilhed og ro til og fange den. Helt sikkert.

Moderator (49:44) Men I nævner alle sammen, sådan mere eller mindre musik og historie. Hvorfor den slags programmer?

Michael (49:51 – 50:31) Fordi det sætter tingene på plads. Det sætter... jamen vi har et behov for kategorisere... putte i de skuffer... et eller andet... en god fortælling... altså kunsten ved og fortælle, som jo desværre mere eller mindre er gået tabt i mange genre. Den kan vi alle sammen lide, eh... jeg har selv oplevet nogle få gange, øh hvad hedder det... og det har været med skolebørn oven i købet, hvor jeg... jeg stillede mig op og fortalte om et sted... og der er dødstille... men du fanger... og så er det man tænker... hvad skete der her, og så forstår man bedre når de snakker om fortællerkunsten. Altså det ligger i... det ligger i mennesket, at det er måden vi skal ha' det på. Eh... det er derfor det er vigtigt at få en god historie knyttet til oplevelsen. Så kan vi ligesom forholde os til den. Tror jeg.

Jens (50:32) Jamen det er vel også noget med og eh...eh.. altså hvis jeg skal ha en...en rigtig musikalsk oplevelse så tager jeg op i Ringsted Kultur... hvad hedder det... centeret deroppe og

hører en koncert eller hvad det nu måtte være. Eller...eller tar' direkte ud og høre noget jazz et eller andet sted, ikke? Men hvis vi skal ha' det i kassen derhjemme, eeh... der skal det ikke være en længerevarende, ehm.. med en enkelt kunstner, så skal det i hvert tilfælde veksle men altså så får I travlt med at konkurrere med Tyskland og de der, der sender de der store musikprogrammer dernede ik? Det vil være enormt dyrt jo og gøre det. Derfor så skal de... så skal de være... være afbrudt af... af...noget historie eller hvad det nu måtte være, sådan så det ikke bare er et langt musikprogram. Det får man lidt svært ved at fastholde folk. Det skal jo selvfølgelig også være en spændene historie, hvis man skal ha' noget historie med. Men jeg kom jo så også til og tænke på sådan noget som amatørteater. Det er jo... det er jo ikke noget vi ser i fjernsynet som sådan altså... nu... nu har min kone og jeg, vi har optaget meget videoer, der var på et tidspunkt amatørteatrene sku... havde enormt travlt med, at vi skulle komme ud og filme dem. Og vi havde siddet og filmet to en halv time, så vi var helt trætte i øjne og arme osv. Ik? Men...men det jo sjovt, altså det er jo hammersjovt ikke og se de der amatørteatre, hvor det ikke er perfekte skuespillere og sådan noget. Der er mange gode historier i det, i amatørteater.

Hjælper (52:08) Skal vi tage en pause?

Moderator (52:10) Ja det tænker jeg også. At det er... for så skal vi ha' en breaker bagefter, hvor I skal se nogen af de der klip, eh.... Men... men ja. Jeg tror lige vi tager ti minutter....

PAUSE

Efter pausen (Lydfil: VN550141)

Moderator (00:10) I starter bare, så sætter jeg lige lidt mere kaffe over.

Hjælper (00:17) Hvad hedder det, det der skal ske nu, det er få minutter af introsekvensen, på henholdsvis eh... Med på noderne, med Mads Gudiksen og eh... så er det weekend, som er TV2 ØST's weekend program og så er det introen på TVTVTV som kørte på det gamle DR2, med sidste sæson her i efteråret 2012. Ehm... Jeg tænker at vi første omgang lige ser klippene, det bliver kun introen, for vi har ikke tid til at vise jer halvanden times fjernsyn nu, det er I garanteret også glade for, kunne jeg forestille mig. Ehm... det I gerne må, det er og eh... jeg

viser jer dem i rap, efter hinanden. Og eh... så må I gerne eh... sidde og tænke lidt over eh...hvad det er, der enten gør eller gør... altså hvad der enten er eller gør at I har lyst til og se programmet, eller hvad der gør I ikke har lyst til at se programmet. Hvad er det for en følelse I sidder tilbage med, når I ligesom har set introen? For det er jo i sidste ende den, der skal sælge programmet til seerne. Så eh... vi starter med eh...det herrens program her...

01:38 – Introsekvens til Så er det weekend.

Hjælper (03:33) Det I også gerne må lægge mærke til det er eh... om I synes eh... værten er rar og hyggelig, om I synes tempoet er for hurtigt eller for langsomt? Ehm... om de her elementer, altså der er mange forskellige måder og... altså og stykke et program sammen på Så det er også nogle af ting, som eh... som I gerne må notere jer. Det var de første to minutter af kræmmermarked i Haslev, fra Så er det Weekend. Så vil jeg spille noget fra TVTDTV, fra eh... den 5. December, der handler om nytte-tv

04:14 – Introsekvens afspilles fra afsnit af TVTDTV

Hjælper (08:06) Ja.... Det var TVTDTV. Så slutter vi af med Mads Gudiksens med på noderne om Pop Duoen Noah

08:19 – Introsekvens afspilles fra afsnit af Med på Noderne

Hjælper (10:47) Ja... Således.

Moderator (10:53) Ja så fik vi set tre styks kulturprogrammer, og hvad eh... tænker I, når I ser dem?

Erling (11:04 – Jeg tænker, at det var tre vidt forskellige (Michael afbryder: meget) meget forskellige. Altså det første der med... med markedet i Haslev. Det var lidt for kedeligt synes, fordi de stod bare og talte. Ja vi fik et eksempel på et enkelt glas, der kostede 75 kroner. Men ellers så stod de jo bare med den her baggrund af glas, og glas, og glas, og kopper og tallerkner osv. Øh... det midterste der det gav en masse eksempler flest eksempler, på forskellige former

for udsendelser, mens det sidste her var specielt henvendt på... på musikinteresserede. Der kunne det blive en god udsendelse for dem, som interesserer sig for musik.

John (11:47) Jeg synes det, der er kendetegnet for ikke Hobby/Hobby/Hobby havde jeg nær sagt, det er jo at du stadig prøver på og sælge oplevelser. Det gør det også i mad, det gør det også i weekend, du kører rundt forskellige steder, alternative virksomheder, alternative mennesker. Men det der er kendetegnet for TV2 ØST, TV ØST, er at det er dogmeproduktion, sådan opfatter jeg det, hvor de andre er iscenesat. (Eva: ja) Og det er klart. Det giver to vidt forskellige udtryk, fordi man... det der Haslev marked, det er sgu da egentlig meget skægt og se, jeg har aldrig været der. Men åårrhhh... det blev langt. Haha... fordi det netop er dogme. Det...det... så det kan være det... Så ehm...Det er jo også noget man på et eller andet tidspunkt...kan man sige... Hvor langt går vi af den ene vej, og hvor mange penge har vi til og gå den anden vej.

Moderator (12:42) Ja (nikker anderkendende til Ole)

Ole (12:44) Det der, det der jo kendetegner det midterste, det er den der meget hurtige og flakkende eh.. situationer (Eva: ja) Og det er...hhmmmm... Det er nok det største problem med og se tv i dag eller for mit vedkommende, det går for stærkt. Eh... ahreemm. Og de der... Og noget der irriterer mig. Det er f.eks. DR1's... den der globus der farer rundt, hvor de lige kunne vise den to gange... den kører ti gange rundt der, og bruger tid på det, i stedet for og komme til sagen. Og som du siger John... den... den dybdegående til sidst, stille og roligt forklaring på, hvad det er det her, hvem har vi fat på. Det første det er nok rigtigt, det var lidt for... Der kunne godt ha været vist nogle flere eksempler. Der var for meget snak, og lidt... lidt mere liv kunne den godt ha' brugt. Lidt mere liv.

Jens (13:37) En eh... en rigtig venlig vært synes jeg på det første der. Men... blev brugt... det jo faktisk... gik de faktisk bare først de to minutter på kun og se på nogle glas, ikke. Der kunne man jo godt ha' været videre i det kræmmermarked, der nu var der, ikke? Eh... der har måske også været nogle andre ting, nu har jeg jo ikke set hele programmet. Det midterste der er jeg fuldstændig enig. Det er alt for forvirrende. Der er jo ikke noget... der er for mange... meget jingles og...og... og al for mange eksempler. Altså det kunne man jo ha' gjort med en tre fire

stykker for li'som og indlede udsendelsen. Nu kan jeg huske den af Mads Gudiksen's udsendelse og det vil jeg betegne som absolut den bedste af dem ifølge mig... så er der for lidt musik i den udsendelse. Der er for meget snak og for lidt musik. Det er sådan som jeg vil betegne de tre der.

Moderator (14:25) Ja

Eva (14:26) Jamen jeg vil også sige, det midterste, det er fuldstændig altså eh... Det er næsten lige før hjernen den slår fra fordi der er altså alt for meget. Man gider ikke forholde sig til så meget forskelligt, At de andre så måske er lidt langsomme, det kommer også lidt an på, hvor man er og hvorn' en dag man har. Det er jo også det, der spiller ind i forhold til, hvad man ser ik'oss? Fordi hvor er man selv henne lige der, hvorn' har man det den pågældende dag ik'oss, for det spiller... det spiller jo meget i hva' man... hva' man ser. Nogen gange kan man jo godt... hvis man pludselig trænger til og slappe lidt af godt falde ned over noget, som den der med eh... Haslev. Altså... altså... det er næsten forudsigeligt, hvad der kommer til og ske kan man sige. Man glør bare på alt det der ik'oss, ik. Og så er det det hele. Det er ikke noget man beholder... behøver bruge ret meget hjerneaktivitet til.

Michael (15:12 – 16:49) Altså jeg synes... eh... det der med Haslev, nu kræmmermarked og sådan noget, det siger mig ikke ret meget og jeg synes tv-sendepladen, hvis I kører en tur gennem kanalerne, så vil I opdage, at der er tonsvis af kræmmermarked. Kræmmermarked i USA, kræmmermarked i Texas, kræmmermarked jeg ved ikke hvor... på månen eller hvad ved jeg. Men jeg må indrømme, for mig, jeg lukker ned... eh.. med mindre der er noget helt helt specielt eh...en eller anden gammel Rolls Royce de fortæller om eller et eller andet der måske kan fange mig, men som udgangspunkt nej... og eh... Hun var meget flink og venlig men eh...i virkeligheden, så savner jeg hende... en lidt mere skarp journali...journalistik...i sådan en her, hvis det endelig skulle være...Hvorfor er det egentlig det interesserer dig, i stedet for nåh nåh det var spændene og så går vi videre. Eh.. Det er rigtigt den midterste udsendelse den er meget flakkende, til gengæld de der brudstykker man ser eh...det er jo faktisk... altså det der...jeg synes der er interessant ved madudsendelser osv. som jeg jo faktisk prøver li'som og fortælle lidt om, det er jo netop at man ser nogle dygtige håndværkere ka' kan noget. Eh... Bonderøven er et godt eksempel på en dygtig håndværker, der kan noget. Det kan da godt

være han er autodidakt, men han kan noget med sine hænder. Det fanger mig, at se et flot stykke håndværk blive lavet, det kan fange mig. Eh... og så vil jeg sige eh... nu lige det der pop, interesserer mig ikke så meget, så det er jeg nok farvet af, men eh... det er da lidt mere interessant, især hvis det havde været noget... en eller anden musikgruppe, der sagde hov... det var sgu da egentlig spændene og se , hvordan og hvorledes. Men eh... kræmmermarked, det siger mig ikke noget.

John (16:50) Nu... ahreem... nu nævner I TV2 Fri. Og jeg ved ikke hvorfor, men jeg bryder mig ikke om det. Hvorimod de har en svensker i deres programserie, som bygger et hus og laver noget mad, og eh... pludselig kombinerer flere ting. Ham kan jeg fandme godt li' og sidde og se...boligindretning... ahreem. Det er det samme. Men når jeg ser det på TV2 Fri oppe fra Roskilde der, suk... så det... Og hvorfor så det.

(Diskussion om hvor det bliver optaget. En siger at det er optaget i Roskilde)

Moderator bryder ind (17:26) Lige nøjagtig den der følelse. Nu snakker I alle sammen om at at den med Haslev kræmmermarked bliver lidt træg. Eh... Hvad er det der gør det? Altså hvad er det li'som at der gør, det ikke virker?

Ole (17:39) Den kunne måske ha haft lidt mere... lidt mere mit kæreste eje i det, altså tage nogle ting frem og forklare... Det det ... det er ikke...det ikke...hvad hedder han fra... det er ikke ham der skal forklare det rent fagligt, men med hendes kendskab til historien bag den ting ku ha været... kunne måske ha' givet den lidt mere (Michael afbryder – Kunne ha løftet den)

Moderator (18:03) Hvad tænkte du? (Henvendt til Erling)

Erling (18:04) Jamen det er jo lige præcis det der med at det...det skulle være ala...lidt mere som mit kæreste eje. Det var det jeg tænkte på, hvis man skal gøre sådan en udsendelse interessant, så skal der være nogle eksempler på ting, med nogle gode historier., som man ser i nærbillede, i stedet for de tusind glas man ser i baggrunden hele tiden. Det kommer også lidt an på hvem... hvilken aldersgruppe interesserer sig for hvad... Jeg tror nok den midsterste

udsendelse der den tiltaler de unge mest. Eller de lidt yngre mest. De vil i hvert fald være... fuldstændig zappe væk fra et'eren (Eva mumler anderkendende) helt tidligt.

Hjælper (18:38) Hvis I skal eh... ja ja (John markere)

John (18:41) I to er teknikerne i det her. Forskellen på det ene eller det andet program er f.eks. mit kæreste eje, der har man gået en time eller to forinden og forberedt. Når vi er på Haslev markedet, så er der ikke forberedt noget som helst. Det må jo være noget økonomi, der gør at man vælger den der meget uplanlagte vej igennem en butik.

Hjælper (19:07) Det er enten det eller så håber man, eller regner med at der sker noget magisk i mødet, ehm... det er enten eller. Jeg kunne godt tænke mig og spørge lidt ind til ehm... hvis eh... Når I sidder og ser et kulturprogram, hvad er det så for nogle elementer, der er vigtige for jer, er det.. er det en go vært, eller er det langsomt/hurtigt tempo... Er det eh... indholdet der er det vigtigste, eller er det formen der er det vigtigste? Eh... er det lyssætningen er det klippene, altså skal man... skal man bryde hvad hedder det interviewene op med nogle arkivklip, som man gør i TVTVTV (Moderator afbryder: eller er det kendte?) Ja kan I gi' nogle eksempler på nogle sådan... elementer, som er vigtige for jer, når I sidder og ser kulturprogrammer?

Erling (19:57) For mig er indholdet absolut det vigtigste Det kommer nummer et og så er det selvfølgelig også at det bliver serveret på en lidt interessant måde, med nogen ikke alt for langsommelige skift i klippene.

Hjælper (20:12) Så det må heller ikke være for langsomt? Nej.

Michael (20:15) Jeg vil sige eh... oss indholdet er det vigtigste eh... men heller ik'... altså det må ikke være så hurtigt som det var i TVTV men eh... det det blir' noget flakkende. Du når ikke og opfatte det stort set, hvad hedder det... og heller ikke være for dvælende, man skal li'som... man skal sige, nu har du fået.... Ja man skal li'som fortælle en historie og det skal være forberedt. Og hvis der er en journalist på så ve... så synes jeg pågældende skal stille de spørgsmål. Jeg ved ikke... Jeg har altid...tit en fornemmelse, når der bliver interviewet en eller

anden, hvorfor faen spørger du ikke om... et eller andet... Det bliver' sådan noget, det virker som om journalisten ikke har sat sig ind i emnet, og virker endnu mere eh.... overfladisk. Det irriterer mig grænseløst eh... en professionalisme. Pågældende ved lige nøjagtig, hvor kniven skal stikkes ind, havde jeg nær sagt. Noget i den stil: Men eller et program der kan være bærende, vi så med eh... hvad hedder det... nu har jeg glemt, nåh... men altså et madprogram hvor der står en...en god håndværker, en kunstner. Det er bærende i sig selv.

Eva (21:19) Der vil jeg sige – Brødrene Rice (Michael retter price) Ja price, de er jo fantastiske. De behøver jo ikke en hel masse. Det sådan set ikke så vigtigt altid, hvad det er de laver. Det er det der spil de har med hinanden også. Jeg vil sige værten, det er en vældig vigtig ting, hvordan det foregår ik'oss?

Moderator (21:37) Betyder det noget med konkurrence eller du nævnte noget om konkurrence tidligere, noget der fangede dig (henvendt til John), at det var programmer hvor der var et eller andet konkurrence element, der fangede dig

John (21:46) Sagde jeg det?

Alle griner

Moderator (21:50) Jeg tror der... Du nævnte et eller program du havde set, hvor der var noget konkurrence, som ikke var vild med dans, som var.... Nu skal jeg se om jeg skrev det ned...

John (21:58) Ja jeg er light demens, men imens du tænker, så vil jeg sige, nu nævnte jeg ham svenskeren, som ikke engang kan huske, hvad hedder. Men man skal ikke tage fejl. Værten betyder ufattelig meget Det gælder i alle forhold i samfundet at hvis du møder et dragende menneske så er du på. Det må man ikke tage fejl af, det tror jeg er grundlæggende i al journalistik. Og så... han er også god, fordi han inddrager tre-fire ting men i et roligt, fortyndet tempo, du kan følge med i, du kan nå og få ideen, og nå og bearbejde den lidt ehm.. hvorimod når jeg ser det der Fri... suk... jeg bliver så sur fordi så springer de lige pludselig. Så springer de til noget andet og de i øvrigt dårlige værter og det er jo synd. Det koster sikkert buler af penge og lave det. Men det er altså ikke iscenesat godt nok.

Moderator (22:46) Men det eh... I nævner også det der med det indhold, så det er ikke så meget... det er ikke så vigtigt for jer om det er kendte mennesker eller hvad tænker I?

Eva og John (22:53) Nej nej.

Eva (22:55) Nogen mennesker, der kan sælge sig selv.

Jens (22:58) Nogen spændene mennesker altså (Eva afbryder – jamen der er jo rigtig mange) nogen der har en historie (Eva afbryder: Ja nogen der har en historie, ik'oss?)

Eva (23:05) Men selvfølgelig skal de også helst være en god formidler, for ellers kan det vel lidt være det samme ikke?

Jens (23:09) Jo jo. Det er jo så også sjovt og høre, historien bag nogle kendte mennesker. Men det er ligeså sjovt og høre, hvis der er nogle ukendte nogen, der ikke er kendt og så høre deres historie, hvis den er tilstrækkelig spændende.

Moderator (23:28) Så indhold er for jer eh... hvis... og med nogen der har noget på hjertet? (Michael: Ja) Det er li'som det vi kan....(Pause)

Moderator (23:42) Hvis nu man sku... hvis nu man sku komme med et bud på, hvad I tænker, der... der... der ku være et godt kulturprogram. Hvordan så det så ud? Og I må gerne diskutere det med hinanden og eh...

Hjælper (23:56) Og hvis der ikke er nogen restriktioner på økonomi eller noget som helst (moderator: ja) Det er simpelthen bare, hvis I fik lov til og lave et kulturprogram. Hvordan så det så ud, hvad skulle det så handle om?

Michael (24:08) Det eh... Brødrene Price som vi snakkede om før, det synes jeg... det er madkultur som vil noget og de forstår og performe. Og nogen gange har de en meget skæv vinkel på tingen altså deres maskinkonkurrence er jo obskur, ikke altså... Man kan se den ene

vanvittige ting efter den anden, som man aldrig i et givent liv havde forestillet sig man kunne købe. Det kan du så åbenbart. Eh... det er noget der taler...altså... Det er sådan et program hvis jeg ikke har fået det set, så ærgrer jeg mig over, at jeg ikke fik det set altså... Jeg føler...jeg føler jeg har tabt noget. Det er hvad der kendetegner et godt kulturprogram vil jeg sige.

Jens (24:40) De havde et kanon godt eh...en god udsendelse... jeg kan ikke huske om det var op til jul eller om det var op til nytår, hvor...hvor de lavede noget...noget rigtig god mad, og så havde de Danmarks Radios pigeor med. Men jeg tror det var inde på et slot eller sådan noget lignende ik? (Eva og Michael: Ja, ja) Det var en kanon go' udsendelse. (Anderkendende mumlen)

Michael (25:04) Det sker ude i virkeligheden. Hahahaha. At man kan finde på og smække hele pigeoret ind i gennem en madudsendelse.

John (25:12-27:19) Der det... Vi skal jo li'som prøve og sige, hvad er jeres mission. Når I vil lave sådan en udsendelse i TV2, hvad er det så I vil ramme? Ehm... I må jo godt ha' en dagsorden? Og hvis man så kan sætte en dagsorden, der så til aller sidst efter et halvt år forplanter sig. Men nu er vi altså stadigvæk i Sjælland, TV ØST. Så kunne jeg jo godt tænke mig at man sagde, vi vil godt køre på noget, der f.eks. hedder egnsteater, eller den musikalske grundkursus, det har jeg jo nævnt før, men egnsteater, f.eks. det, så sige ehm... okay, hvad sker der i det sjællandske område omkring amatørteater. Det kører vi ud og ser og høre om deres visioner. Dvs. Produktionen, den vil tage et halvt år måske, hvordan sådan stykker det sammen af, hvad der sker indenfor det her område, man besøger en eller anden musikskole, man besøger måske ehm... amatørmusik i Næstved eller hvad det nu måtte være... og så avant garden derfra, så sådan... i den grad få noget til og sprudle. Vi kender det fra Roskilde. Hvorfor pokker havde de lige pludselig festivalen, det kom jo ikke sådan out of no where. Det var jo fordi der blev gødet. Og derfor, når fisken så skal slå med halen til sidst, så er det jo forhåbentlig at man fatter at eh.. lokal kultur er en utrolig vigtig ting politisk. Det kunne jeg godt li'som tænke mig og sige...der starter jeg, det er det jeg har, det er det jeg vil. Det kan godt være man ikke må ha' sådan en, men det har vi. Hedder det kritisk journalistik, eller hedder det oplysende journalistik eller hvad hedder det. Det hedder måske...sådan lidt... noget mand...(Hjælper – aktivistisk journalistik) Sådan lidt manipulerende måske. Hahaha. Så

jeg kunne godt tænke mig, hvis man virkelig har tiden til det, at man så siger, nu tog vi lige den her ballet, man kan jo tage nogle parallellforløb indenfor nogle andre genre. Og dermed sat fokus på, hvor meget værdi der ligger i de her andre former for at udvikle personer.

Moderator (27:21) Ja (Anderkendende til Michael)

Michael (27:22) Jeg tror samtidig man skal passe på altså nu egnsteater. Egnsteater, det er jo ikke bare selve forestillingen, det er også oplevelsen, komme ind og sidde og man står og venter. Der... der kan godt være... Der... der er en masse garniture omkring det. Det er li'som og går ind og se en opera. Jeg synes det... Jeg er ikke sikker på jeg altid ville se en opera i fjernsynet. Jeg kunne finde på og sætte mig ned og lytte til en opera altså...på et ordentlig musikanlæg, men at gå til en opera, altså det det med, nu går man ud og står og drikker et glas hvidvin og hvad ved jeg... hele det der...Det kan man måske ikke lave om til fjernsyn. Det er ikke muligt. Ikke endnu i hvert fald. Det skal man også lige tænke over.

John (28:02) Jeg skal lige sige egnsteater, ikke fordi det er for egnen, det er fordi der ligger noget statslig i....

Michael (28:07) Ja ja jeg er godt klar over, at det ikke er det lokale diletantkomedie.

(begge griner)

John (28:11) Det forbygger meget med egnsteater. Og de bygger jo utrolig meget op, og det var blandt andet det jeg nævnte med, at hvis de kunne ha' en eh...musikefterskole eller en teaterefterskole, for der ligger jo i øvrigt en efterskole der bliver fuldstændig ødelagt, fordi den ligger tom... eh... så kunne man pludselig få noget til og vokse måske. Ehm... det er sådan nogle ting...sådan nogen små historier, der kan være budbringere for kulturen. Nu har I budbringere for virksomheder, budbringer for skæve personer, budbringer for skæve virksomheder. Det kunne også være skægt og være budbringer for (Michael: skæve foreninger) Ja... det foreningsmæssige, det kulturelle.

Moderator (28:58) Hva' eh... Hvis du skulle lave et Erling, hva' eh... hvad ville der så skulle være med i?

Erling (29:04) Tystrup - Bavelse¹³. (Michael: Ja... Ja f.eks.) Naturvandring langs med Tystrup-Bavelse søer, med en hel masse forklaringer. (Eva taler i munden på ham.: ja ja, ej der er også skønt) om ting. Der er både skøn natur, og en eller anden vejleder som kan fortælle noget om baggrunden for hvordan...

Eva afbryder (29:19) Den der flotte langdysse, som jeg først har besøgt for nylig (Erling:- blandt andet, ja) Der er jo en spændene historie omkring den også (Erling : Ja...ja)

Hjælper (29:25) Nu snakker vi meget emner. Hvordan skulle formen være... altså uden og være tv-mennesker, hvordan kunne man så lave en form ud fra jeres hoved, på et kulturprogram. Hvilke elementer skulle spille ind?

John (29:29) Dyre mennesker, ja undskyld jeg siger det.

Hjælper (29:41) dyre mennesker?

John (29:42) Ja fordi de skal honoreres, dem der kommer og måske er med i programmet. F.eks, hvis...hvis vi nu igen bliver' i teater, så skal vi altså også ha' nogle teaterpinger, som kan tale for det her.

Hjælper (29:59) Er det vigtigt at det er nogle pinger der eh.. bosat i området eller regionen?

John (30:01) Nej (Hjælper: nej?) Men de er respekteret. (hjælper: I regionen?) Neeej.... nej de skal bare være respekteret indenfor den genre. (hjælper: okay) og man kan sådan... med en hvis andægtighed lytter til, hvad de siger.

Hjælper (30:13) Men.... Ehm... Vi taler jo meget kulturprogrammer i i regional øjemed. Det vil stadig være interessant for jer, selvom det er sådan lidt bredere forankret så eller hvad?

¹³ National Park midt på Sjælland, hvor de to søer Tystrup og Bavelse mødes i et aflangt system af tunnel- og smeltevandsdale. Susåen løber til søerne. (<http://www.dofbasen.dk/IBA/lokalitet.php?lokid=93>)

John (30:28) eh.. det var som... som opponent (hjælper: okay) at jeg ville bruge dem. For og højne... Man skal ikke være bange for og stå frem og sige, vi er sgu gode.

Jens (30:40) Altså... Altså hvis der er en historie i det, kan det jo være ligegyldigt for mig om det er oppe fra Nordvestsjælland eller det er fra Sydsjælland. Altså hvis der bare er en god historie i det. Men eh... endelig ikke for lang, for lange afsnit af gange, og så meget gerne vekslende mellem noget underholdning os så... og så... altså nogen fakta. Og nogen historier. Det...

Moderator (31:07) Ja

John (31:08) Vi vil meget gerne se noget om Roskilde

Hjælper (31:11) Det er desværre uden for regionen

John (31:13) Det er lige netop derfor jeg siger det.

(Alle griner – indforstået joke, med at repræsentantskabet ønsker sig at Køge og Roskilde skal høre med til TV2 ØST's sendeområde)

Michael (31:16) Det er ikke uden for regionen. Det er udenfor TV2 ØSt's sendeområde. (Alle griner) Men et område der er indenfor regionen, eh... jeg kommer til og tænke på, der er jo...hvad hedder det... jeg kommer jo fra Stevns... Martin A. Hansen ... Hans forfatterskab, det er jo faktisk hans opvækst i Strøby, ved Trygvælde å. Altså hele...

Hjælper afbryder (31:39) Det er lige syd for Køge, der kommer jeg jo fra. (Michael: Uha det... hahaha...) Jeg har skrevet dansk projekt om Martin A Hansen. (Michael: Uh... Jamen så.... griner)

John (31:48) Har I to et spil, vi ikke kender til? (Eva: hahaha ja sådan en aftale)

Michael (31:52) Hahaha... Men eh... der ku' man jo netop tage udgangspunkt i eh...hans forfatterskab, og så vise nogle af de steder.... Altså hvad er det egentlig han prøver og beskrive i sit forfatterskab. Altså jeg kan huske nogle flere lag. Og jeg er ret sikker på, at der også må være andre forfattere end Martin Hansen, der i virkeligheden beskriver sin hjemegen, altså man kunne prøve og se på den måde der og så ledsaget af noget musik. Det ville være interessant synes jeg.

Eva (32:18) Nogen af de lokale Niels Anesen. Det er nok ikke nogen, der siger nogen af jer noget, vel?

Jens (32:24) Altså Grundtvig har jo også....meget tilknytning til....

Hjælper (32:27) Der er generelt flere og flere forfattere, der begynder og skrive om deres hjemstavn (Michael: ja) Karsten Jensen gør det jo, og hvad hedder hun Josefine Klougart gør det, og...altså der er jo mange der gør det.

Moderator (32:36) Hvad var det du tænkte Eva?

Eva (32:37) Det var... ham... Niels Anesen han var bosiddende oppe ved Susåerne. Det var jo bare sådan noget gammel bondehistorie han skrev. (Michael: Mmmh.)

John (32:50) Jo men altså, når jeg sidder i kulturen, så snakker vi jo om i H.C. Andersens fodspor. Og det er jo ikke fordi vi er tvunget til en tur, nej det er jo fordi at eh... vi har Borreby, Bassenes og alle de her godser, hvor han har bevæget sig. (Flere mumler samtykkende) Slagelse hvor han har plaget sig og har gået i skole ik'? Ehm... og så vil vi så lave sådan en bustur for turister, så de kan komme rundt med et lille busselskab, som i øvrigt er veteranbusser. Men det er jo også en interessant....igen at skabe lokal stolthed. Stolt over at jeg bor her, i stedet for i udkants Danmark. Så bor jeg sgu mellem mig i bulls eye. (Michael – verdens centrum.

Moderator (32:29) Var der noget du tænkte Ole i forhold til (Ole: Nej ikke lige) Nej?

Eva (32:33) Men I havde også på TV ØST, nu jeg tænker mig om, nogen historier omkring nogle gamle fabrikker i Vordingborg –området og andre steder. Det synes jeg faktisk også var rigtig rigtig interessant og meget oplysende. Jeg tror da at andre end kun lige Vordingborgenserne, der synes det var morsomt ikke.? Og der er jo et stort område rigtig meget....gange.... kultur og finde der også. Teglværker f.eks. Er der hele andelsbevægelsen, alle mejerierne (Michael: Mmmh) Og hvad der har været ikke? Alle bylaug (Erling: sukkerfabrikkerne) Bylauget i hele vores region. Nogen af dem er også levende endnu.

John (34:14) Jamen det er fordi de har fået penge igennem....

Eva afbryder (34:16) Naaaaaaj, nogen af dem har gamle traditioner og gamle bøger og (John: Nåh, findes det så?) Ja ja, vi har da sådan et gammelt horn i vores bylaug, ikke? Så vi mødes bare en gang om året, men (John: Nu er du jo lige flyttet jo?) Nej det er jeg ikke.

Michael (34:32) Jeg tænkte også på... arhreeem. Når man nogen gange støder på....Nu f.eks., hvad hedder det eh...Udskibningen af jøderne til eh... hvad hedder det... under 2. Verdenskrig. Hele den historie. Det foregik jo ikke kun oppe ved Øresund. Det foregik al...det foregik f.eks. på Stevns. Jeg har hørt... Det er lidt svært at få de gamle til og fortælle, dem der var med. Der sker det engang i mellem... det er et eller andet, det er noget de ikke vil snakke om. Men engang imellem lykkedes det. Der ligger jo en sagnskat, ja jeg kalder det næsten et sagn, for jeg ved at det er rigtig historie. Men der er jo nogen helt.....Der er en masse egshistorier som i virkeligheden mangler og blive fortalt, som i virkelighed kunne få folk til og interessere så for, 'Gud var det der det skete. Spøgelseshistorie blev nævnt tidligere. Eh... Det er altså noget der interesserer folk. Øh... Det skaber liv... eh... hvad hedder det... (Gjorslev – det hører også til Sverige ikke?) Gjorslev hører til Sverige, til Stevns mener du ikke?

Alle griner

John (35:31) Nåh jeg kommer herved, så skifter telefonen, hahaha

Michael (35:34) Nåh ja ja ja. Det er Bårse hvis det er rigtigt (jeg er ikke sikker på nøjagtig hvad der bliver sagt, da alle griner og taler i munden på hinanden) Det er svenskerne der har

misforstået et eller andet. Altså så sidder jeg i min egen sofa, og står der velkommen til Sverige. Fint nok. Tak

Alle griner

Hjælper (35:43) Jeg tror at eh... Vi lukke spørgerunden nu. Det kunne være at vi lige skulle løfte sløret nu for, hvad det er vi gerne vil lave. (Moderator – Ja) Så I allerede nu ved, hvad det er I skal se til januar.

Moderator (35:58) Og det kan vi godt gøre, fordi mange af de ting, som I har sagt i dag, rammer meget ned i det, som vi også godt kunne tænke os.

Hjælper (36:06) Og der er vi rigtig heldige (moderator: ja vi er rigtig heldige) fordi, ellers sku' vi ha kasseret rigtig meget arbejde. Det står i Public Service forpligtelserne, med TV2 ØST, at regionen skal fremme dækningen af rytmisk musik frem mod år 2015. Og det vil vi gerne forsøge og gøre. Ehm... Ikke ved bare og ta.. ta musikerne i hånden og gå rundt med dem, og li'som Mads Gudiksen gør det. Vi vil gerne prøve og undersøge ting og eh... det der li'som er vores hovedfokus, det er li'som og undersøge vilkårene for den rytmiske musik i regionen. Ehm.. Det der er vores fokus til det ene program, den dummy vi så skal lave bliver forhåbentlig, eller formegentlig nok eh... et forsøg på og tage pulsen på den talentmasse der er i regionen. Ehm... fordi at eh... Jeg ved fra mit arbejde i fritidsklub, at det er et område, der bliver prioriteret utrolig højt i fritidsklubøjemed, at de unge de skal spille musik.. De skal være kreative, de skal have nogle instrumenter gennem hænderne. Men det er samtidig også noget der bliver prioriteret utrolig højt på Vig Højskole, som jo er en talentfabrik uden lige, som er en af de største musikergaver, som er i den her region. Og det vil vi gerne prøve og finde ud af. Hvad er der overhovedet. Altså... stammer al kreativitet fra Vesterbro eller er der faktisk også en... en eh.. stor kreativ frihed eh... herude, hvor der er højt til loftet, og hvor man kan se stjerner om aftenen.

Moderator (37:42) Og netop hele det der aspekt, som I også har været inde på tidligere, med at sige, jamen hvad har vi rent faktisk at tilbyde. Hvad ka' man... altså hvad kan man lære og hvordan... De musikere der sidder på toppen et eller andet sted, de har også gået i

ungdomsskole... de har også gået i.... Altså på højskole eller på efterskole eller nogen musik... musikskoler meget ik? Og Li'som prøve og lave sådan en (Michael – hvor skete det) ja lige præcis, men også hvordan... hvordan bliver det her muligt.

Hjælper (38:15) Ja det handler om og vise hvordan regionen li'som kan skabe inspiration i eh... musiks arbejde i musiks tankeværk... tankevirkosomhed. Ehm.. Vi har også nogle ideer til hvordan man kunne gå videre med programmer, hvis man skulle lave flere serier omkring... det kunne være noget med eh... spillestedernes vilkår. Er der et voksende marked for det, er det overhovedet fedt for de kendte musikere og komme til regionen og spille i deres hjembyer f.eks.? Eller er det bare Vega der er det fede, eller Train i Århus., eller er der faktisk også noget ved og komme ud på landet, og stå med nogle hoppende bønder, og det er måske lidt federe, det har noget andet måske? Og der er mange snit at man kunne ta' på det her. Men I vores program... vores første program, der blir' det talentmassen i regionen, og hvordan at regionen kan inspirere.

Moderator (39:09) Sådan ser det i hvert fald ud lige nu. Nu skal vi jo ha' bearbejdet alt det, som vi har hørt fra jer af, og de ting vi snakker med cheferne om. Men lige nøjagtig det der med musik....og man ku... Vi håber jo lidt at den ramme vi laver for programmet, kan bruges på nogle andre ting også, som f.eks. egnshistorier, ehm... teater eller Altså ... det... det bliver jo sådan en ramme, hvor man forhåbentlig kan sætte mange forskellige kulturelle genrer ind i det. Vi har bare kun fem måneder til et speciale, så vi er nød til og afgrænse os. Derfor har vi taget udgangspunkt i public service netop fordi vi, som I også nævner jamen, det er måske et sted, hvor der mangler lidt. Fordi de andre programmer er der rigtig meget af. Og med på noderne er også et godt program. Det er slet ikke det, men det kunne være man kunne komme ind... en...en anden måde og fortælle om musikken på.... Ja? (Anderkendende til John)

John (40:00) Der er noget der hedder de syv intelligenser. (Eva: mmmhhh) (Michael – eller 8) Eller 8 eller 18. Det er ikke den diskussion jeg vil ind på. Men det er jo, at vi mennesker har nogle grundelementer i vores pyramide, vores liv, hvor nogen mangler noget indenfor motorikken. Altså det vil egentlig præge dem hele deres liv. Nogen mangler noget indenfor netop.... Måske musikken... takt og tone... ehe... ikke takt og tone, men takt ehm... Nogen mangler måske noget med stemmen. Det gør jeg. Og jeg har aldrig lært det, men enhver

sanglære vil sige at 50 procent af din performance, når du møder mennesker. Det er din stemme. Den der lige... hvad kan man kalde det...den tekniske årsag til at man måske skulle tænke lidt mere over det her. Den er altså også vigtig og få med. Det er ikke bare fordi det giver rytme, næh men rytmen betyder at du bliver en bedre direktør eller hvad det nu er man kan blive, fordi du får det element mere med ind i din platform.

Hjælper (41:05) Altså.. Vi lærer det jo, når vi lærer og speake, der lærer vi i stedet for at tale heroppe, så lærer vi og tale hernede med kernen, og simpelthen stå og spile maven ud når man står inde i speakerboksen, og lad være med og stå og trække den ind. Det er jo faktisk lige nøjagtig det der med og styre rytmen i ens stemme og styre tuningen, styre hvilke ord der er vigtige i sætningen

John (41:26) Jeg er god til og speake, men jeg har ikke lært det der. (Hjælper og resten griner)

Moderator (41:32) Men vi har også snakket om det der med nytteværdig. Også generelt... altså sygdom. Hvad betyder det egentlig med musikken, hvad kan musikken. Så det er en rigtig god pointe.

Hjælper (41:45) Men eh... det var ordene herfra. Så vil vi ikke holde på jer længere, det er jo tirsdag aften og klokken er snart ni.

Moderator (41:51) Har det været.... Har det været okay?

(Mumlen i kor på hinanden – Det har været spændene... Absolut... Det er forhåbentlig okay for jer)

Moderator (41:58) Det har været fantastisk for os. Det har været en gave for os, fordi at...

Eva (42:02) Dvs. I går ikke her fra....

John afbryder (42:03) Jamen nu ved man også præcis, hvad det er I arbejder med. Så kunne man jo godt finde på og sende en mail til jer.

Moderator og hjælper i kor (42:08) I skal være så velkomne – Det er I meget velkomne til

Hjælper (42:11) Fordi vi har kun os selv, og vores vejleder en gang om måneden og spille op af, og hun forholder sig jo primært til det akademiske lige nu...

Moderator (42:18) Så hvis I kommer på nogen tanker efter vi skilles ad i dag, så er I velkomne til og skrive.

Hjælper (42:23) I skal endelig skrive til os. Ehm.. og vi vil super gerne, hvis I har en kalender med (Alle mumler: Ja... nej.. men kan godt skrive det på et stykke papir) Det var mere om vi allerede nu kan lave en aftale om, at vi ses igen til januar, hvor vi så kan vise jer, det vi har lavet.

De sidste to et halv minut går med at fastsætte dato, tidspunkt og sige pænt tak og farvel.
Vi aftaler torsdag den 9. Januar. Klokken 19.00

BILAG 5

Første interview med programchef for TV2, Ditte Okholm Naut

KUNNE DU IKKE STARTE MED LIGE AT PRÆSENTERER DIG OG SIG HVAD DET ER DU LAVER?

(00:15) Jo, jeg hedder Ditte Okholm-Naut og er chef for magasinproduktionen på TV2 ØST, titel er redaktionschef på programområdet, i daglig tale kaldet programchef, og jeg har det overordnede ansvar for alle magasinproduktionerne og hvad dertil hører af web og andre universer, Facebook osv. Og så de medarbejdere der producerer det.

HVOR MANGE MEDARBEJDERE ER DET I HAR PÅ MAGASINERNE?

(00:45) jeg har ca. ansvaret for 25. Nogle af dem er freelancere.

SÅ VIL JEG GERNE STARTE MED AT SPØRGE DIG SÅDAN HELT BREDT: NÅR I BRUGER BETEGNELSEN KULTURJOURNALISTIK, HVAD ER DET SÅ FOR EN STØRRELSE?

(01:02) ohh, ehm jeg bruger den relativt bredt, øhm kunst og kultur, og i det hele taget sådan kulturelle begivenheder. Jeg synes også at for mig kan det sagtens defineres som ting som sådan foregår folkeligt. Det behøver ikke nødvendigvis være en fernisering eller et eller andet sådan meget klassisk kunst, det kan også være at der sker et eller andet i lokal samfundet som er en kulturel begivenhed i den brede forstand.

NÅR VI SNAKKER KULTURJOURNALISTIK SÅDAN PÅ REGIONAL BASIS, DET ER JO DET I LAVER, HVAD SKAL DET SÅ KUNNE?

(01:44) altså nu er vi jo en public service-station, så det skal jo, det skal jo være bredt forankret, både sådan i hvem det henvender sig til, men også hvor det kommer fra. Så så det skal, men jeg synes sådan helt overordnet set skal det jo bare åbne øjne. Og det synes jeg bare

generelt at kunst og kultur skal, det skal åbne folks øjne og sanser, og hvis vi kan være med til at formidle det eller den lyst til at beskæftige sig mere med det, så synes jeg vi er nået langt.

ØHM KAN DU PRØVE AT VÆRE SÅDAN LIDT MERE KONKRET I FORHOLD TIL HVAD KULTUR ER FOR JER? ALTSÅ NU SAGDE DU AT DET BARE VAR KUNST OG KULTUR, MEN HVAD ER, HVAD DEFINERER KULTUR, HVAD ER DET OVERHOVEDET FOR EN STØRRELSE NÅR I TALER OM DET?

(02:41) altså jeg synes der er væsentlig forskel på kunst og kultur. Øh og jeg slår det altid sammen fordi det er også en af de ting, som vi arbejder med det, at det er sådan lidt en fælles ting, at kunst i sig selv er ikke interessant, men så længe det bliver en del af den kultur, som definerer området så bliver det interessant for os. Og kunst for mig er måske sådan lidt mere højpanedet og lidt mere, altså der er, hmm, årh...

JAMEN NÅR I SÅDAN SNAKKER OM DET NEDE HOS JER, SÅDAN HELT KONKRET, HVAD ER DET SÅ DER SÅDAN LIGESOM ER FOKSU PÅ? ALTSÅ F.EKS. NU SIGER DU AT I SKELNER MELLEM KUNST OG KULTUR. MEN HVAD FORSTÅR I VED KULTUR?

(03:22) kultur for mig kan som sagt også være arrangementer eller happenings, eller noget der foregår som ikke nødvendigvis er sådan kreativ proces i sig selv, men er at noget som samler folk og noget der kan skabe en stemning.

SÅ JERES FORSTÅELSE AF KUNST OG KULTUR ER KULTURELLE PRODUKTER AF EN ELLER ANDEN ART. OKAY. HVAD ER DIT SYN PÅ UDVIKLINGEN INDEN FOR KULTURJOURNALISTIK PÅ REGIONALT TV?

(03:46) det står meget stille desværre. og derfor synes jeg også det er super fedt at I gider at beskæftige jer med det. Det er virkelig et svært emne at få fat i, fordi vi i hvert fald i vores region, der er meget forskel på de otte regioner, hvordan de griber tingene an, men hos os har vi jo virkelig et stort ønske om at være folkelige, og dække bredt og lave noget som folk, lave noget fjernsyn som folk synes er sjovt og interessant at se på, og som ikke nødvendigvis er højpanedet, og det bliver det bare lynhurtigt, når man kalder noget kunst og kultur, så klinger

det meget sådan intellektuelt, eller i hvert fald knap så folkeligt. Og det synes jeg er synd, og derfor har jeg de sidste par år forsøgt at gøre det mere folkeligt. Og gøre det mere tilgængeligt når vi dækker, også selvom at det er, lige i øjeblikket kører vi en serie hvor Kaare er ude og se på kunst, og Kaare er vores historiker, og han ser det i sådan det historiske perspektiv og kigger på de skulpturer, der står i det offentlige rum, og giver egentlig bare inspiration til, Hey! kom ud og se hvad der egentlig står i jeres byer, kig på det og få det ud af det i nu synes, vi har ikke kunstneren med som skal fortælle om, hvilke visioner der har været, og hvad man skal føle når man ser det, men egentlig bare sådan inspiration, og det synes jeg sådan er en videreudvikling af de der, vi-er-med-til-en-fernisering-programmer, som hurtigt bliver lidt tørre at se på

J A F O R H V A D H A R I S Å D A N R E N T K O N K R E T G J O R T F O R A T I K K E G Ø R E D E T S Å H Ø J P A N D E T O G G Ø R E D E T M E R E F O L K E L I G T ?

(05:16) jamen det er jo netop ved at øhh f.eks. at sætte en historiker til at formidle det, i stedet for en super kunstinteresseret, øhm altså prøve at gøre det mere nærværende og jordnært og ikke så lokationsbestemt, øhh fordi det er også den fælde vi er faldet i tidligere, det er at nu åbner den her kunststilling eller nu er der det her teaterstykke eller nu er der, altså så det er meget specifikt en ting man sådan portrætter og hvis man ikke lige når af sted i weekenden, så er det bare ærgerligt. Øhm hvor at den måde jeg synes det skal være, det er at man i virkeligheden bare skal tænde den der gnist hos folk, at de får lyst til at udforske lidt mere hvad der er.

H V O R D A N L I G G E R I J E R S Å D A N I F O R H O L D T I L D E T H E R S P Æ N D M E L L E M K R I T I S K V E R S U S O M T A L E Ø H M N Å R M A N S N A K K E R K U L T U R J O U R N A L I S T I K , F O R M A N K A N S I G E E N T E N S Å , A L T S Å M A N K A N J O S Å D A N H Å R D T D E L E D E N O P I E N T E N S Å G Å R M A N I D Y B D E N M E D A T A N A L Y S E R E N O G E T O G F O R H O L D E S I G K R I T I S K T I L N O G E T E L L E R O G S Å S Å , S O M D U S I G E R , S Å O M T A L E R M A N B L O T N O G E T .

(06:19) jeg synes, at vi har været rigtig meget på omtale altså og er det stadigvæk og det synes jeg egentlig også er nok, altså det kan også tit være nok til inspiration, altså vi har jo et slogan der hedder "engagerer os i dit liv, og gør dig i stand til at handle". Øhm og der vil omtale ofte

være nok. Men jeg synes, at den måde vi gør det på nu, med Kaare, der er jo også en lille smule, altså han kan jo godt sige, at han synes noget er, det er sgu ikke for spændende at se på, eller det er interessant eller, altså der har han jo lige pludselig en holdning til tingene og det synes jeg ikke, vi har haft så meget tidligere, øhh så det er ikke fordi jeg synes det er helt forkert at være kritisk, øhm men det må ikke være smagsdommer-agtigt, ikke forstået som programmet Smagsdommerne, men det skal ikke være, altså det synes jeg ikke hører til i vores regi og være sådan super kritiske

HVORFOR IKKE?

(07:09) fordi det ville, fordi når jeg gerne vil tegne programlinjen, så vil jeg gerne tegne det brede, altså lave paletten til folk, og hvis de så er super interesserede i et eller andet sport f.eks., så skal de vælge en sportskanal og se det på, hvis de er super interesserede i noget finkulturelt, så skal de se det på DR K eller på tidligere DR 2, altså jeg synes der er lavet nogle nichekanaler, hvor folk kan få det opfyldt meget bedre, og det vi skal det er at vise det brede udsnit. Så vi skal sådan ikke super-specialiserer os i et eller andet, selvfølgelig er det fint når man har nogen som virkelig, altså en der går helt vildt meget op i historie, så må han jo gerne nørde på det, men de skal stadigvæk formidle, så det ikke kun er dem som er super historieinteresserede, eller der er nogen der er super kunst – og kulturinteresserede, eller dem der er super sportsinteresserede som ser det, så jeg synes sådan, det er jo min fornemste opgave at får dækket alle ting mere bredt, men sørge for at man lige får givet sådan en lille forsmag på noget, som folk gerne vil beskæftige sig mere med.

HVORDAN VIL DU BETEGNE SÅDAN JERES EVNE TIL AT HAVE FINGEREN PÅ PULSEN I FORHOLD TIL HVAD AFSENDERNE GERNE VIL HAVE, ELLER UNDSKYLD MODTAGERNE GERNE VIL HAVE?

(08:20) det tror jeg ikke vi er særlig gode til. Men jeg vil sige det er også en svær disciplin, for når man spørger, altså når vi har fokusgrupper inde, så vil de jo gerne have mere af, flere debatter, og de vil gerne have mere dybdeborende, og de vil gerne have noget mere, give kilderne tid til at tale ud og altså alle de der ting som man, altså det er jo gammelkendt at det er det folk siger, når de bliver spurgt, men når vi ser seertallene, så er det jo vores

debatprogrammer, der rater lavt. Og det er der hvor det er lidt løsere underholdning, hvis man kan sige det sådan, der rater højt. Så det er ikke altid at man kan regne med det folk selv mener, at de gerne vil se. Øhm så det er en svær disciplin, altså hvad man skal sigte efter.

HVIS MAN GÅR SÅDAN LIDT MERE TEKNISK TIL VÆRKS, NÅR I LAVER DE HER PROGRAMMER, ER DER SÅ NOGLE GREB, NOGLE MÅDER AT LAVE PROGRAMMER PÅ, SOM ER GENNEMGÅENDE FOR JERES PROGRAMPRODUKTION?

(09:18) ja, vi har næsten altid en stærk vært i billedet, som personificerer seeren, og som stiller de spørgsmål som seeren egentlig gerne selv vil have stillet. Altså jeg plejer nogle gange at sige at man skal være den, som vært skal man være den som folk gerne vil stå bagved i køen, altså den som spørger om alle de ting som man egentlig gerne selv ville have spurgt om, men som man ikke lige måske synes det er så fedt at spørge om. Så stille de dumme spørgsmål, de frække spørgsmål, de begavede spørgsmål, men er seerens øjne og som er med til at skabe en stemning, fordi det er også, når vi har så få ressourcer at gøre med som vi har, så den nemmeste måde at lave et format på, det er og binde rundt omkring værten og værtens personlighed.

HVOR MEGET BETYDER DEN STEMNING HER I SÅDAN ET PROGRAM?

(10:03) helt vildt meget. Altså de fleste af dem der ser fjernsyn, de ser det alene. Det kan godt være der sidder andre i stuen, men det er en én-til-én oplevelse. Og derfor betyder det bare noget at man føler, at man er i godt selskab. Og det er også et af de begreber vi arbejder med, man skal simpelthen føle at man er i godt selskab, fordi er folk vildt nørdede, igen hvis der er nogen der virkelig vil vide noget om det her, og hvor det kun handler om at få fakta fakta fakta fakta, eller vurderinger af ting og sager, de skal nok finde det andre steder. Og det synes jeg i øvrigt er vores opgave at vise videre til, hvor kan man få mere at vide om det her, for dem der gerne vil gå mere i dybden. Men det der er vores opgave er at få folk til, at for det første bliver hængende så vi får nogle gode seertal, men også og skabe en stemning af samhørighed, så det er noget man kan tale om i frokostpausen, når man er på arbejde dagen efter.

HVORFOR ER DET LIGE NETOP VÆRTEN ALTSÅ SOM ER DET GREB DER FUNGERER PÅ ØST?

(10:56) øhhh jeg tror det er fordi, for det første fordi vi ikke har ressourcer til og lave alenlange optagelser, interview, indslag osv, til selv og være med til at skabe den stemning. Og så har vi jo også et princip om, at det skal være så virkelighedsnært som muligt. Vi kører meget sjældent med stemningsmusik, altså underlægningsmusik, øh vi kører sjældent faktisk med speaks, som er lagt ind over efterfølgende. What you see is what you get. Altså det er én-til-én-optagelser, så det er super vigtigt at værten fungerer. Og grunden til at det er værten der så bliver omdrejningspunktet, det er jo også at så kan man være sikker på, at der ikke ud af en serie på 12 afsnit er vildt stor forskel på, hvad der lige kommer ud, for det er klart, hvis det er forskellige kilder, der ligesom er omdrejningspunktet i hver enkelt, så vil det være forskellige stemninger man skaber.

ER DER ANDRE GREB I SÅDAN FOKUSERER PÅ ELLER SIMPELTHEN FRAVÆLGER, ALTSÅ NU TALER DU MEGET OM VÆRTEN, ER DER SÅDAN ANDRE TEKNISKE GREB I BENYTTER JER AF, ELLER IKKE BENYTTER JER AF?

(11:58) kan du være lidt mere specifik?

DER ER JO F.EKS. NOGLE PROGRAMMMER SOM BRUGER MEGET KRYDSKLIP, OG DER ER NOGLE PROGRAMMER DER HAR ET MEGET LANGSOMT TEMPO, NOGLE DER HAR ET MEGET HURTIGT TEMPO, ØHM NOGLE DER NEMLIG BRUGER, ALTSÅ NU SNAKKEDE VI OM DE HER VOICEOVERS SOM I IKKE BRUGER, ALTSÅ ER DER NOGLE ELEMENTER SOM I FOKUSERER SÆRLIGT PÅ?

(12:24) altså vi arbejder jo live on tape. Altså og det giver jo så også sig selv, at så er krydsklip f.eks. ikke relevant, fordi det er lange takes vi kører. Og der kan sagtens redigeres i dem, men stemning er altid at det er én-til-én optagelser, øhm og vi kan sagtens lave VTR, altså det gør vi af og til, eller voiceover eller hvad dit begreb er for det, hvor vi f.eks. starter en udsendelse med lige og opsummere, hvor vi er vi henne, og hvad handler det her om, som jo er klippet og lagt ind, men det er måske 45 sekunder ud et 28 minutters program, der beskriver en kunstner eller udstillingen eller hvad programmets præmis er. Så det bruger vi meget lidt, men vi bruger det, når det er nødvendigt.

NÅR MAN HAR SÅ MANGE GENNEMGÅENDE DOGMER FOR AT LAVE DET, BETYDER DET SÅ AT I IKKE TÆNKER I ANDRE BANER?

(13:39) nej det gør vi altid. Altså vi forsøger altid at få nogle nye elementer i, eller gøre det på en anden måde. Men det er mere on location at vi tænker okay, hvordan kan vi gribe det her an. Altså den klassiske hvor man går hen og siger, nå men hvad er det så for et billede vi kigger på, og så lade kunstneren fortælle om det, det er jo en sådan helt naturlig, straight måde at gøre det på. En anden er at hive fat i nogle andre kilder, og sige jamen vi tager nogle børn med og skal de have lov til at kigge på det her kunstværk f.eks. hvis det er det, og så hører man deres fortolkning af det og så er det jo den måde man får skabt en anden stemning i programmet og en anden tilgang til det, og knap så meget sådan de tv-tekniske greb med, nå men så laver vi det med stryger orkester i stedet for, så vi arbejder mere på stedet med at lave nogle andre setups.

HVORDAN KAN DET VÆRE AT DET LIGE PRÆCIS ER DEN HER FORM, DEN HER LIVE ON TAPE I BENYTTER JER AF?

(14:03) det er økonomi. Det har i hvert fald været grunden til at vi opfandt det i sin tid. Det var sådan af ren rationelle årsager, vi skulle finde nogle penge ik. Og hvis man gerne vil producere meget så er man nødt til at producere billigt. Og jo flere klip der er, jo længere tid tager det også i redigeringen, så det er et spørgsmål om at lave det så effektivt som muligt. Og så har det jo den sidegevinst som jeg faktisk synes er det overskyggende tema nu, det er at det er virkeligheden man ser, at der bliver ikke sat lys og lavet flotte masterinterviews eller noget som helst, det er simpelthen vi kommer ud og er med i folks hverdag eller i det de nu er i gang med. Om det er, i øjeblikket er vi ved at lave en serie om spillestederne, og det er jo deres hverdag at skulle lave en koncert f.eks. Og der skal ikke være lange interviews om hvordan de plejer at tænke osv, vi vil bare se, hvad gør I nu, fordi I aften skal der være en koncert, så nu har den der live on tape fået en anden betydning, end at det bare skal være den billigste måde at producere på.

NÅR DU KIGGER PÅ JERES UDBUD PROGRAMMER ELLER KULTURPROGRAMMER, HVAD SYNES DU SÅ DER MANGLER?

(15:16) vi mangler at knække koden til sådan den rigtige kunst i gåseøjne altså den der stillestående, altså når jeg siger ferniseringer og altså noget hvor det virkelig er højpanedet af natur, fordi der er nogen der har brugt rigtig meget energi og ressourcer på at lave lige præcis det her specifikke kunstværk, om det er skulpturer eller det er malerier eller hvad det nu kan være, men hvor det er det man vil kalde en fuldtidskunstner, der laver det. Der mangler vi at knække koden så det rent faktisk bliver folkeligt interessant og se på på fjernsynet, hvor jeg synes vi har fået knækket koden på mange af de der ting i forhold til arrangementer, altså kulturelle arrangementer.

OKAY SÅ DET ER PRIMÆRT SÅDAN DEN STILLESTÅENDE KUNST I MANGLER OG...

(15:19) altså den klassiske kunst, øhm synes jeg godt vi kunne, det kunne være fedt at opfinde noget der sådan virkelig er anderledes på det, eller som gør det interessant og tilgængeligt for den brede befolkning.

NU SPURGTE VI JO FOKSUGRUPPEN HER I SIDSTE UGE HVAD DE SYNES DER MANGLEDE, ØHM OG DE SYNES DER MANGLEDE ET MUSIKPROGRAM. OG VI HAR OGSÅ GRAVET LIDT I PUBLIC SERVICE-AFTAEN MELLEM ØST OG KULTURMINISTERIET, OG DE SIGER NEMLIG OGSÅ NOGET MED RYTMISK MUSIK, HVORDAN BEHANDLER I DET OMRÅDE?

(16:34) jamen som sagt så er vi i gang med at optage en serie, den bliver sendt til næste efterår, som det ved jeg ikke om har fået titlen, men som hedder "Musik på stedet", som netop handler om alle de små spillesteder vi har i regionen, hvor vi følger dem på en dag, hvor der skal være koncert, og det må gerne være et relativt stort band, det behøver ikke nødvendigvis være regionalt forankret, det band der skal spille, men følger musikstedets klargøring til den her koncert, og selvfølgelig skal vi også snakke med de kunstnere, som skal spille, og publikum som kommer og skal høre koncerten, men igen fordi det højere formål er, og få folk til at opdage, at hov jeg kan sgu lige gå ud af hoveddøren og hen og finde mit nærmeste musiksted og få den her oplevelse selv, i stedet for at det udelukkende er portrætter vi laver,

så få lavet det som en inspiration til at folk selv handler. Så det er jeg glad for at høre, at de gerne vil have, for det er sådan set også det vi arbejder på, og vi ved jo, at vi har en, i public service-kontrakten, en pligt til at lave de her musikprogrammer

HVOR LANG TID HAR MAN TIL AT LAVE DE HER PROGRAMMER, ALTSÅ SÅDAN HVAD ER RAMMEN NÅR I SKAL LAVE SÅDAN NOGLE PROGRAMMER.

(17:45) øhm der er to oplejningsdage, hvor den ene dag typisk er en tilrettelægger, der sidder og finder det hele frem og interviewer kilder, laver researchen på det, og så har værten en dag til at forberede sig på at lave et manus og sådan få en fornemmelse af, hvad skal der ske og lave en produktionsplan. Og så er der en optagedag, hvor der er en vært og en fotograf, og når det er musikprogrammer, er der af og til også en lydmand med. Og så bliver det hele redigeret på én dag efterfølgende.

OG ALTSÅ DET ER DEN RAMME I HAR AT ARBEJDE MED, DER ER IKKE MERE ELLER MINDRE

(18:23) altså det bestemmer jeg kan man sige. Jeg kan jo sagtens sige, jamen et enkeltstående program, jamen der bliver vi nødt til at tage ud to dage fordi det giver mest mening, hvis nu de sætter alting op den ene dag og koncerten så først er dagen efter, så jeg vil sige, altså jeg kan sagtens lægge ekstra timer i hvis jeg vil, og vi kan også sagtens sige jamen der sker ikke noget overhovedet før klokken 14, så er der jo ingen grund til at tage derud klokken 8 om morgenen, så på den måde er det selvfølgelig fleksibelt, og jeg ville også sagtens kunne sige, nu giver vi den fuld hammer, og smider en hel masse ressourcer efter det her program, og så giver dem dobbelt så lang produktionstid. Men det er bare min oplevelse, at det bliver ikke nødvendigvis bedre af det.

DER VAR LIGE ØKONOMIEN HVOR JEG OGSÅ TÆNKTE, HVORDAN SÅDAN RENT ØKONOMISK, HVAD HAR MAN AT GØRE GODT MED PÅ SÅDAN NOGLE, ALTSÅ DET ER SELVFØLGELIG OGSÅ FORSKELLIGT, MEN ER DER NOGEN SÅDAN TOMMELFINGERREGEL?

(19:17) Det her, det er tommelfingerreglen. At der er en oplejningsdag, en optagedag og en redigeringsdag, og det er klart at på optagedagen, der er så sjovt nok to med, en fotograf og en

vært ude, og det er sådan den gængse ik, og så har vi så nogle programmer, hvor man kan nå at optage flere på den dag man er ude, og nogle hvor det tager lidt længere tid, hvor det er en længere optagedag.

MEN MENER DU AT DER AT DER ER NOK, ELLER MENER DU I BLIVER BEGRÆNSET AF DET I NOGLE PRODUKTIONER ELLER HVORDAN, HVAD TÆNKER DU OM DET?

(19:46) øh vi tilrettelægger jo efter at det er sådan det foregår, så jeg synes egentlig ikke at det er sådan et åg og skulle lave fjernsyn på den måde. Tværtimod synes jeg det har en masse kvaliteter som jeg også håber, jeg giver udtryk for, altså jeg synes faktisk det er en fed måde at lave fjernsyn på, fordi det bliver så ægte, altså der er meget autenticitet i at lave fjernsyn på den måde, fordi man kan sgu ikke lige redde det i redigeringen med lidt overtoning og lidt colourgrading og så ser det fedt ud, og så laver vi lidt underlægningsmusik, så ved folk nok godt, at nu skal vi være glade eller kede af det. Altså jeg synes det er meget fedt, at det er sgu når man er derude, at det giver enormt god nerve i programmerne, så jeg synes ikke det sådan er åh gid jeg havde en masse penge, hvis vi havde flere penge, så tror jeg bare jeg ville lave flere programmer, og det kan godt være at jeg så ville tage nogle enkelte og vælge ud og sige, dem der dem hiver vi sgu lige nogle VTR eller voiceovers ind i så det spicer det lidt på eller VJ-reportager har vi også nogle programmer, hvor der bliver skudt et par VJ-reportager ind og det kræver selvfølgelig noget mere i timer, men jeg ville ikke grundlæggende lave vores programpolitik om.

BILAG 6

Fokusgruppe evaluering

Moderator 00:34 – Godt, Jamen først og fremmest synes jeg, at vi tar' en runde med jeres umiddelbare reaktioner. Så eh.. Jens vil du ikke lægge ud?

Jens 00:45 – Skal jeg lægge ud? Jeg eh....

Moderator 00:50 – Og her taler vi helt overordnet, så skal vi nok dykke lidt længere ned senere.

Jens 00:53 – Ja ja, Jeg eh... Altså jeg har skrevet, der er god tale eh...det er fra dig af...eh.... Klar og indbydende præsentation af kommunen....eh.... så er der jo sådan noget som baggrund og lyssætning i Birdhouse, og eh.... Hva' faen' har jeg skrevet?.... Jo... Kunne godt være mikset med noget musik. Altså den synes, den første med de unge mennesker i Birdhouse... Den var lissom for lang, ik? Og så var der nogle helhedsbilleder ik, og så...så var der nogle ... Altså det kunne godt være klippet eller filmet lidt anderledes. Det skal jeg ikke kunne tale om... I samme sammenhæng manglede jeg måske også location lidt bedre altså...Og måske lidt bedre baggrund og sådan noget.

Moderator: 01:56 – Ja altså efterlyser du sådan mere baggrundsmusik eller simpelthen nogen at der spillede? Altså ligesom i Jarls?

Jens 02:03 – Altså at der var nogen der spillede, altså at I havde taget nogle eksempler med fra Birdhouse, af nogen af dem der spillede, og...og... og der kunne man jo godt indimellem, samtidig med at man snakkede... ha... bruge... kører det ned som baggrundsmusik. Jeg synes den var utrolig lang det der stykke med de unge mennesker der og...og... Ik' kedelig, for indholdet i talen var god nok,

Moderator 02:27 – Men simpelthen udelukkende for at peppe det noget mere op?

Jens 02:30 – Ja.... Og så var der Jakobsen og Sjakket der, der har jeg også skrevet, der kunne godt være lidt mere... der kunne godt være lidt bedre miks i mellem tale og musik, altså lidt mere musik, altså nu er det et rytmisk musikprogram ikke, ik? Savner jeg måske noget mere musik i det, ik?

Moderator 02:56 – Ja men vi dykker lidt længere ned i de eh... små ting...eh... Michael... Hvis vi sådan ser rent generelt?

Michael 03:03 – Ja eh.. Jeg skal prøve at forholde mig sådan rent generelt. Jeg synes at, hvad hedder det eh..at der er, altså især når der bliver interviewet, eh... der synes jeg... det sker engang i mellem at dit hoved, det bliver kappet af, du får simpelthen skalpen skåret ik? Haha... Altså der mangler lige... Man blænder lige en tand for meget ind og kører for meget ned altså. Det er sådan noget... Det irriterer mig, når man ser at folk blir' altså der skal noget... Portrættet skal være i orden, om man så må sige. Indblændingen eh..., altså starten, den geografiske placering, jeg sidder sådan lidt... Hvem er det her er henvendt til, det er hele Region Sjælland altså TV ØST, det er ikke alle der har et lige klart billede af Vordingborg, eh... jeg savnede at den geografiske måde at præsentere på var bedre. I nævner en række kommuner osv., osv., osv., Der burde I nok ha' haft sådan mere grafisk placeret. I har halvdelen af Guldborgssund med, men mangler en del af Vordingborg, altså man ligesom kørte på, der lå Fladså og bum bum bum, de forskellige steder ikke? Men ellers synes jeg det er meget interessant. Eh... Jeg savner lidt scener... Nu har jeg selv en søn i den alder, som kunne bruge sådan et sted, eh... og jeg ved han ville spørge, jamen det lyder meget godt, men hvad er der egentlig i det for mig, hvad er det for noget udstyr de har, altså at man gik lidt mere i detaljerne for, hvad kan de tilbyde mig, frem for sådan nogle egentlige portrætter af personer, altså hvad er der i det for mig eh... hvad hedder det... og så... blir' der brugt temmelig lang... Er der ingen voksne? Så sidder jeg og tænker, hvad er en voksen? Altså der står en ung mand, som jeg i princippet vil mene er en voksen, altså det... det er nogle farlige termer og bruge. Men ellers synes jeg det er meget interessant eh... Men der mangler lige... De blev lidt langtrukne i sær til sidst... Der mangler jeg... Det er udmærket de synger. De synger glimrende, der mangler bare lige en eller anden udtoning hvor I viser nogle naturbilleder. De synger om vinteren, jamen så smid nogle vinterbilleder på, et eller andet, hvor man ser

landskabet omkring Vordingborg for ligesom.... Og eh... Den er meget lang afslutningen om man så må sige, ikke? Det sådan lige overordnet. Og så har jeg en masse små detaljer. Hah

Moderator 05:08 – Vi kører videre til Ole

Ole 05:10 – Ja... Jamen eh... Jeg synes det var et udmærket indslag og det kunne være, det kunne være.. Det kunne være godt til at få flere yngre seere med på TV ØST. Det..det.. det er jo et generelt problem, at det er den ældre aldersgruppe, og det kunne være med til at bidrage til, og det var måske det man skulle...skulle prøve og satse lidt på. Men ellers har jeg ikke meget at tilføje ud over, at der var nogle lidt lange sekvenser, som godt kunne ha' været kortet lidt af.

Moderator 05:38 – Det skal lige siges, at vi er opmærksomme på at der er nogle tekniske ting ved det, som vi gerne vil ha' strammet op på, men eh... ja... John... Overordnet?

John 05:49 – Jamen... Aller først faldt jeg over Tour-Bussen. Hvad er det for noget? Jeg skal høre musik jo? Ehm... Og så var der det der med landkortet. Jeg ville godt ha haft musikkortet. Fordi det musikkort skal gå igen fra kommune til kommune.

Moderator afbryder 06:03 – Kan du prøve og uddybe, hvad du mener med musikkortet?

John 06:06 – Ja det er, at I snakker om, at der er en musikskole, den ligger nok et eller andet sted nede omkring folkeskolen. I folkeskolen er der musik, måske, Gymnasiet er der musik, sådan man siger, hvad er der egentlig, når man skal ha' det overordnede picture på det her, fordi Vordingborg fik 7 eller 10 eller hvad det var de fik. Ja tak, men hvad har andre kommuner? Hvis de har hele spektret og Kalundborg har kun f.eks. et musikalsk grundkursus, det er der jo ikke noget af, det er jo et savn i det billede... Nu kan de ikke alle sammen ha' det, men eh... Det mangler jeg. Sådan et oversigtskort. Og så synes jeg det var glimrende, at man tog det fra, sådan helt ude, hvor vi starter og så kører op igennem. Altså selve temasystemet, som så kan skubbe fra kommune til kommune, det er bredt nok. Og så siger jeg ligesom dig (Henvendt til Jens) Det var lidt langt. Det blev lidt mere hus end musik det første. Jeg synes

det der med at køre med undersmusik, der skal altså... Hvis målgruppen er unge så..så skal benet jo fandme sidde i rytme hele tiden

Moderator 07:10 – Men målgruppen er 40+ Det skal vi lige sige

John 07:13 – ja det siger kanalen jo formodentlig, hvis I skal igennem med det. Men det gør heller ikke noget, at vi lærer hvad de unge, altså hvad de så kan bruge vores børn til. Ehm... Jeg manglede spillestedet STARS – lige og komme ind og kigge, altså det sidder jeg fra Slagelse og siger, altså... Hvad var det. Og så opsamlingen apropos kortet, så kunne der pludselig blive en rød tråd i det.

Moderator 07:40 – Erling?

Erling 07:41 – Eh... Ja jeg tænkte også det der indledning med kortet, jeg tænkte også, at det skulle være lidt mere tydeligt, hvor Vordingborg lå i forhold til den øvrige del af regionen. Så synes jeg måske, at det var lidt langt det der første indslag med Birdhouse. Og for ens i billedet, hele tiden med eh... Der kunne være zoomet lidt mere ind og zoomet lidt mere ud og eh.. fotografen kunne have flyttet sig lidt, sådan så det ikke blev så ens. Og eh... Lyd det var jo fint nok for eh...og tydeligt nok eh... Lyd... eller lys synes jeg ikke hele tiden var... Der var lidt for... for eh... mat eller lidt for uklart nogen gange Og så vil jeg ikke overordnet føre mere til i denne omgang. Jeg synes eh... Jeg synes at de ting som jeg også have noteret, de er kommet frem.

Moderator 08:40 – Godt eehm....Nu prøver jeg sådan at spørge lidt ud. Hvordan havde I forestillet jer at sådan et musikprogram kan se ud, eller skulle se ud? Ole

Ole 08:52 – Jeg vil egentlig godt supplere lidt med detaljerne fordi som Erling nævner... Det det den første... Hvorfor tog du ikke flere med, der der, det var det der med at der stod kun én person. Hvis du havde taget fire eller fem af de der unge mennesker, der spillede og så spurgte dem ud, så var der blevet lidt mere dialog i det.. Det var bare for at følge op på en detalje, som at jeg hæftede mig ved.

Moderator 09:13 – Jeg spørger lige igen – Hvordan havde I forestillet , at et musikprogram skulle se ud... Det har vi måske spurgt om før i det indledende, så det kan faktisk godt være, at jeg bare gerne vil droppe det spørgsmål. Nu når jeg lige høre det selv. Ehm... Hvis vi så prøver og gå lidt ned i eh... Sådan lidt mere specifikt i de små enkelte dele af det. Ehm så vil jeg gerne starte med de der to cases eh... I reportagerne. Ehm... Hvad synes I overordnet om dem?

Michael 09:40 – Jeg synes eh...cases.. Altså vi snakker Birdhouse for det ene. Altså igen, jeg synes simpelthen.... Jeg så ikke nok af det, hvad er det her for noget. Jeg så der var et rum, et fællesrum et eller andet... er der små lokaler de kan øve osv. Osv. Altså jeg hentyder igen til, at jeg kender en bruger, som sagt, han vil netop spørge, er der, hvor kan vi sidde og hvordan og hvorledes, er der noget udstyr? Altså... Jeg manglede... Nu ved godt I snakker 40+, men de vil så informere: Nu skal du høre jeg har set på TV2 ØST, bla. Bla. Bla. Så vil det næste være, hvad er der af udstyr, hvad er der i det for mig igen altså... Noget mere information, noget mere konkret, hvad kan det her sted tilbyde ud over, at det ser meget hyggeligt ud. Men jeg synes det er udmærket, at I kører på den ene case, og så kører over i en enkelte bruger, altså orkestret om man så må sige, og så gruppen Jakobsen der eh... Det er god måde og anskuelingene på, men eh... jeg savner sådan ligesom... Man snakker også om, øh... hvad hedder... Han sidder og snakker lidt om...Han fortæller hvad der mangler... Han kommer så frem til lidt af det, det drejer sig om, når man vil noget... Netværk og sådan noget ikke? Altså jeg savner igen noget mere information. Hvad skal der til? Sådan så folk siger, hov, der er sgu en vej... det kunne jeg godt tænke mig og prøve. Jeg synes ideen overordnet, hvor man ligesom kører ned udefra og ned og ender... Udmærket... Og så skulle man ha' blændet lidt ud igen, der var der at jeg savnede... at man ligesom igen, kører ud med nogle billeder fra området, for det er et meget langt stykke musik. Eh... Altså indslaget taget i betragtning, der er ikke noget galt med sangen eller eh... Men eh... det ligesom skulle ha blødt op på en eller anden måde med andre virkemidler.

Moderator 11:19 – Hvad siger I andre? Altså i forhold til de der cases, altså Tobias og Jarl?

Jens 11:27 – Altså de var jo cases som sådan. De var jo gode nok. Altså de var ganske udemærkede, altså to gode, altså hvad skal vi sige, forskelligheder. Altså... De unge og så en musiker ikke? Altså det er jo ganske udmærket, og jeg synes så også efterfølgende den eh...

den debat du havde ude i studiet derude. Det synes jeg også, at det var rigtig god kritisk journalistik du stillede der. Det synes jeg var rigtig godt.

Moderator 11:55 – Jeg vil gerne parkerer eksperterne lidt, dem vender vi tilbage til. (Jens: Ja) Hvordan synes I det fungerer, at vi ikke har de her store..., altså sidst vi snakkede sammen, der snakkede du blandt andet John om dyre medvirkende. Det behøvede ikke nødvendigvis være nogle kendte, men det skulle... og det behøvede heller ikke være nogen med tilknytning til regionen, men det skulle være nogen, hvor man ligesom sad følte, at de vidste, hvad de snakkede om. Hvordan synes I det fungerer, at vi f.eks. har to ukendte musikere med i form af henholdsvis Jarl og så Sofie K band til sidst?

Jens 12:27 – Jamen det synes jeg fungerer ganske udmærket. (Michael: Ja)

John 12:32 – Det er igen det der med plus målgruppen. Ahrem... At...at... Vi skal jo fange dem, de skal jo interessere sig for og komme og lytte til det her, se det. Vi skal jo finde ud af at det at se giver nogen effekter, mere end det at lytte. Ehm.... Så...så...så jeg holder stadigvæk fast i at der måtte godt være sådan en lokal i regionen, gruppe, som har haft en karriere, som kunne være det, som du var lidt inde på (henvendt til Michael) Der sidder så mange, der tror at man må ikke gå musikvejen, fordi det fører ikke til noget. Det er jo det vi skal have frem. Det er jo en karrierevej. Og det...det...Dels når vi sådan overordnet ser på programmet, så er jeg bange for, at I har for meget puttet ind. Det skal jo blive til en serie. Der er rigeligt. Så hvis man sådan ligesom kunne koncentrere sig om underlægningsmusik i et specielt instrument. Slut. Det er temaet, som vi kører hele vejen, så er det violin, så er det tromme, så er det... man kører en kendt der fortæller lidt om, hvad førte det her til? Jeg har set noget her omkring efterskoler, musikefterskoler, der promoverer sig, blandt andet ved at fortælle om mennesker som er kommet højt til strå. Og de siger det er derfor. Det er måske lidt barkst. Men eh... Jeg vil så gerne ha' karrieresnittet ind. Jeg vil så gerne ha' spillestedet ind. Jeg vil så gerne ha' kommunen ind, med dens forskelligheder, så man også er opmærksom på det. Og det er så mange vinkler, at det kan man bare ikke ha' i én. Jamen så skal man jo tænke på at det her, det er en serie. Og hvis den enkelte serie skal fange, så må der gerne være noget power-musik, som spiller op mod de... målgruppen til og starte med og så et amatør, med det samme musik til sidst, f.eks.

Moderator 14:17 – Det skal lige siges, det der har været fokus er jo og prøve og s... og gi' et overbliksbillede af Vordingborg, fordi de næste programmer handler så om de andre kommuner. Men jeg kan godt forstå din pointe. Ehm... Hvordan synes I de her to eksperter de fungerer, i debatten... til sidst...?

Erling 14:39 – Jeg synes igen det der med at eh... den måde fotografen har det lige på. Begge to, og især ham der, han stod næsten... Vi så ikke andet end øret og øje. Han talte til interviewereren og vendte næsten ikke... ligefrem ryggen til. Med meget rygside til.

Moderator 15:01 – Men det er sådan mere på klipningen (Erling: Mmmh... Ja) og på eh... altså sådan fotograf, altså... Altså hvordan det er filmet. Men hvordan synes I de gør det? Samspillet mellem dem. Hvordan synes I den del af programmet fungerer? (Erling: det fungerer godt)

Michael 15:15 – Jeg kunne måske ha' savnet mere dialog mellem de to eksperter og knap så meget dig. Så man ligesom står, så snakker du til den ene, så snakker du til den anden altså... Jeg savnede lige, at der var den der direkte samtale altså på en eller anden måde. At du ligesom i virkeligheden bare startede en eller anden proces, kan man kalde det. Og så, fulgte op så det ikke skred. Altså sådan lidt mere på den måde der, altså ved en dialog. (Moderator afbryder: Ole du havde?)

Ole 15:40 – Det...det... et..et... plus. Du havde en god spørgeteknik (Michael: ja) Du er god til at stille der åbne spørgsmål. Men det er rigtigt. De åbne spørgsmål skulle så ha' været således at der kunne ha' været lidt ping pong. Og det er noget jeg savner ved...ved...sometider når jeg ser TV-Avisen og andre steder. Så er det næsten lukkede spørgsmål, som bliver stillet. Du er god til og stille de åbne spørgsmål.

Jens 16:02 – Jamen jeg synes... Vi fik jo besvaret... besvaret det som du sådan stiller op med... Er det ikke for meget med STARS at de skal det hele, ik? (Ole: Ja) Men det afkræfter de jo sådan set begge to, ik? Både talentdamen der og så også musikeren ik? Det var jo helt klart, at det synes de jo var fint nok at, og det var fint nok mht. og og få talenter frem på, på STARS, ik? Så...så den del, den synes jeg den eh...den er jo løst ik?

Moderator 16:29 – Men man kan jo sige i bund og grund, så handler det jo om, at vi måske har været for dårlige til at bryde dem, altså koordinere dem og sige, I ska tale til hinanden, altså, så man kan sige den del af det... Du havde også markeret John?

John 16:37 – Jamen det var fordi at det kom sådan hurtigt hen i den kritiske... masse omkring emnet. Ehm... Det kan også godt være værdibaseret dvs. Det kunne også godt ha' været kommunalt. Forvaltningschefen, politikerne, der kom og ligesom skulle sige deres stolthed ved det de gør. Altså det var ligesom, det var kritikerne, arhh...nu var den ene selvfølgelig ansat. Men var kritisk mod det. Der kunne man godt sige, hvad er kommunens overvejende modsætning? Hvad værdi ligger i det her? Det kan man ikke sætte kroner/øre på, det ved jeg godt. Men eh..

Michael afbryder 17:11 – Nej men jeg tænkte på at eh... Det var det jeg sagde før, jeg manglede, jeg sad ligesom og prøvede og finde ordet til det... Jeg manglede egentlig at der kom noget debat. Altså ordet debat. For interview kan meget hurtigt nærmest ende i forhør. Altså når man har debatten, hvor de taler direkte til hinanden, så kommer engagementet også i gang, og det sælger, så bliver det...så bliver det tredimensionelt hele samtalen om man så må sige, ikke? Så den ikke bliver' sådan flad, bang bang bang, men der kommer dybde på. Og det.. er fuldstændig enig, det er ikke jer i den situation. Det er noget man ser meget ofte den her... engagementet for Guds skyld, engagementet. Nåh... Der alligevel for... lige ved, at de ville... For at hentyde til en TV2-udsendelse. DR2 udsendelse, hvor der var, ja undskyld jeg siger det, en fuck finger oppe. Jeg synes det var uforskammet, men hahaha. Der var da i hvert fald engagement.

Moderator 18:02 – Sidder I andre også med en følelse af, ligesom John, at der mangler en politiker eller... Altså vores ide har jo været at vi gerne ville ha' bureaukraten på den ene side, og så den udøvende kunstner på den anden, og prøve og skabe et eller andet samspil mellem de to. Altså sidder I også og mangler et eller andet i den fordeling her, eller hvad?

Ole 18:19 – Jeg synes ikke, jeg mangler politikerne, det synes jeg... det det synes jeg ikke, fordi dem...dem... ser vi nok af, om jeg så må sige. Jeg vil hellere se noget med noget...noget...noget

liv og noget engagement, fordi det bliver ofte no...nog...noget varm luft med lyd på (Michael: Mmmhhh ja...)

Jens 18:36 – Jeg er enig

John 18:38 – Jamen det kunne jo være de skulle lære noget om det jo, ik?

Alle griner

Ole 18:40 – Ja det kunne godt ske.

Jens 18:42 – Men det er vel også vigtigt ikke at blande for mange parter ind i det.

John 18: 46 – Jo jo, men det er jo en serie, så der kommer jo mange muligheder. Vi kan jo ikke nå alt på én. Den debat vi taler om, det er jo den der skal foregå bagefter. Vi løser ikke problemet her (Michael anderkender og ryster på hovedet) Vi åbner det.

Moderator 18:56 – Eeehmm... Lad os så prøve og save mig fra hinanden. Altså hvordan fungerer værten i programmet? Eh... fordi, at eh... jeg har ikke prøvet det her før, men eh.. ideen har jo været ligesom og prøve og skabe en eller anden form for univers, hvor at vi...eller hvor jeg også hele tiden stiller mig i en position, hvor at jeg stiller de spørgsmål, som I gerne selv ville stille, og altså hvor jeg virker indlevende, men også sådan velforberedt og kritisk. For der var jo mange af jer der... sidst... at der sagde, at der er ikke noget værre end at få en vært, der virker som om han ikke er forberedt.(Michael: Korrekt) Ehm... Og det kunne jeg godt tænke mig og høre lidt om, hvad det er I egentlig mener om min præstation. Værtens præstation.

Erling 19:37 – Jeg synes eh... jeg synes det var fint. Der var ik, ikke meget og kritisere på det. Du var forberedt på de ting du skulle sige, og du var klar til og stille spørgsmålene hele tiden, når der var en pause, eller når du havde fået svar på det du havde... Det var godt.

Michael 19:52 – Jeg synes også, du havde en meget klar stemme. Det også igen tit at folk snøvler lidt, altså jeg... du stod skarpt, om man så må sige. (Jens: Tydeligt, også selvom du talte stærkt) Du talte stærkt, men du talte tydelig, og du brugte ikke for mange specielle ord, om man så må sige, så... Altså det var jo jævnt dansk, når det er bedst. Så det synes jeg... det var faktisk rigtig udmærket, jeg synes det var absolut godt.

Moderator 20:14 – Hvis nu jeg skulle tvinge jer til at sige noget negativt?

John 20:17 – Må jeg ikke godt sige noget positivt først? (moderator: jo, jo jo, endelig endelig – Alle griner) Jamen det er ikke ligegyldigt, hvem du sætter på som hofnar her, fordi du virker for mig som en repræsentant for musik. Det kan du ikke gøre for, men sådan ser du ud.
(Michael: Ja det er rigtigt)

Moderator 20:32 – altså i programmet?

John 20:34 – Ja, men altså du gør det også nu. (Moderator: også nu) Ja du ligner sådan en der kommer lige nede fra spillestedet, så du virker troværdig. Det kan ikke nytte noget du sætter en på med slips og det hele. Altså det går helt galt.

Moderator 20:44 – Så det havde ikke virket, hvis jeg havde lignet en nyhedsvært f.eks.?

John 20:47 – Nej, så så eh... det var lige det rent fysiske, og så alt det andet det var også godt, så du kunne næsten ikke gøre det forkert.

Jens 20:54 – Man kan sige, at du var positivt kritisk. Altså der er også det der surmuleri. Det... det er sgu for kedeligt at se på, ik? Det gider vi ikke spille livet på. Du var kritisk, men du virkede positiv.

Moderator 21:06 – Det er jeg jo rigtig rigtig glad for Jens siger, for det har jo også været ideen at.. Altså vi vil gerne lave noget der var, hvad kalder vi det... Kritisk begejstret eller kritisk oplysende. Fordi vi vil, altså vi vil gerne ligesom prøve og være glade i det vi gør, altså

samtidig med at vi også gerne vil ned og kratte lidt i mulen. Men hvis nu, altså jeg vil gerne lige vende tilbage til... Hvis nu jeg skal tvinge jer til at sige noget negativt. Ole?

Ole 21:28 – Ja det, det er sådan en lille...en lille eh... eh... speciel ting jeg hæfter mig ved. Det er ordet holdning. Og ordet mening. For mig der er ordet holdning noget, der bunder meget dybt, hvorimod mening det er noget som man kan ændre, som man... man har en opfattelse af. Men...men det er sådan lidt ordkløveri. Men... men øh, jeg hæfter mig ved netop sådan et ord. Holdning det er noget, som ligger så dybt forankret, så der skal utrolig meget til og flytte det. (Michael. Mmmh mmmh.) Mening det er sådan noget du kan påvirkes af og flytte og ændre på. Men eh... Jeg ved godt at journalisterne bruger det

John afbryder 22:02 – Det har jo ikke noget med ham og gøre?

Ole 22:03 - Nej nej, men det er generelt journalistord, holdning, så tænker jeg nåh... Skal han nu til ned og grave i det dybeste indre (Michael: Nu tager vi fat haha) Men ja... Det var sådan en lille detalje, så eh.. tænk over det.

Michael 22:16 – Lidt også som jeg sagde, ordet... bruger ordet voksen osv. Der savnede jeg en definition. Og der var faktisk... jeg har skrevet når jeg lige får gået... igen ordet Region. Jeg sidder lige pludselig og bliver i tvivl. Fordi jeg troede det her. Nu leger vi ... Jeg troede det her var en udsendelse om Vordingborg. Og det er det også. Og så bliver ordet region brugt. For mig er region, Region Sjælland f.eks. Men det bliver nærmest sådan kørt ned til og være, man har indtryk af, at det kun er Vordingborg som region. Altså jeg savner noget definition, altså hvad er det lige vi snakker om her. Der er sådan nogen steder, hvor man godt kunne få sparket ind for at klarlægge.

Moderator 22:50 – Så når I f.eks. nævnte kortet her før, så kunne det være rart med sådan lidt mere, så når vi f.eks. siger Præstø, så marker den del af kortet (Michael – ja ja korrekt) Okay ja, på den måde.

Michael 23:00 – Også i eh.. I sætter sådan nogle små labels på, det ser selvfølgelig meget fint ud, men eh... lidt mere hvor I i virkeligheden, hvor I lige lod det tone ud, altså i virkeligheden

kunne I ha' lavet den præsentation, sådan så den så sindssygt lækker ud, ved hjælp af Google Earth, og så lige ha hentet nogle af temaerne, hvor... altså de gamle kommuner og så lige lagt nogle farver på, og så bang bang bang. Og så havde det lignet en million. Altså...

Moderator 23:22 – Hvis eh... Altså hvis vi var klippere var det helt klart det, vi ville ha gjort. Og det har vi også begge to snakket om, men eh... ja det har vi simpelthen ikke haft mulighed for. Men det er klart, (Michael: ja ja) Hvis det bliver sat i produktion, er det klart noget vi vil arbejde med (Michael: Ja ja, det ved jeg godt, men nu snakkede vi lige om deT)

Jens 23:34 – Jeg var helt modsat imponeret over den enkle måde I kunne gøre det på, i stedet for (Michael griner) Haha altså okay, selve kortet var måske lige lidt svagt, men eh... selve måden I gjorde det på i stedet for, du er vant til at se alt det der hurlumhej ikke og med alt muligt, og du er mere eller mindre... Her.. Det var sgu klart og se.. Så meget. Det var jeg... Det var jeg imponeret over.

Moderator 23:56 – Vi ville gerne lave det sådan lidt Jørgen Clevin over det (Jens – Ja det var jeg begejstret for)

John 24:00 – Enhver studievært bliver god, når researchen den er 100 %. Det er derfor jeg også efterlyser kortet. Nu sidder vi et par stykker, der ved noget om folkeoplysning. Der er masser af musikskoler. Det skal man lige huske, når man ser det samlede kort. Hvor mange udøvende er der i det hele taget? Antal? Det koster fandme meget tid. Men det er det der skal med til og vise billedet. (Michael: Mmmmh) Og når man først har researchet så meget, så kan man tage en eller anden fjollet gåsetårnshistorie med ind i sin serie også. Fordi der gik ind og spillede på en eller anden natvægter eller sådan noget... Jeg så det engang mht. eller jeg hørte om det mht. ehm... Hammerslag. Han er sindssygt dygtig, fordi han kan mere end bare sit fadervor. Man bliver overrasket over nogle historier.

Moderator 24:57 – Så du efterlyser, at vi havde fundet ud af, hvor mange udøvende kunstnere der så var f.eks.

John 25:03 – Simplethen. Og så pludselig så kommer du med sådan noget der, og så sidder man og tænker, orv.... Han ved sagumellemmig, hvad der foregår. Så bliver jeg spændt på det næste (Michael: Ja det er respekt)

Moderator 25:14 – Så I mangler sådan den der wow-oplevelse (Michael og John: Ja) I forhold til informationen der bliver givet.

Michael 25:19 – Man får indtrykket, når du taler, at du er en del af miljøet i virkeligheden, og du er engageret i emnet. Eh... Hvis du så lige gav den lige... Hvis du så lige strammede den en gang ekstra, så ville det virkelig være wow, det her, det tror jeg på.

Moderator 25:35 – I snakkede meget om at eh.... Sidste gang... eh.. hvor vigtigt det var i regionalt tv-øjemed at man gav sig tid til det. Altså klipningen var lidt langsommere, hvordan synes I tempoet og klipningen var, hvis man ser bort fra alle de her farveting og sager og lidt skodklip, som vi jo godt ved der er, ehm... hvordan synes I så tempoet og klipningen fungerer?

Michael 25:58 – Generelt udmærket. Men indblænding fra det ene til det andet der gik det godt nok stærkt. Det var sådan SMARK, okay haha, da der røg vi derover. Der manglede lige, måske endda du lige havde samlet op...sådan et kort klip ind på dig, hvor du så lige samler op, som enkeltperson, altså speaker og så glider man over i det næste altså...lægger op til. Hoppet var for voldsomt igen, det er noget man ser meget meget ofte (Ole: ja det er det)

John afbryder 26:23 – Hvor meget råfilm, hedder det så, har I klippet bort? 50 procent?

Moderator 26:30 – Det kan ikke gøre det. (Hjælper: Nej det er meget mere)

Alle griner

John 26:33 – Det viser jo lidt om, når vi sidder her og siger, at noget af det var lidt for langt. Der skulle være klippet lidt mere fra endnu. Det tør man ikke, det kan jeg godt forstå, men...men...Det var jo så i og for sig også det eneste. Og kunne man så zoome imellem, man går fra amatøreren helt nede og så den næste og så den næste, og så lige binde det sammen med

noget underlægningsmusik....Giv det nu god tid, ik? Men I skal jo præsentere det hele på en gang. Og så var der en ting jeg sagde til jer, gennem research for I så mange kontakter. Arh... det var noget jeg skrev til dem bagefter...at I får faktisk et repræsentantskabsmedlem eller to eller tre. Fordi I i modsætning til andre tv-kanaler... så kan I virkelig trække på den lokale, fordi I kommer til og kende dem. Den effekt skal I have med, som en kæmpe værdi for TV ØST, at man har sådan en database, man lige kan trække på. (Michael: Netværk)

Hjælper 27:31 – Altså hvor man skal gå ind... I mener, at man ligesom skal gå ind og kontakte nogen i repræsentantskabet? (Michael: Ja)

John 27:37 – Du har et tema lige pludselig om et eller andet mærkeligt spillested et eller andet sted (knips med fingrene fra John) Vi tager lige fat i ham og ham, fordi vi ved, de ved noget om det her, ik.? Det er jo lækkert for en journalist.

Michael 27:46 – Og jeg vil tro, at dem der sidder i repræsentantskabet til TV2 ØST er ildsjæle alle sammen, ellers gider de ikke sidde der (Ole: Ellers kender de nogen)

Ja ellers kender de nogen (John: Indenfor deres område er de ildsjæle)

Jeg vil umiddelbart tro, I har en kæmpe base der. Altså nu er jeg selv stillet op politisk her sidste gang osv., i min egen kommune, og jeg ved posten til TV2 ØST, det var ikke sådan en som ingen gad og ha'. Den var... den forsvandt meget hurtigt. Øh... den sådan kommunens repræsentant. Det betyder bare, at det er noget som folk gerne vil. Øh... Og det skal I skrive bag øret, at I har et fantastisk netværk serveret med adresser og telefonnumre, mail og det hele.

Moderator 28:26 – Jeg vil gerne lige prøve og høre jer andre i forhold til tempoet i programmet. Ole?

Ole 28:31 – Det...det...jamen...jamen... det var...det gik ikke for hurtigt, som jo så mange ting gør...Øh... men der var et sted, hvor den sådan godt lige ku' ha' (Michael: Ha speedet lidt op haha) ja speedet lidt op, Men...men...men der skal være tid til fordybelsen, som jeg plejer og sige, det er ikke sådan at man skal kede sig i sådan en grad at man får det hele med, men...men knap så meget.

Moderator 28:50 – Nu snakkede vi sidst om... eller sidste gang vi snakkede med jer, der eh... viste vi jo noget fra TVTVTV, som I synes var... Der var for hurtigt, der var for forvirrende. Der...der var sgu for meget der forstyrrede. Og der snakkede I blandt andet også om det her baggrundsmusik det eh...også var lidt forstyrrende. Men nu kan jeg høre flere af jer vender tilbage til det. Ville det have givet noget mere pep, hvis der havde været noget baggrundsmusik, f.eks. med Birdhouse? (John Ja)

Ole 29:15 – Jamen men nu var det et musikprogram, så gør det ikke noget at det understøttes af musik. Men det vi så eksempler på sidste gang, det var noget med nogle udstillinger osv. Og det er ligesom om der falder musikindslaget lidt ved siden af. Var det ikke det vi så sidst? (Jo) Det var noget med et loppemarked eller lignende og så falder det... Men her er det musik, så...så bør der være musik.

Jens 29:35 – Altså lidt eh... lidt eh relevant musik hvis man... Hvis du starter...starter med Birdhouse, ik...og man havde startet måske med og se nogle spiller der, ik? Eh... eh... så kunne du bruge det samme eh...musik, når du så fik det ned ik, og så så nogen nogen... klip og fik en snak med den pågældende der, på...på Birdhouse, ik? Ikke noget tilfældigt baggrundsmusik. Det skal ligesom være noget relevant efter efter min mening i hvert fald. Og så for og vende tilbage til selve klipningen, det gik absolut ikke for stærkt. Det gik sådan set rimelig fint eh... godt nok så eh... i stedet for måske panoreringer, altså det er fint nok med panoreringer og nogle zoom, men så også til nogle enkelte klip, nogle nærbilleder, nogen klip ik? Det behøves ikke være nogen personer. Det kan være en eller anden flot vase der står i baggrunden, eller hvad faen det nu måtte være, ik? Et billede af kongen eller sådan noget lignende, Hvad der nu findes i de der lokaler, ikke?

Moderator afbryder 30:29 – Ja... og ja hvad der har relevans for snakken?

Jens 30:43 – Altså, men heller ikke overdrevent, altså sådan set var det rimelig fint. Der var lidt mange totalbilleder og lidt...lidt mange panoreringer, som måske ikke blev helt rene eh... på personerne ik? Og der kunne man i stedet ha' erstattet det med nogle enkelte nærbilleder og sætte ind der, ik?

Michael 31:06 – Jeg tænkte også eh...Nu... nu snakker vi underlægningsmusik, der er faktisk en, hvor der egentlig er for meget eh... hvad kan man sige snak...eh... altså i forbindelse med pointgivningen...eh... altså tv-mediet er visuelt først og fremmest. Der mangler jeg altså en markering, hvor den kører op med så og så mange stjerner eller kokkehuer...

Moderator 31:24 – Det er vi... det snakkede vi om.. allerede i forgårs

Michael 31:27 – Altså så man ligesom kan se at den tæller op, og når I så tager den næste og næste og næste kommune, så kan man så se topscore et eller andet, hvor I lige laver en eller anden fin grafik, sådan nederste venstre hjørne eller hvor den nu skal placeres, nok der vil jeg tro er et godt sted, ik? Så man ligesom samler op ik?

John 31:43 – Ja det er jo alletiders med sådan engang kokkehuer ik.? Mellem kommunerne...Hold da kæft (Michael: ja, ja)

Alle griner

Moderator 31:48 – Ja, så kan de sidde der og være sure på hinanden kommunerne, ehm...

Michael 31:52 – Jamen så virker det jo, så er det et ma... så har det et formål ikke? Altså... Der er ingen der bryder sig om at være bunden.

Moderator 31:58 – Nu kan jeg huske sidste gang at eh... Jens blandt andet eh... manglede, at når han ser musikprogrammer, at der rent faktisk så også spiller musik. Eh.... Hvordan synes I det fungere og eh... rent faktisk afslutte programmet med at få et lokalt band til at spille?

Jens 32:11 – Det var udmærket (Ole: Fint fint)

Michael 32:13 – Altså bortset fra at man så kunne ha' brugt nogle flere virkemidler for lige at bløde op, fordi det er et relativt langt nummer de spiller, udsendelsens længde taget i

betragtning, så der savner man lige, at man bløder det op, som noget visuelt, Gerne noget der havde med musikken og gøre.

Jens 32:27 – Måske stille dem op på en lidt mere spændene location, ik.? End lige den der ude fra....

Alle griner

John 32:35 – De kunne jo ha' sluttet på spillestedet. Spillestedet skulle jo ha haft lov til og hvor de var der engang....

Ole afbryder 32:41 – Men hvis de havde et...et...et... et billede af STARS med, samtidig med de spillede, så havde det virket (Michael: JA så havde det virket ikke?)

Moderator 32:49 – Jamen så eh... tusind kroners spørgsmålet. Eh.... Hvis nu at eh... der bliver taget hensyn til alle de ting, som I har sagt i synes, altså i er uenige i...ehm... ville I så se programmet? Ville det være et program for jer?

Michael 33:08 – Ja faktisk eh... for mig... eh... jeg kan jo kun...eh.... For mig personligt jo. Også fordi jeg har faktisk... jeg ved ikke hvorfor jeg havner i sådan noget, men jeg har været med til at arrangere musikarrangementer og sådan noget, så jo det ville jeg. Jeg ville se på, er der noget... er... er der nogen netværk og det er derfor jeg savner information, sådan kan jeg bruge det her personligt ik? Eh... hvad hedder det... Men jeg undrede mig også... og jeg sad også og undrede mig over, at han sagde, at det var så svært at komme igennem. Fordi bare det jeg var med et øjeblik, der er jeg havnet på mail-adresser hos nogen af dem der...lige pludselig... hold da kæft...altså...Hvad er det jeg har jokket ind i, ik? Haha. Øh... Det var slet ikke det jeg ville, men det skete bare, øh... Så jeg savner sådan nogen ting der.

Moderator 33:48 John?

John 33:50 – Jamen...Jamen jeg vil da helt klart...ville se det her. Nu har jeg været med til at starte picnickoncerter først i Slagelse, senere hen i Korsør og Skælskør. Ehm... Og det er ud fra

viljen med at musikken er vejen. Det er sangen også. Jeg... I kan skrive herfra og til nytårmorgen den serie her, den er uendelig. Der ligger så mange effekter i musikalsk område, for at skabe et helt menneske, at det...det kan kun være spændene hver gang.

Jens 34:18 – Det kan blive noget i stil med...med...med hvad hedder han (John: Mad med mere) Haha... Mad med mere ja...

Moderator 34:23 – Hvad med Erling?

Erling 34:36 – Jeg ville absolut se det, selvfølgelig. (Moderator: absolut?) Ja selvfølgelig ville jeg det. Men...men jeg havde også forventet (Moderator: Du gør os ikke kede af det, hvis at...at du siger nej – John griner) Nej eh... Men jeg siger, hvad jeg mener, så må man finde sig i det (Moderator: Godt...godt...godt) Eh... Jeg ville også sige, at når man annoncerer det som et slags musikprogram, så ville jeg gerne ha' at der var lidt mere musik i de forskellige steder. Ellers så er det fint nok.

Moderator 34:52 – Phillippa (hjælper) vil du supplere?

Hjælper 34:54 – Ja der var lige en ting jeg tænkte eh... Noget af det som vi også har snakket om, det er brugerinddragelse. Synes I at man skulle gøre mere eh... At man skulle implementere en eller anden form for...for...for seerinddragelse i sådan et program, og hvad tænker I eventuelt det kunne være, hvis det var?

John 35:13 – Det var sgu et... Det må blive en chat et eller andet sted.

Michael 35:17 – Det kunne være chatten ja. Men jeg er også lige ved og sige, så skulle I lave formen lidt om, så...så skulle det være et klassisk telefon program, altså hvor man ringer ind faktisk (Moderator: De ringer vi spiller?) Agtigt, ja... Altså jeg har selv prøvet og lave sådan noget med Irsk Folkemusik. Det er ret fascinerende, hvad der kommer ud af det, fordi du sidder live...det

Moderator 35:40 – Men er det noget I sidder og savner f.eks., at der var et facebookfeed nede i højre hjørne eller et eller andet? Eller at man ligesom inviterede jer ind til og kunne komme med gode forslag til næste uge skal vi til Ringsted. Jamen så kan folk skrive ind på facebook, jamen prøv lige og hør det her band eller, hvad med at besøge det her sted eller?

Jens 35:58 – Det kunne være udmærket

Michael 36:00 – Enhver information, hvor man føler man har nogle ekstra spørgsmål, så skal man have mulighed for at stille dem. Øh...så i et chat-room eller en facebook-profil hvor man kunne smide nogle spørgsmål og så sorterer man alt det der ral fra der kommer. Eh... Så godt man nu kan, så man ligesom følger op på det.

Hjælper 36:16 – Bruger I det selv aktivt i....

Ole 36:18 – Nej det var det jeg ville sige. Jeg bruger ikke de der sociale medier, men det er jo vejen frem og det...og eh.... Man er nød til og bruge det, så det er rigtigt, der bør nok være....

Michael afbryder 36:28 – Altså jeg har brugt det en enkelt gang. Det var meget specielt. Jeg blev ringet op af Danmarks Radio at eh... Michael... Eh... Fortalte jeg det sidste gang?
(Moderator: Nej) Nåh... Jeg blev ringet op, Michael... I øvrigt det var P4 Sjælland, Region Sjælland, nåh jeg kan ikke huske det, eh... der er nogen der har foreslået at Bosten på Stevn...har en kæmpemæssig pyramide, hvor man kan spille, der ska...der skal DR's symfoniorkester og pigekoret og Outlandish osv. Det kan I vinde, de skal være der... Du har to døgn til og vinde en sms-konkurrence. Og så gik jeg i gang med facebook osv. Det lykkedes mig i løbet af to døgn og blive nummer to i Danmark. Så jo jeg har prøvet og bruge sådan noget frygtindgydende instrumenter, hvis det bliver brugt rigtigt, selvom jeg egentlig ikke bryder mig om de der pyramide løsninger og alt muligt andet men eh... Jeg var rystet over så mennesker der var villige til at ofre x-antal kroner på og sende sms'er osv. Og jeg fik undskyldninger fra alle mulige, som ikke lige havde nået og stemme så...jeg tænkte shit...Så ja...

John 37:32 – I skal nok ikke forvente for meget.... (Moderator: Nej) (Michael: Nej nej nej) Altså vi har jo prøvet det i repræsentantskabet, der skete jo lige nøjagtig ikke en lyd

Michael 37:38 Nej det gjorde der nemlig ikke, men jeg vil sige brugt i den rigtige situation og ånd osv. Så kan der ske rigtig meget.

Moderator 37:45 – Men det skal ikke bruges bare for at bruges?

Michael 37:46 – Nej. I skal have en ide med det (John: Og I skal gøre jer fortjent til det) Ja...Noget i den stil fordi...Jeg var chorkeret

Hjælper 37:53 – Ville I ha' ...altså lige med det her, ville I så ha' lyst til og gå ind, hvis nu man lagde det ud, som....som at brugerne også kunne gå med ind og stemme på kommunerne, ville I som brugere gå ind og stemme på det? Altså, når I havde set tolv programmer, tolv kommuner, ville I så være interesseret i og gå ind og gi' jeres stemme på, hvad I synes?

Jens 38:12 – Arh... det skulle i hvert fald nok reklameres temmelig godt op, altså... For at der var nogle der ville gøre det.

Hjælper 38:19 – Så det er ikke sådan et behov I har? Hvis man skulle bruge de sociale medier? (Michael: Nej)

John 38:23 – Jeg synes målet mere måtte være, at man måske får skabt en bevidsthed, en merviden i vores region, og nu siger jeg region, men så i jeres sendeområde, om hvor meget vidste du om musik inden, og hvor meget ved du nu, så er det en feedback til jer (Michael: ja) om programmet har været godt, ik? Fordi det er jo det, det drejer sig om. For det jo egentlig... jeg kan jo få masser af fantasier...altså frivillige får fantasier eller tanker på grund af det I går og laver, fordi, det kan vi da også gøre hos os. Og så kan man sige, ku man måle udbredelsen, okay...antal aktive i musik før og efter. Research igen... Puha... Det er en ren bogholder løsning.

Moderator 39:06 – Armen altså, vi jo akademiske journalister, så vi elsker jo og researche. Ehm... Har du mere og tilføj? (henvendt til hjælper) (Hjælper: Nej) Eh... Så synes jeg det kunne være sjovt hvis eh... vi lige fik... hvis vi lige tog en runde, hvor at I eh...også får lov til at vurdere programmet, på en skala fra et til ti i forhold til, hvad der ellers er på TV2 ØST. Hvis vi antager at det her program bliver produceret ud fra de rigtige forudsætninger (Hjælper: Og der kommer en professionel fotograf og nogle lækre grafiker og sådan nogen ting) altså at vi går fra dummy til et reelt program. Så kunne jeg godt lige tænke mig og høre. På en skala fra et til ti Jens?

Jens 39:39 – Jamen det er jo højt oppe. Det er i hvert fald et ottetal eller sådan noget. (Moderator: Ja michael)

Michael 39:43 – Jeg er faktisk det samme sted, et ottetal (Moderator: Ja)

Ole 39:46 – Også der på det niveau (Moderator: John?)

John 39: 49 – Altså får I kortet med der, med...med det samlede musik (Michael: Det havde I jo lovet, det bliver lækkert, ik?) så det 11. (Moderator: 11 og Erling?)

Erling 39: 57 – Syv

Moderator 39: 58 – Syv... Jamen det bliver ordene. Tusind tak fordi I havde lyst til og eh...være med og hjælpe os med det her. Det har været en vanvittig stor hjælp for os

Hjælper 40:07 – Vi kunne ikke ha' gjort det uden.

Moderator 40: 09 – Det kunne vi ikke. Så tak for det. Mødet er hævet.

BILAG 7

Interview med programchef Ditte Okholm Naut - evaluering

DITTE NU HAR DU JO SET VORES PRODUKTION. OG HVIS MAN TAGER IN MENTE, SOM VI SAGDE FØR, AT DER ER EN MASSE TING VI GERNE VIL ÆNDRE¹⁴, HVAD ER DIN SÅDAN UMIDDELBARE OG OVERORDNEDE REAKTION SÅ PÅ DET HER PROGRAM?

(00:21) altså taget i betragtning af at det er jeres første program, så er det super godt! Altså jeg er virkelig positivt overrasket.

DET ER VI MEGET GLADE FOR AT HØRE.

(00:30) og altså jeg er enig i at der er masser af ting man kunne ændre, og der er masser af ting, der er faktisk mange små ting som ville gøre en stor forskel, men det er helt overordnet rigtig godt ramt.

ALTSÅ VORES IDE HAR JO VÆRET AT LAVE EN FORM FOR SKABELON SOM MAN KUNNE TRÆKKE NED PÅ HVER KOMMUNE. HVORDAN SYNES DU AT DET FUNGERER?

(00:48) det synes jeg fungerer rigtig godt, og det er faktisk det jeg godt lide ved konceptet. Altså at det er så rent på, nu zoomer vi ned og ser på vilkårene her i Vordingborg.

OG DER ER JO INGEN TVIVL OM, AT MIG OG PHILLIPPA HAR JO KIGGET PÅ DET 20 GANGE NU, OG DER ER JO EN MASSE TING SOM VI GERNE VILLE STRAMME OP PÅ OGSÅ RENT SPØRGSMÅLSMÆSSIGT OG SÅDAN ALLE MULIGE TING. MEN HVIS VI SÅDAN SKAL PRØVE AT DYKKE LIDT NED I DET FORSKELLIGE ELEMENTER. HVIS VI STARTER MED AT KIGGE PÅ CASENE, HVAD SYNES DU SÅ OM DEM? ALTSÅ JARL OG TOBIAS?

¹⁴ Vi forklarede Ditte, inden vi startede optagelsen, at vi ville bruge en professionel fotograf og klipper, hvis produktionen skulle sættes i verden. Der ville også komme en grafiker ind over, til at lave lækker intrografik og grafikker undervejs i produktionen. Vi bad hende udelukkende forholde sig til konceptet og indholdet.

(01:17) de supplerer hinanden rigtig godt. Fordi de ligesom er i hver sin ende af, jeg kunne godt tænke mig at der også havde været nogle, hvor man sådan kendte dem. Altså at man faktisk også nåede ud til der hvor der var én man sådan sagde, der var sgu en der nåede hele vejen, fra at stå nede i kælderens i ungdomshuset, ik? Det er det eneste, jeg synes der mangler. Men ellers supplerer de jo hinanden super godt i sådan den der unge entreprenør-ånd i og skulle skabe noget, og så en der er lidt mere etableret, men som stadig kæmper. Det synes jeg fungerer rigtig fint. De er meget kunstneragtige, og det er en styrke i det her koncept. Men det gør jo også, at der sidder nogle og siger, det rager mig det her. Og sådan er det jo med kunst og kultur generelt, at det er svært at fange alle. Men det her synes jeg faktisk er et rigtig godt bud.

VI KUNNE HØRE PÅ FOKUSGRUPPEN I GÅR, AT DER VAR KUN EN DER MANGLEDE EN POLITIKER, ELLERS SÅ VAR RESTEN AF DEM FAKTISKE ENIGE OM AT DET HER MED OG FÅ NOGLE LIDT MERE KUNSTNERISKE MENNESKER VAR FAKTISK EN STYRKE. MEN SIDDER DU OGSÅ OG MANGLER LIGESOM JOHN FRA FOKUSGRUPPEN SÅDAN DEN HER HÅRDE BUREAUKRAT ELLER POLITIKEREN I DET?

(02:26) nej overhovedet ikke. Altså jeg synes I får sat jer lidt mellem to stole i forhold til at de til sidst skal stå og forholde sig til om det er mange penge eller få penge eller, og det har de ikke rigtig noget, det ved de jo ikke en skid om i virkeligheden.

SNAKKER VI EKSPERTERNE NU?

(02:46) ja til sidst, hvor de, de har nogle holdninger selvfølgelig til det og er engagerede i området som sådan, altså musikken og udviklingen af musikken, men det er jo ikke dem, der hverken kan træffe beslutningerne eller ændre på noget, eller for den sags skyld har fingeren så meget nede i økonomien, at de ved om pengene bliver brugt rigtigt. Så der synes jeg man skal lave en klar opdeling, og hvis I gerne vil altså, lave sådan den meget nyhedsmæssige indgang til det, så er det klart, så skal I da have nogle af dem på banen, som også kan træffe nogle beslutninger.

ALTSÅ MAN KAN SIGE DET VILLE VÆRE KLART NEMMERE FOR DEM HVIS DE HAVDE VÆRET IGENNEM DE ANDRE KOMMUNER OGSÅ, SÅ HAVDE DE LIGESOM ET

SAMMENLIGNINGSGRUNDLAG, DET ER OGSÅ DET JESPER HAN EFTERLYSER, OG DET KUNNE MAN JO GARANTERET KOMME UD OVER ELLER MAN KUNNE LAVE NOGLE ANDRE BEDØMMELSESKRITERIER ELLER ET ELLER ANDET. HVIS VI SÅ KIGGER PÅ DE HER TO EKSPERTER, HVORDAN SYNES DU SÅ AT DE SUPPLERER HINANDEN, ALTSÅ FOKUSGRUPPEN MANGLEDE LIDT MERE DEBAT OG LIDT SLÅSKAMP MOD HINANDEN.

(03:32) Jeg lavede mentale noter, for jeg tænkte jeg kan godt huske det ik, altså at der er ikke nogen grund til at sætte to i et studie sammen, hvis de ikke skal sige noget indbyrdes. Fordi du står og interviewer først den ene og så den anden, og så den ene og så den anden, og man kan godt se på hvilke parametre det giver mening at spørge den ene, og hvilke, altså der er ikke nogen hvor det er vigtigt at de hører hinandens svar. Så i princippet ville jeg trække det ud af studiet, og så lade dem, altså snak med dem hver især, og få deres bud i et andet miljø også. Fordi de har egentlig ikke rigtig noget og debattere. Det kan godt være I kunne få skabt en kunstig debat, men så skal det være med nogen I er helt sikre på er rygende uenige, og det er ikke sikkert det ville bidrage til programmet som sådan, i hvert fald ikke ud fra den præmis I har lagt i det.

NEJ FOR VORES IDE HAR JO LIDT VÆRET AT HAVE LIDT SÅDAN ET BEGEJSTRET, KRITISK TONE I DET, HVORDAN SYNES DU LIGESOM DET KOMMER FREM?

(04:21) det lykkes! Altså det lykkes at skabe begejstring og det er jo det jeg synes der er aller vigtigst med det her, det er det det skal kunne. Fordi de kritisk ligger et andet sted i min optik i hvert fald. Men der er også en kritisk tilgang til det, som jeg måske ikke synes fungerer sådan sindssygt godt, fordi den bliver sådan lidt halv.

VILLE DET HAVE GIVET MENING AT HAVE STARS MED DER?

(04:45) ja for eksempel. Altså det kunne være at spørge dem, hvordan forvalter I det, men så ville det jo nærmere være et portræt af Stars og deres måde, og så bliver det bare meget tørt og knap så meget kunst. Og vi vil jo gerne have musikken frem, vi vil jo gerne have, det er jo super fedt at man hører så meget musik også ik. Og hvis man skal have Stars med og have

fremlagt deres regnskaber, og hvorfor prioriterer I som I gør, så kan det godt trække begejstringen væk, og den synes jeg er sindssygt vigtig i det her format.

JA HVIS VI SKAL KIGGE LIDT PÅ VÆRTEN, VI SNAKKEDE SIDSTE GANG OM AT VÆRTEN SKAL VÆRE DEN HER MEGET IDENTIFICERBARE PERSON, OG HAN SKAL STILLE DE SPØRGSMÅL, SOM MAN SELV SIDDER MED, KAN JEG HUSKE DU SAGDE SIDST. HVORDAN SYNES DU VÆRTEN FUNGERER I PROGRAMMET?

(05:32) rigtig godt. Man kan jo godt se, at du er utrænnet som vært, og der er en masse af de der begynderfejl og rigtig mange af de der man bliver irriteret over at du fortæller, nu skal jeg herind og snakke med den og den, og næste klip er at du står og snakker med ja altså, der er sådan lidt for meget "holde i hånden-vært", altså til at det bliver lidt for meget det jeg vil kalde en børnevært, altså sådan en som forklarer rigtig meget hvad der skal ske, og du kommer til at have lidt for meget en holdning til det du er i gang med. Det er fint nok at være personlig og være nysgerrig og være involveret, men det er tydeligt at du gerne, altså det er jo dig der siger til Jarl, altså synes du ikke at Stars får for mange penge i virkeligheden.

OG DET HAR SIMPELHEN NOGET MED KLIPNINGEN AT GØRE, FORDI AT HAN STARTEDE FAKTISK SELV MED AT NÆVNE STARS, OG SÅ HAR VI SIMPELTHEN KLIPPET DET UD FORDI DET VAR EN DÅRLIG KLAMAMCE DER FYLDTE FOR MEGET, OG DET ER SÅDAN NOGLE TING SOM VI OGSÅ GERNE SELV VILLE STRAMME OP PÅ, MEN DET ER JEG OGSÅ ENIG MED DIG I.

(06:28) men det giver bare en for seeren en opfattelse af, at du er en vært med holdning, og det skal du passe på med, specielt når du så bag efter står og prøver at være objektiv, fordi man kunne jo høre at det var dig sagde ordene. Så den skal være mere klar den værtsrolle.

GODT HVAD MED SÅDAN FREMTRÆDEN, FORDI FOKUSGRUPPEN I GÅR NÆVNTE BL.A. AT DE VAR GLADE FOR AT JEG IKKE STOD I ET JAKKESÆT, ALTSÅ DE OPFATTEDE MIG SOM VÆRENDE EN DEL AF MUSIKLIVET, OG DET ENESTE DE MANGLEDE VAR SÅDAN SET NOGET MERE, ALTSÅ AT DET SKULLE BRÆNDE MERE IGENNEM AT JEG HAVDE HAFT TID TIL NOGET MERE RESEARCH, AT JEG VIDSTE ENDNU MERE EN DET JEG VIDSTE, HVORDAN SYNES DU FREMTONINGEN ER?

(07:16) Du er jo super nærværende, og jeg kan jo sagtens følge dem i, når de siger at det føles som om du er en del af det, og det kan man jo vælge at bruge som et greb, altså at man, nu undersøger jeg det jeg selv er en del af, altså mit eget miljø. Men så nært er det ikke, og det synes jeg heller ikke det skal være, jeg synes det er rigtig fint, at du kommer på besøg i et andet miljø, og der er en eller anden skillelinje som sådan lige skal pudses lidt på det. Men meget meget nærværende og meget meget interesseret, så man kan se at du interesserer dig for det her emne, altså du står ikke og gaber samtidig, og du altså, helt rigtigt, du er rigtig påklædt, du har den rigtige attitude, og den måde sådan at gå til det på, så det virker troværdigt når du kommer og er nysgerrig på det her, øhm men du har lidt for mange holdninger, og det tror jeg at det er det de mener med at, altså... man kan i hvert fald hører at du godt ved, hvad du gerne vil have dem til at sige.

OG DET MÅ MAN, DET GÅR ELLER?

(08:18) nej så er det bedre at sige, altså lægge præmissen ud og sige jeg synes fanedderme at det her er vigtigt, altså så skal man påtage sig den rolle, og være ambassadør i...

JEG TROR MÅSKE LIDT DET ER KOMMET BAG PÅ OS, HVORDAN, ALTSÅ FORDI RÅMATERIALET VAR JO MEGET ÅBENT, OG SÅ HAR VI SÅDAN, NÅR VI SÅ HAR CUTTET NED, SÅ ER DET BLIVER MEGET STYRET I EN RETNING IK, OG IGEN DET ER SIMPELTHEN OGSÅ FORDI, VI HAR SIMPELTHEN IKKE KOMPETENCER TIL AT SIDDE OG KLIPPE DET ORDENTLIGT, ØHM OG VI VILLE JO OGSÅ GERNE, JEG TROR, NÅR MAN SÅ HAR SET DET, SÅ GØR DET JO OGSÅ AT VI POTENTIELT NÆSTE GANG KAN VÆRE ENDNU MERE OPMÆRKSOMME PÅ HVORDAN STARTER JEG SÅ SÆTNINGERNE SÅ VI KAN KLIPPE DET OG ALT MULIGT. SÅ HVIS VI NU VENDER ØJNENE MOD TEMPO OG KLIPNING, FOR DET SNAKKEDE VI OGSÅ MEGET OM SIDST. HVORDAN SYNES DU AT TEMPOET FUNGERER

(09:06) der er rigtig rigtig godt tempo i det, altså det er skide svært med sådan nogle programmer at få dem til at være sprøde og får dem sådan tempofyldte, fordi man vil også gerne have de gode forklaringer, men altså I laver masser af dækbilleder, og det hjælper på det. Og vi er helt enige om at teknikken er, altså man kan jo godt se at en gang mellem så

klippes der til et billede som ikke er taget samtidig, men der er, altså jeg synes at det, tempoet bliver holdt. Jeg synes det er synd at I sådan hopper ud og ind af studiet i det, fordi det giver nogle temposkift, men det giver sådan en addr, nu skal vi sidde og se et studie, altså vi har lige været ude i det pulserende liv, og så skal vi ind i det der studie, som signalerer noget helt andet end musik og kulturliv. Så der ryger en hel del af tempoet i det, men virkelig mange point for at I får så meget musik med, det er tit sådan den der klassiker, som I så også laver, hvor I siger at nu slutter vi af med, så kan vi lige hører noget af det der musik, som vi så har snakket om, og for min skyld må I gerne have det helt op i starten ik.

DET SNAKKEDE FOKUSGRUPPEN FAKTISK OGSÅ OM I GÅR, AT DET KUNNE VÆRE FEDT HVIS VI NU I BIRDHOUSE HAVDE FÅET NOGEN TIL AT SPILLE DERINDE, OG DET HAR VI OGSÅ HAFT SNAKKET MED DEM OM, MEN DET HANG BARE SAMMEN SÅDAN TIDSMÆSSIGT, MEN DET VILLE KLART HAVE VÆRET AT FORETRÆKKE, AT DET VAR SÅDAN NOGET VI HAVDE NOGEN DER STOD OPPE PÅ SCENEN OG SPILLEDE.

(10:24) ja og lave som anslag, altså kom gående ind i et rum, hvor der bare fuld knald på musikken, og hvor man godt kan høre at det er nogen der rammer lidt skævt en gang i mellem, altså at man får visual proof, og i øvrigt så også auditivt, altså kan se okay her sidder faktisk nogle og øver sig, det er ikke en koncert vi går ind til, men der sidder nogen. Og så kan man jo sagtens sige, hey hej, og så stopper de ik. Det er jo ikke fordi der så skal være støj i et helt interview, men prøv og gå ind i det miljø, der er.

DU VAR LIDT INDE PÅ DET FØR, DET DER MED AT DU MANGLEDE NOGEN DER LIGESOM HAVDE GÅET HELE VEJEN OG LIGESOM HAVDE FÅET NOGET UD AF DEN HER REJSE AGTIG, MEN HVORDAN SYNES DU DET FUNGERER DET HER MED AT HAVE SÅ UKENDTE MENNESKER MED

(11:07) det er dejligt, altså det er jo skønt at se at de findes, engagerede dygtige folk, kunstnere, musikere i de områder. Fordi man hører altid om de store, og så kan de godt fortælle om, orj så sad de også på et lille værtshus en gang og skulle spille ik, og så tænker man ja ja, men nu går det fint ik. Så det er jo dejligt at se, at de er, altså der er fantastisk kulturliv.

J A I FORLÆNGELSE HER AF, HVORDAN BIDRAGER DEN HER UDSENDELSE TIL DET HER REGIONALE SKJOLD SOM VI OGSÅ TALTE OM SIDST?

(11:43) jamen det er lige præcis det jeg mener, det der med at se, få åbnet vinduet til alt det som rent faktisk er der, det er jo ikke noget I skaber eller som bliver skabt sådan kunstigt X-factor-agtigt, det er jo, det her det er det der er virkeligheden i Vordingborg der her. Og det synes jeg er super stærkt at kunne vise, og det er også derfor at jeg sidder og får lyst til at se endnu mere, flere, jeg vil gerne have mere, altså det er, jeg vil gerne se det fra alle kommunerne, hvad er det for nogle folk de har der og så at de er sådan lidt stereotype, og selvfølgelig, skulle man lave de andre kommuner, så skulle man også finde nogen der var nogle helt andre typer ik

DET KRÆVER HELT KLART NOGET MERE RESEARCH, MEN DER HAR HVERKEN VÆRET TID ELLER RESSOURCER TIL DET.

OGSÅ I FORHOLD TIL SÅDAN, DE SNAKKEDE OGSÅ OM DE VIL GERNE HAVE DET DER MED F.EKS. I GRAFIKEN TIL AT STARTE MED, DER VAR NOGLE DER GODT KUNNE LIDE AT DET VAR SÅDAN LIDT HYGGEGRAFIK, NOGLE VILLE GERNE HAVE DEN RIGTIGE ØST-GRAFIK, HVOR MAN FÅR FREMHÆVET KOMMUNEN, MEN SÅ MAN MÅSKE KUNNE HAVE TALLET FRA HVER KOMMUNE SÅ MAN SÅDAN LIGESOM HAVDE ET OVERBLIK OVER, HVAD ER DET, OKAY KALUNDBORG BRUGER MÅSKE 100.000, HVOR VORDINGBORG BRUGER 2 MIO, SÅ KAN MAN LIGE PLUDSELIG SE, AT DET DER TI-TAL, DET ER GODT NOK, ELLER DET ER FOR MEGET ELLER. OG SÅ VIL VORES EKSPERTER OGSÅ VIDE, HVAD DE SKAL FORHOLDE SIG TIL.

I BUND OG GRUND SKAL VI HAVE FODRET DE EKSPERTER MED NOGET MERE VIDEN, NOGET MER-VIDEN.

(13:04) ja eller også skal I lade vær med lade dem fylde så meget. Fordi det jeg egentlig bedst kan lide det er at man får et portræt. Altså og det her er jo et rigtig stærkt portræt af den spirende musik, det spirende musikliv i Vordingborg kommune er rigtig rigtig stærkt, og eksperterne, der skal rigtig meget til før det bliver sprødt, og enten skal der lægges rigtig rigtig mange kræfter i og finde de rigtige, og finde ud af præcis hvad man skal spørge dem om,

fordi spørgsmålene bliver også sådan lidt, nogle af dem er sådan lidt svære at få hold på ik. Og man kunne garanteret godt få det til at leve, hvis man vil have den der debat, hvis man synes den er sindssyg vigtig, jeg synes faktisk ikke den er så vigtig.

HVAD SYNES DU OM POINTGIVNING, ALTSÅ DET DER KONKURRENCEELEMENT, MED AT DER ER NOGEN DER VURDERER KOMMUNERNE.

(13:50) det synes jeg er fuldstændig ligegyldigt. Altså helt ærligt, så giver det ikke noget som helst. Fordi de er ikke en autoritet i mine øjne, de her to mennesker. Det er ikke nogen hvor jeg tænker hold da op, giver de kun så mange point, eller giver de så mange, så må det være godt, altså I kunne hive en ind fra gaden og spørge, og det ville, altså det er sådan lidt voxpop-niveau for mig, for jeg synes ikke de her eksperter i har fundet nødvendigvis er repræsentative for hverken meningsdannere eller kulturpersonlighederne eller nogle af dem, der træffer beslutninger. Og så noget andet er, at selvfølgelig er det fint, at det er sådan nogle ret konkrete ting, at det er økonomien, den er sådan til at tage og forholde sig til, men det er jo så alligevel ikke, fordi vi aner ikke hvad får man for 2 mio kroner, altså jeg ved godt hvor mange tv-programmer jeg får for 2 mio ca ik, jeg ved også godt hvor mange tv-programmer DR får for det, men jeg aner ikke hvor meget musik, og jeg ved ikke hvor meget musikudvikling man får for 2 mio. Så det er ikke noget jeg som seer kan forholde mig til, om de har ret.

DET ER EN RET GOD POINTE DET DER.

JA VILLE DU SÅ HELLERE HAVE HAFT EN TREDJE REPORTAGE MED EN DER SÅ VAR GÅET HELE VEJEN.

(15:03) For eksempel, eller have haft de der to ude i deres eget miljø, og spurgt dem, jamen hvad er problemerne her egentlig, for det er fint nok at have nogen, altså Jesper, trommeslageren/produceren der ik, altså fint nok at have en for han har helt sikkert nogle holdninger til hvad der er for dårligt, og så kunne man også gøre det meget bedre, eller også så var det her det helt rigtige, og hvorfor gør vi ikke det noget mere, altså så tage fat i det hvor de selv byder ind med noget, som de virkelig brænder for. Fordi så vil I også få noget forskelligt i de forskellige kommuner

SÅ DET VILLE IKKE VÆRE FOR FORVIRRENDE, HVIS MAN SIMPELTHEN I STEDET FOR AT HAVE TO REPORTAGER OG SÅ ET TI-MINUTTERS STUDIE, SÅ SIMPELTHEN HAVE FIRE REPORTAGER. DET VILLE IKKE VÆRE FOR FORVIRRENDE?

(15:46) overhovedet ikke, ikke hvis de er super vinklet, altså hvis man ved, hvad skal jeg bruge det her til. Hvorfor skal jeg se ham, fordi det der sker i studiet er, at man bliver en lille smule forvirret over, hvorfor skal de stå og have en holdning til det her, og hvad, hvem er de, altså det får man ikke, man når ikke at kende dem godt nok til. Og det er også derfor pointgivningen til sidst bliver lidt ligegyldigt, altså det havde ikke rørt ved mig om de sagde to eller om de sagde otte.

DER KUNNE MAN MÅSKE SÅ OGSÅ VÆRE MERE UDFØRLIG I GRAFIKKEN, NETOP DET DER MED, AT SÅ KAN FOLK JO SELV VURDERE.

(16:19) den er mega fed, den skal i altså ikke ændre ved.

HVAD FOR NOGET SIGER DU?

grafikken er mega fed, ja den håndholdte grafik. I må gerne pege og sige her, for det mangler jeg også lidt sådan, ja Langebæk osv. Ja præcis sådan måske tegne det ind, men det fungerer rigtig godt at det er så håndholdt, fordi det jo også er så råt et miljø, altså ikke på den måde for råt, men det er jo sådan ikke pænt og poleret det miljø I bevæger jer ind i, det er jo unge med noget power ik, som er lidt ligeglade om de sidder på en rigtig stol eller på en skammel eller en ølkasse henne i hjørnet eller, altså de lever der hvor de er, og det synes jeg at grafikken understøtter helt vildt godt, og det er jo det vi, eller I gerne vil med de her programmer, det er jo også at vise at det rykker altså, det er ikke kun de store scener, at der er noget kunst at komme efter.

MEN MILLION DOLLAR QUESTION SÅ, ER DET HER ET PROGRAM, DER VILLE KUNNE HAVE PLADS PÅ TV2 ØST.

(17:27) med justeringer absolut

Bilag 8

Programpolitik for TV2 ØST

Bilag 9

Formidlende Artikel

Nyhedsartikel til journalisten.dk

Musikken har det svært på regionalt tv

Rytmask musik nedprioriteres på de danske regionale tv-stationer, og det er et brud på public service-kontrakten. Dugfrisk specialeafhandling puster nyt liv i regionernes musikformidling.

Kun seks ud af 37 kulturprogrammer på de otte TV2-regioner handler specifikt om rytmisk musik, og dermed lever TV2-regionerne ikke op til deres public service-forpligtelser. Det viser en ny specialeafhandling fra Roskilde Universitet

Ifølge Kulturministeriet står rytmisk musik øverst på listen over emner, som regionerne skal have særligt fokus på i deres dækning af kultur. Ud af de seks programmer, der handler specifikt om rytmisk musik, produceres tre af dem hos TV2 Østjylland. TV2 Bornholm har et enkelt program, hvilket også er tilfældet for henholdsvis TV2-Fyn og TV2 ØST. Netop hos TV2 ØST har man ifølge programchef Ditte Okholm Naut svært ved at knække koden inden for spændende kultur – og musikprogrammer.

>>Hos os har vi jo virkelig et stort ønske om at lave noget fjernsyn, som folk synes er sjovt og interessant at se på, og som ikke nødvendigvis er højpandet, og det bliver det bare lynhurtigt når man kalder noget kunst og kultur,<< siger programchef på TV2 ØST, Ditte Okholm-Naut.

Et nyt koncept ser dagens lys

I samarbejde med TV2 ØST, har de specialestuderende bag afhandlingen udviklet et nyt koncept, der skal oplyse seerne om den rytmiske musiks vilkår i regionen. I det nye programs konceptpapir står der, at

>> Programserien indeholder 12 udsendelser, én for hver Kommune der dækkes af TV2 ØST, hvor vært Rasmus Hylleberg vil tage seeren med på en kritisk, oplysende turné rundt i

regionen og forsøge at afdække den virkelighed, som hersker inden for rytmisk musik i de forskellige kommuner.<<

I programmet møder man bl.a. lokale og ukendte kunstnere. Og ifølge programchefen er det en styrke, da de lidt mere ukendte cases taler til seernes og den regionale stolthed.

>>Det er jo skønt at se at de findes, engagerede dygtige folk, kunstnere, musikere i de områder. Fordi man hører altid om de store, og så kan de godt fortælle om, at så sad de også på et lille værtshus en gang og skulle spille, og så tænker man ja ja, men nu går det jo fint. Så det er jo dejligt at se, at kunstnerne er der, at der er et fantastisk kulturliv,<< siger Ditte Okholm-Naut.

Seerne efterspørger musikprogrammer

Specialeafhandlingen fra Roskilde Universitet har via bl.a. fokusgruppeinterviews forsøgt at skabe et overblik over det eksisterende udbud inden for kulturprogrammer på de danske regioner. Her peger fokusgruppen på musikprogrammer, som noget der mangler på regionerne.

>>Det kunne jeg godt savne. Nu har man næsten taget restauranterne i hele området, men man kunne også tage nogle lokale musikere, lokale kor og lignende, og lave en halv times udsendelse med dem. Det tror jeg ville være givende,<< siger seer, Niels Ole Kajhøj, fra Glumsø.

For seerne er det vigtigt, at de får en oplevelse, og lære noget de ikke vidste i forvejen. Men en af de ting, der er vigtigst for dem er, at programmet tager sig tid til de mennesker, man møder. Det skal være nært, men man skal også kunne få noget ud af det, selvom man bor i Slagelse, og programmet handler om Vordingborg.

Kulturjournalistik er en besværlig størrelse

En af årsagerne til, at regionerne har så svært ved at skabe kulturprogrammer med bred, underholdende appel, kan skyldes, at kulturjournalistik som genre er et langt mere diffust område end f.eks. nyhedsjournalistik, graverjournalistik eller dokumentar. Forskning på området er primært foretaget i Danmark og Norge, og på engelsk eksisterer begrebet 'kulturjournalistik' slet ikke. At genren er svær at forholde sig til for regionerne stod også klart, da de specialestuderende lavede en rundspørge hos de otte regioner for at finde ud,

hvilke programmer regionerne selv mente hørte under kulturjournalistik. I en mail fra TV2 Bornholm kaldte redaktionschef Peter Funch det 'umuligt' at give en færdig liste over stationens kulturprogrammer, mens de hos Lorry måtte mindes om, at deres formiddagsprogram 'Lounge' er et kulturprogram.